გაზეთი დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, **24** დეკემბერი, 2005 წელი.
№№298-299 (5331-5332)

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდვითი სიტყვაა, ცრუილებით და ჭორებით ხელის გაცვლა ყველა უკად-რისობაზე უსაძაგლესია.

საქართველოს რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@gol.ge
ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika
ფასი 50 თეთრი.

ჩემი მოწყენილი მეძავების გახსენებისა

იხ. მე-13-14 გვ.

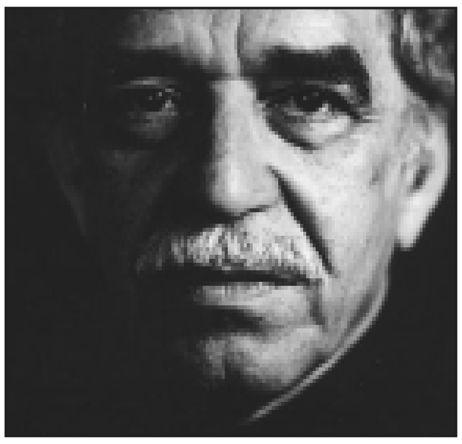

დეკემბრის ბედნიერი მიწურული

დეკემბრის ბოლო რიცხვები საქართველოში ნამდვილად „საპრეზიდენტო“ გამოდგა. ეს დღეები სააკაშვილების ბენეფისად იქცა. არა, შარშანაც ასე იყო და იმის წინათაც, მაგრამ წლეულს – განსაკუთრებით.

იხ. მე-3 გვ.

საახალწლო ფაციფუცი და ლავრენტი ბაბუნაშვილის გახსენება

ერთი კვირაც და, 2005 წარსულად იქცევა.
ახლა ის დროა, როცა პარლამენტი დაჩქარებულად, ჭენებ-ჭენებით იღებს დარჩენილ კანონებს, მთავრობა მომავალი წლის ბიუჯეტის გათრევას ეჯაჯგურება, თბილისის მერია კი საახალწლო ზეიმის სამზადისშია.

იხ. მე-2-4 გვ.

ქურდს გასეირნება შერჩა, მინისტრს კი სკამი გადაუტრიალდა

კემულარიასგან განსხვავებით, უცნობია, დაიკავებს თუ არა რაიმე თანამდებობას სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის უკვე ყოფილი თავმჯდომარე შოთა კოპაძე, რომელიც ამ თანამდებობაზე, წლების წინათ, იუსტიციის მაშინდელმა მინისტრმა მიხეილ სააკაშვილმა დანიშნა.

იხ. მე-2 გვ.

◉ რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

სააკაშვილი გაზს ირანში ეძებს

იხ. მე-15 გვ.

„X ეთაჟი“ – ტელეტერორი

იხ. მე-3-5 გვ.

ომბუდსმენის განკითხვის დღე

იხ. მე-2 გვ.

ნოდარ დუმბაძე, რომელსაც კარგად არ ვიცნობდით

... როდესაც ერის, სახელმწიფოს, ხალხის სულიერ, ზნეობრივ და თუნდაც მატერიალურ ფასეულობათა ანალიზი, შეფასება და ხალხის სამსჯავროზე გამოტანა ხდება, მწერალი მოწმე არ არის, იგი პასუხს აგებს ხალხის და შთამომავლობის წინაშე ერის ყველა სიხარულის, წარმატებისა თუ წარუმატებლობის გამო.

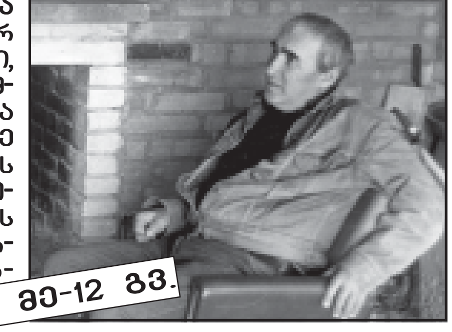

იხ. მე-12 გვ.

ასეთია დღეს იგი – „ბებერი ლომი“

მისი წილი გახარება ხარებამ გაიყოლა...

„ხო ხარ ჩემი ძმა... ჰოდა, მაპატიე, შენ ინტერვიუს როგორ არ მოგცემ, მაგრამ არ მინდა ალთქმა დავარღვიო... კარგა ხანია, არავისთან მისაუბრია საქვეყნოდ... მოდი, ამჯერად, ასე იყოს... აი, ჩემი წიგნები – გჩუქნი... ლიტერატურა, სურათები... გააკეთე უჩემოდ, გენდობი“.

იხ. მე-6 გვ.

თქვენთვის, აბიტურიენტებო!

იხ. მე-8-9 გვ.

◎ კვირის თვალსაწიერი

საახალწლო ფაციფუცი და ლავრენტი ბაბუნაშვილის გახსენება

(პირველი გვერდიდან)

ერთი სიტყვით, ყველა მოლოდინშია. ხალხიც, რა თქმა უნდა. იგი (ხალხიძ დარწმუნებულია, რომ წლეულს ბატონი პრეზიდენტი ნამდვილად შინ მყოფი მიულოცავს თავის საყვარელ ამომრჩევლებს ახალ წელს და არა შარშანდელივით, ვთქვათ, რომელიმე სტრატეგიული პარტნიორი ქვეყნიდან ან სულაც ეგზოტიკური სეიშელის კუნძულების ლაჟვარდებიდან.

ამ რწმენას მათ პატარა ნიკა სააკაშვილის ქვეყანად მოვლინება ჰმატებს ძალას. ვითომ რა გინდ ანდამატის ძალა ჰქონდეს საახალწლოდ სადმე გაჭრის სურვილს, ჩვილი, რომლის გაჩენაც მთელმა ქვეყანამ მიულოცა ბატონ პრეზიდენტს, მაინც არ მისცემს ამის უფლებასო.

თუმცა, ვინ იცის. ნათქვამია, კაცი ბჭობდა, ღმერთი იცინოდაო...

თბილისის მერია გვპირდება, საახალწლო ზეიმისთვის გამოყოფილ 120 ათას ლარს ისე მომჭირნედ და მიზანდასახულად დავხარჯავ, ქვეყანას გავაოცებო.

როგორც ვარაუდობენ, ამ ქვეყნის გამაოცებელ ზეიმს ერთი არსებითი ნიშანთვისება განასხვავებს ადრეულთაგან: იგი ისევე, როგორც კომუნისტების დროინდელი ზეიმები, მასობრივი კი იქნება, ოღონდ „არ უმღერენ ხელისუფლებას".

ეს ცუდი როდია. არ იქნება, ვთქვათ, სიმღერები პარტიაზე (გასაგებია, რომ ვგულისხმობ არა ახალ მემარჯვენეთა თუ რესპუბლიკურ პარტიებს, არამედ ნაციონალურ მოძრაობას, ან, ბოლოს და ბოლოს, „ბურჯანაძე-დემოკრატებს" მაინც და ბედნიერ ნათელ მომავალზე, რომელსაც ეს პარტია (ნაციონალური მოძრაობაძ გვიშენებს...

მაგრამ ვთქვათ გულახდილად: რაც იქნება, ალბათ, თავისთავად, იქნება ამ ხელისუფლების სიკაშკაშის მაჩვენებელი. ამის ერთ-ერთი დასტური ისიც არის, რომ საახალწლო ზეიმის რეჟისურას გამოკვეთილად მხოლოდ ჩვენი ვუნდერკინდი თაობა უდგას სათავეში, რომელმაც, რა თქმა უნდა, არავინ უფროსი თაობიდან ახლოსაც არ გაიკარა.

ასე რომ გენიალური დევიზი „ორმოც წელს ზევით თანამშრომელი კი არა, ხეც არ გვინდა ეზოშიო", მოქმედებს და მშრომელი ხალხის სამსახურში დგას. ჩვენ ვეძებთ ტალანტებს!

საახალწლოდ, როგორც იქნა, რევოლუცია, რომლის გარდუვალობაზეც დაჟინებით ლაპარაკობდნენ თეა თუთბერიძე და მისი რაზმის სხვა ჟანა დარკები, აღსრულდა. და პენიტენციურ სისტემაში ამ „რევოლუციამ" არა მხოლოდ სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის თავმჯდომარე კოპაძე შეიწირა, არამედ — თვით იუსტიციის მინისტრი კემულარიაც, რომლის დაცურებაც, ალბათ, სულაც არ ნაზღაურდება კასტრირებული ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივნად გადაყვანით.

ამ წინასაახალწლო ადგილმონაცვლეებებით დასრულდა სოროს-თავისუფლების ინსტიტუტის დიდი სახელისუფლებო ბრძოლის კიდევ ერთი ეტაპი (დანარჩენი უთუოდ შემდეგ, საახალწლევს იქნებაძ.

იხ. მე-4 გვ.

◎ ინფორმაცია

ნავთობის მოპოვება გაიზარდა

2005 წლის 11 თვის განმავლობაში საქართველოში მოპოვებული ნავთობის რაოდენობამ 60673,95 ტონა შეადგინა.

როგორც მედიანიუსს „საქნავთობის" გენერალურმა დირექტორმა ივანე ნაკაიძემ განუცხადა, 2005 წელს „საქნავთობმა" ნავთობის მოპოვება საკუთარი ძალებით გაზარდა.

— თანამედროვე ტექნოლოგიები ნავთობმოპოვებას უფრო ეფექტურს ხდის. ამასთანავე საჭიროა გაიბურღოს უფრო მეტი ჭაბურღილი და ჩაიდოს ინვესტიციები ოფშორულ (შავი ზღვისძ და ასევე ხმელეთურ ტერიტორიებზე, — განუცხადა მედიანიუსს ნაკაიძემ.

მისივე თქმით, საქართველოში დღეისათვის ცნობილია 15 საბადო, საიდანაც მოპოვებულია დაახლოებით 27 მლნ. ტონა ნავთობი. 2005 წლის 11 თვეში „საქნავთობის" მიერ განხორციელებულია 1 მლნ. 708 ათასი ლარის ინვესტიცია, რომლის ძირითადი ნაწილი ინფრასტრუქტურის განვითარებას, სამშენებლო-აღდგენით სამუშაოებს და ჭაბურღილების კაპიტალურ რემონტს მოხმარდა.

მედიანიუსი

◎ ომბუდსმენის განკითხვის დღე

ადამიანის უფლებათა დაცვა თუ მკრეხელობა?

პარლამენტს ომბუდსმენის ექვსი თვის საქმიანობის ანგარიში გუშინწინ უნდა მოესმინა, მაგრამ ვერ მოასწრო. ამიტომ სოზარ სუბარი დეპუტატებს გუშინ წარუდგა ვრცელი საანგარიშო მოხსენებით. ოპოზიციამ მისთვის განკითხვის დღის მოწყობა მანამდე, ცალკე შეხვედრის დროს მოასწრო, მაგრამ ხმაურიან განცხადებებს პლენარული სხდომისთვისაც გეგმავდა. რელიგიასთან დაკავშირებული საკითხების გარდა ოპოზიციონერები იმითაც იყვნენ უკმაყოფილონი, რომ სახალხო დამცველის მოხსენებაში დეპუტატ გელაშვილის ცემის, მოსამართლეებზე ზეწოლისა და სხვა დარღვევათა ფაქტები არ ასახულა. თუმცა, ომბუდსმენის წერილობითი ანგარიში მიმდინარე წლის იანვარ-ივნისს მოიცავდა. სუბარი, მისივე თქმით, მზად იყო შემდგომ მოვლენებზე ზეპირად ესაუბრა.

ოპოზიციასთან ერთად უმრავლესობის ზოგიერთი წევრიც ვერ მალავდა აღშფოთებას სახალხო დამცველის ანგარიშის იმ ნაწილის გამო, რომელიც სახელმწიფოსა და მართლმადიდებლურ ეკლესიას შორის დადებული ხელშეკრულების გადახედვას მოითხოვდა.

მკრეხელობა, — ამ სიტყვით აფასებდა ნოდარ გრიგალაშვილი სუბარის მოხსენებას, რომელიც მართლმადიდებლური ეკლესიისთვის პრივილეგიების მინიჭებას სხვა აღმსარებლობის მიმდევართა კონსტიტუციური უფლებების დარღვევად, მათს დისკრედიტაციად მოიაზრებდა. ომბუდსმენის გამოსვლის წინ გრიგალაშვილმა პროტესტის ნიშნად დარბაზი დატოვა სიტყვებით — მე არ მოვისმენ იმ საძაგლობას, რომლის მსგავსიც საქართველოს ისტორიას არ ახსოვს.

განათლების კომიტეტის თავმჯდომარის პროტესტს რომან კუსიანიც შეუერთდა. დარბაზი „მემარჯვენე ოპოზიციამაც" დატოვა. — ეს ის იშვიათი შემთხვევაა, როცა ჩვენ უმრავლესობის წევრის პოზიციას ვიზიარებთ, რაკი ჩვენთვის მიუღებელია შეტევა მართლმადიდებლურ ეკლესიაზე, — აღნიშნა დავით გამყრელიძემ. მემარჯვენე ლიდერმა სოზარ სუბარს არა სახალხო, არამედ თავისუფლების ინსტიტუტის დამცველი უწოდა.

უმრავლესობის ლიდერებმა თანაგუნდელთა პროტესტი არ მოიწონეს. მაია ნადირაძისა და ნინო ბურჯანაძის აზრით, ასეთი ემოციური ნაბიჯის გადადგმას სჯობდა, ომბუდსმენისთვის მოესმინათ და, საჭიროების შემთხვევაში, ეკამათათ. ისიც აღნიშნეს, რომ კონკორდატის გადახედვა მათთვის მიუღებელია და რომ სუბარის ანგარიში ვერაფერს შეცვლის.

თუ ბევრმა დეპუტატმა დარბაზი რელიგიასთან დაკავშირებული საკითხების გამო დატოვა, ხათუნა გოგორიშვილი სწორედ მოხსენების ამ ნაწილის გამო დარჩა სხდომაზე და საკმაოდ მწვავე შეკითხვებით მიმართა სახალხო დამცველს. თუმცა, მანამდე სოზარ სუბარმა წინასწარ დარიგებული ვრცელი ანგარიშის ძირითად მომენტებზე ისაუბრა. რაკი ბევრმა პარლამენტარმა აღნიშნა, რომ მოხსენება მათ, როგორც რიგით მოქალაქეებსა და მართლმადიდებლებს შეურაცხყოფდა, ომბუდსმენმა მოხსენება სწორედ ამ თემით დაიწყო. საქართველოს ყოველი მოქალაქე თანასწორუფლებიანი უნდა იყოს. ამ აქსიომის განსამტკიცებლად სუბარი საჭიროდ მიიჩნევს, სახელმწიფომ არამართლმადიდებლურ ჯგუფებთანაც დადოს ხელშეკრულება (სხვათა შორის, ეს იდეა ძალიან მოეწონა ვანო ბაიბურთს. მისი აზრით, ასეთი შეთანხმება, პირველ რიგში, სომხურ ეკლესიასთან უნდა გაფორმდესძ. ომბუდსმენი სადავო ეკლესიებსაც შეეხო. მან პროვოკაცია უწოდა მედიის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციას იმასთან დაკავშირებით, რომ სომხეთი ითხოვს, გადაეცეს საქართველოში არსებული 600 ეკლესია. სუბარის თქმით, ორი ეკლესია ნამდვილად სომხეთა აშენებულია და მათ უნდა გადაეცეთ, დანარჩენებზე კი სახელმწიფო კომისიამ უნდა იმსჯელოს. რაკი სხვა ეკლესიებზე ინფორმაცია არ მოუწოდებია, ხათუნა გოგორიშვილი დაეჭვდა, საერთოდ იცის თუ არა ომბუდსმენმა, რას ითხოვს სომხური მხარე? ეჭვი მის სხვა სიტყვებშიც იგრძნობოდა. გოგორიშვილის თქმით, მოხსენებაში არც ერთი სხვა საკითხი არ იყო ისე დეტალურად განხილული, როგორც მართლმადიდებლური სამოციქულო ეკლესიის პრივილეგიებისა და ამის ფონზე სხვათა დისკრედიტაციის აღწერა. რით გამოიწვია ამან თქვენი ასეთი ყურადღება და დაინტერესება? — ჰკითხა სუბარს. გამოდის, რომ ქართველი ხალხი საშინელი, არატოლერანტული, სხვათა მჩაგვრელია, ხოლო ამ „სხვების" მოთხოვნებზე არაფერია ნათქვამი. სოზარ სუბარს არც პროტესტისა და მწვავე შეკითხვების შემდეგ შეუცვლია პოზიცია — სხვა აღმსარებლობის მიმდევრებთანაც უნდა გაფორმდეს შეთანხმება, მორჩა და გათავდა! თუმცა, რა მორჩება და გათავდება, ამას არა ომბუდსმენი, არამედ ხელისუფლება გადაწყვეტს, თანაც, როგორც ჯერჯერობით ჩანს, არა სახალხო დამცველის ოპოზიციის შესაბამისად.

სოზარ სუბარმა თავისი ოფისის მუშაობის სხვა მხარეებიც მიმოიხილა. — ექვსი თვის განმავლობაში 1800 განცხადება შემოვიდა, ეს რიცხვი აჭარბებს ადრე არსებულ ყველა მონაცემს, — აღნიშნა ომბუდსმენმა. არ მეგულება არც ერთი სხვა სახალხო დამცველი, რომელიც საჩივრების რაოდენობის მატებით იამაყებდაო, — გაიკვირვა ელენე თევდორაძემ, რაკი, მისი თქმით, საჩივრების რიცხვის ზრდა ადამიანის უფლებათა დარღვევის მატებას ნიშნავს.

— სანამ წამების, არაჰუმანური მოპყრობის ფაქტები არსებობს, ეს თემა ჩვენი მუშაობის განმსაზღვრელი იქნება, — თქვა ომბუდსმენმა და ამ კუთხით განხორციელებულ მონიტორინგზე ისაუბრა. ციხეებსა და პოლიციის განყოფილებებში არსებული მდგომარეობის გარდა ის იმ მძიმე ვითარებასაც შეეხო, რომელიც ფსიქიატრიულ კლინიკებშია შექმნილი. მაგალითად, მისი თქმით, გლდანის ფსიქიატრიულ დაწესებულებაში ექიმები და პაციენტები იყინებოდნენ, მათ მხოლოდ ომბუდსმენის ოფისის ჩარევის შემდეგ აღუდგათ გაზის მიწოდება.

სხვა საკითხებთან ერთად სუბარმა სიტყვის თავისუფლების დაცვაზეც ილაპარაკა და აღნიშნა, რომ ჟურნალისტების ცემის ფაქტებს შესაბამისი ორგანოები იძიებენ.

— ჩვენ რეაგირების გარეშე არ ვტოვებთ ადამიანის უფლებათა დარღვევის არც ერთ ფაქტს, — ამბობს სახალხო დამცველი, თუმცა, ვერც იმას მალავს, რომ ხშირად ეს უშედეგოდ მთავრდება.

სოზარ სუბარმა ყველა შეკითხვაზე სცადა პასუხის გაცემა, თუმცა ოპოზიციის გული მაინც ვერ მოინადირა.

რუსუდან გახარია

◎ ვინ მართავს ციხეს?

ქურდს გასეირნება შერჩა, მინისტრს კი სკამი გადაუტრიალდა

დღეს ერთობ ძნელი სათქმელია საქართველოს პრეზიდენტს კარუსელის დატრიალება თეორიულად უფრო უყვარს თუ პრაქტიკულად. თეორიულად ამის მომსწრე, მისი მმართველობის ორწლიან პერიოდში, საზოგადოება არაერთხელ ყოფილა. რაც შეეხება პრაქტიკას, ბორჯომში ხუმრობენ, ქვეყნის მეთაურს ისე უყვარს ტრიალი, პარკში კარუსელებს მოსვენება არა აქვთო. იქ დამონტაჟებული ატრაქციონებით პრეზიდენტი გულს კიდევ როდის მოიოხებს, არ ვიცით, სამაგიეროდ, შეგვიძლია ახლახან განხორციელებულ მცირედ, თუმცა მნიშვნელოვან, საკადრო ცვლილებებზე ვისაუბროთ.

ყოფილი იუსტიციის მინისტრი კოტე კემულარია ამ თანამდებობაზე მეორედ წლეულს თებერვალში დაინიშნა. ნაციონალური მოძრაობის ეს კადრი ზოგიერთი არასამთავრობო ორგანიზაციისთვის, უფრო მეტად „თავისუფლების ინსტიტუტისთვის," სამიზნე აღმოჩნდა. არც აციეს, არც აცხელეს და მათ უკვე გაზაფხულიდან მისი კრიტიკა აქტიურად დაიწყეს, ამ ხნის განმავლობაში ყოფილ მინისტრს არაერთხელ სკანდალიც აუგორეს, „უღონო", „ტუტუცი", „უვიცი", „კლოუნი", „ტვინფრატუნა", ამ და სხვა არასასიამოვნო ეპითეტებს ერთმანეთისთვის ორივე მხარე უხვად გასცემდა. თუმცა დღეს თეა თუთბერიძეს შეუძლია თქვას, რომ კემულარიას წინააღმდეგ მის ბრძოლას და ენერგიას ამაოდ არ ჩაუვლია. მონიტორინგის საბჭოსთან დაპირისპირება, ციხის საავადმყოფოს გაუსაძლისი მდგომარეობა, „წრიპას" ჭრელ აბანოებში გასეირნება, — ამ და სხვა ერაერთი შემთხვევისას უმალ წამოიწევდა ხოლმე კემულარიას მოხსნის საკითხი. ბოლო წვეთი კი გახლდათ ბუნტი ქუთაისის ახალ საპყრობილეში.

კულუარებში იმასაც ამბობდნენ, კემულარიას სპეციალურად „უჩალიჩებენო". თუმცა, მოდით, ჭორებს ნუ ავყვებით და პრეზიდენტის სიტყვებს დავეყრდნოთ, რომელმაც განმარტა, — ამ ცვლილებებში გასაკვირი არაფერია, ყველანი ერთი გუნდის წევრები არიან და ერთი მიზნებისთვის ილვწიანო. ამ ფაქტს, ალბათ, კოტე კემულარიას ახალ თანამდებობაზე დანიშვნაც ადასტურებს. რაც მთავარია, ყოფილმა იუსტიციის მინისტრმა ერთი კვირის წინათ საზოგადოებისთვის ერთწლიანი მუშაობის ანგარიშის წარდგენა მოასწრო და სტუმრებს შესანიშნავი ალაფურშეტითაც გაუმასპინძლდა. შეიძლება ითქვას, მინისტრის ამპლუაში, მედიასთან და უცხოელ ექსპერტებთან მშვენიერი გამომშვიდობებაც გამოუვიდა.

კემულარიასგან განსხვავებით, უცნობია, დაიკავებს თუ არა რაიმე თანამდებობას სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის უკვე ყოფილი თავმჯდომარე შოთა კოპაძე, რომელიც ამ თანამდებობაზე, წლების წინათ, იუსტიციის მაშინდელმა მინისტრმა მიხეილ სააკაშვილმა დანიშნა. დღეს კი, როგორც პრეზიდენტმა, გაათავისუფლა. კოპაძე ამ თანამდებობაზე ცნობილი იყო ქურდულ სამყაროსთან ურთიერთობების მოწესრიგებით. იმასაც ამბობენ, დეპარტამენტს და კანონიერ ქურდებს უფლებები გადანაწილებული აქვთო. ზაფხულში კოტე კემულარიამ პატარა კოპაძეობა თეა თუთბერიძეს უწინასწარმეტყველა, თუმცა, მისი პროგნოზი არ გამართლდა და ციხეების მეპატრონე თუთბერიძის თანამოაზრე ბაჩო ახალაია გახდა.

მოკლედ, ამიერიდან, ბაჩო ახალაიას ძმა ხალხს დაიჭერს, მამა ბრალს წაუყენებს, თავად კი ციხეებში წესრიგის დამყარებასა და პატიმართა უფლების დაცვაზე ილვაწებს. 9 000 პატიმრის მოვლა იოლი საქმე არაა. იქნებ ძმამ და მამამ ბატონი ბაჩო შეიცოდონ და პატიმართა რიცხვი ახლა მაინც შეამცირონ. ახალაიამ დეპარტამენტის თავმჯდომარის რანგში თამამი განცხადებები უკვე გააკეთა. ის ბრძოლას ქურდულ კანონებთან და 80-წლიან ტრადიციებთან დაიწყებს. ეს საკმაოდ ძნელი საქმეა. ამას ორიოდე დღის წინათ ქუთაისის ახალ საპყრობილეში მომხდარი ფაქტიც ადასტურებს. მოკლედ, ოპოზიციამ იმდენი იყვირა, ბაჩო ახალაიას ომბუდსმენის მოადგილედ მოღვაწეობა, მამამისის სამხარეო პროკურორობა და ძმის კონსტიტუციური უსაფრთხოების დეპარტამენტის თავმჯდომარეობა ინტერესთა კონფლიქტიაო, რომ, ალბათ ეს ფაქტიც ყურად ილეს და კაცი დააწინაურეს.

რას ვიზამთ, ბედიც მუშაობს.

ლელა ხვადაგიანი

◉ რატომაც არა?

დეკემბრის ბედნიერი მიწურული

დეკემბრის ბოლო რიცხვები საქართველოში ნამდვილად „საპრეზიდენტო" გამოდგა. ეს დღეები სააკაშვილების ბენეფისად იქცა. არა, შარშანაც ასე იყო და იმის წინათაც, მაგრამ წლეულს – განსაკუთრებით.

მიზეზი ძალიან მარტივია:

ჩვენი ჰოლანდიელი პირველი ლედი ღუდუშაურის კლინიკაში რომ დააწვინეს, მთელ საქართველოს ცალი თვალი იქითკენ ეჭირა, – აბა, მოჭარბებულად ენერგიულმა პრეზიდენტმა ბიჭი „გამოუშვა" თუ გოგოო. თუმცა, რა მნიშვნელობა ჰქონდა, შვილი ყველა შვილია და ლექსიც ლომისა სწორია, მით უმეტეს, რომ ტახტის მემკვიდრეობით გადაცემის დრო ჩვენში კარგა ხანია არ დგას. ყოველ შემთხვევაში პირდაპირი და ოფიციალური ფორმით მაინც, თორემ ავი ენები რას არ ამბობენ...

ისე, ქალბატონ სანდრას მოლოდინება ცოტა არ იყოს გაჭიანურდა, პრეზიდენტის მეორე პირმშო სულაც არ ჩქარობდა აღორძინების გზაზე შემდგარ და წელში გამართულ საქართველოში მოვლინებას. მაგრამ როგორც შემდეგ გაირკვა, „ლოდინი" ნამდვილად ღირდა. პატარა წმინდა ნიკოლოზის დღესასწაულზე დაიბადა, რაც თავისთავად ძალიან სასიხარულოა, ორმაგად სასიხარულო კი ისაა, რომ პრეზიდენტს ვაჟი შეეძინა. იქნებ ბატონ მიხეილს და მის მეუღლეს გოგო უნდოდათ, მათ ხომ უკვე ჰყავთ პატარა ედუარდი, მაგრამ ძე მეორე კი არა მეცხრეც რომ იყოს, მაინც სასიხარულოა.

რახან ნიკოლოზობას დაიბადა, სახელიც შესაბამისი შეარქვეს – ნიკოლოზი. თან პრეზიდენტმა არც მამამისს დასწყვიტა გული. პირველ შვილს რომ სიმამრის სახელი დაარქვა (და არა შევარდნაძისა, როგორც თვითონ აცხადებსძ, მეორეს – მამის, ბატონ ნიკოლოზ სააკაშვილისა.

ბევრი იმასაც ამბობს, პრეზიდენტს შვილი ნიკოლოზობას კი არა, პეტრე-პავლობას რომ შესძენოდა, მაინც ნიკოლოზს დაარქმევდაო. რა, მამის სახელი დაარქვა, ცოტას დაურქმევია შვილისთვის?

მოკლედ, ასეა თუ ისე, ქვეყანას პატარა ნიკოლოზ სააკაშვილი მოევლინა და ჩვენც გულწრფელად ვულოცავთ ჩვენს პრეზიდენტს ვაჟიშვილის დაბადებას. ღმერთმა ჯანმრთელი და ბედნიერი გაუზარდოს მშობლებსა და სამშობლოს.

ნიკოლოზ მიხეილის ძე სააკაშვილი 19 დეკემბერს დაიბადა, 21 დეკემბერს კი მიხეილ ნიკოლოზის ძე სააკაშვილის დაბადების დღე გალხდათ. ჩვენი პრეზიდენტი 38 წლისა მოიყარა.

მისი დაბადების თარიღი დიდი დიქტატორის იოსებ სტალინის დაბადების დღეს ემთხვევა, მაგრამ მერე რა, ერთსა და იმავე დღეს ბევრი დაბადებულა. მთავარია, მიხეილ სააკაშვილს იოსებ ჯუღაშვილის ძალაუფლების დარი თვისებები – დიქტატორობა, უზურპატორობა, ავტოკრატობა არ ახასიათებს.

დიქტატორობის დროა ახლა?

გუშინ 23 დეკემბერი – პირველი ლედის დაბადების დღე.

მოკლედ, ვულოცავთ სააკაშვილებს, დეკემბრის მიწურული მათია და ღმერთმა მოახმაროთ.

ხალხი მათ ბედნიერებას იზიარებს და ესეც ყოფნის! რატომაც არა?!

◉ ინფორმაცია

რუს პოლიტიკოსს დსთ-ს არსებობის აღარ სჯერა

რუსეთის ფედერაციის საბჭოს საერთაშორისო კომიტეტის თავმჯდომარე მიხეილ მარგელოვი აცხადებს, რომ დსთ-მ არსებობა შეწყვიტა.

„თანამეგობრობა ამორფულ ორგანიზაციად გადაიქცა, რომელსაც საერთო მნიშვნელობის არც ერთი ნიშანი აღარ შერჩა," – აცხადებს მარგელოვი.

მისი თქმით, დსთ დავის დროზე შეიქმნა იმისთვის, რომ ყოფილი მოკავშირე საბჭოთა რესპუბლიკები რუსეთს სისხლის გარეშე დაშორებოდნენ. „განშორება შედგა. დღეს ყოფილი საბჭოთა რესპულიკების მიმართ პრაქტიკული პოლიტიკის დრო დადგა. დსთ-ს ფორმალურად შენარჩუნება შეიძლება, მაგრამ თანამეგობრობის შედარება შანხაის ორგანიზაციასთან ან ერთიან ეკონომიკურ სივრცესთან შეუძლებელია. დსთ იშლება და ამის მიზეზი მხოლოდ ფერადი რევოლუციები არ არის," – აცხადებს მიხეილ მარგელოვი.

მედიანიუსი

◉ ფიქრები ტელეეკრანთან

ჯაბა ხუბუა

„ჯეობარი" - ტელეტერორი

საქართველოს მოსახლეობა და განსაკუთრებით ახალგაზრდობა უკიდურესად უარყოფითად ახასიათებს გადაცემა „ჯეობარს". ჩვენს მიერ ახლახან ჩატარებული სოციალური გამოკვლევის თანახმად, გადაცემა "ჯეობარი" დადებითად შეაფასა სტუდენტთა მხოლოდ 4 პროცენტმა, საშუალოდ – 14 პროცენტმა, ხოლო გამოკითხულია დიდმა უმრავლესობამ – 82 პროცენტმა – უარყოფითად. ახალგაზრდობის აზრით, ეს გადაცემა ეწევა მხოლოდ გარყვნილების პროპაგანდას, აკნინებს ახალგაზრდების სულიერ სამყაროს, უაღრესად დაბალია გადაცემაში მონაწილეთა ინტელექტუალური დონე, საჭიროა ამ გადაცემის გაუქმება და, საერთოდ, „რუსთავი-2" არხის დახურვა.

მაგრამ უმჯობესია თვით სტუდენტებს მოვუსმინოთ და იმ მწვავე პრობლემებსაც გავეცნოთ, რომლებსაც, მათი აზრით, ასეთი გადაცემები უქმნიან საზოგადოებას. ერთ-ერთი სტუდენტის მოსაზრებით, გადაცემა „ჯეობარი" **„მიმართულია ისედაც მეტ-ნაკლებად გზასაცდენილი ახალგაზრდობის კიდევ უფრო გასარყვნელად. ამის დამადასტურებელი ფაქტია ის, რომ ქართველი ახალგაზრდობის 70 პროცენტს წარმოდგენა არა აქვს ქართულ მხატვრულ კინოფილმებზე და ამ უსინდისობის ყურებაში ღამეებს ათენებენ. ამ საკითხში დამნაშავეა „რუსთავი-2"-ის არხი... ასეთი გადაცემები საქართველოში (თუ გვინდა ახალგაზრდობის გადარჩენაძ სასწრაფოდ უნდა მოისპოს".**

ანალოგიური აზრი აქვთ სხვა სტუდენტებსაც:

„ინტელექტის დონე ამ გადაცემაში მონაწილე ახალგაზრდებისა, არის ძალიან დაბალი. ის, რასაც ეს ახალგაზრდები აკეთებენ, არის სრული თავაშვებულობა. და საერთოდ, ასეთი გადაცემა არ უნდა არსებობდეს!

„სულ რომ არ არსებობდეს ეს გადაცემა უკეთესი იქნებოდა";

„ვფიქრობ, რომ ეს არის სრული იდიოტობა".

ერთ-ერთ სტუდენტს მიაჩნია, რომ **„ინტიმური ცხოვრების გამოტანა სახალხოდ არ შეიძლება. გადაცემა არის ფარისევლობის, ვითომ მეგობრობის და ღალატის სიმბოლო, ფულის კეთების ბინძური გზა". ამიტომ სტუდენტები თვლიან, რომ „ჯეობარი" უარყოფითად მოქმედებს ისედაც დაკნინებული ახალგაზრდობის ზნეობაზე". „ის გათვლილია საზოგადოებაზე მთლიანად და არა მარტო ახალგაზრდობაზე. იმის თქმა, რომ „თუ არ მოგწონს, გადართე" გამოსავალი არ არის. გადაცემაში მონაწილე ახალგაზრდების ქცევა მიუღებელი და საშინელია".**

სამართლიანად მიგვაჩნია სხვა სტუდენტის მსჯელობაც: **„ეს გადაცემა ემსახურება ახალგაზრდობის მასობრივ გარყვნას. შაჰ-აბას პირველი ქართველ უფლისწულებსა და ბატონიშვილებს ბავშვობიდანვე ხასებს მიუჩენდა. იგი ფიქრობდა, და მართალიც იყო, რომ თუ ახალგაზრდა ბატონიშვილი გარყვნილია, მისი მართვა ძალიან ადვილი იყო. დღეს საქართველოში მიმდინარეობს ახალგაზრდობის მასობრივი გარყვნის პროცესი. ამის ერთ-ერთი მაგალითია გადაცემა „ჯეობარი". ახალგაზრდობის აზრით, „პირდაპირ ეთერში გინება და უწმაწური სიტყვები, აგრეთვე ინტიმური სცენების ჩვენება ზიზღს იწვევს".**

ახალგაზრდობის ნაწილი გადაცემა „ჯეობარს" კომპანია „ჯეოსელის" პირადი იტერესებისთვის შექმნილ პროექტად" მიიჩნევს. მეტად ნიშანდობლივია, რომ ანალოგიურ აზრს გამოხატავს ჩვენთან სასწავლებლად ჩამოსული უცხოელი სტუდენტიც: **„ეს გადაცემა რყვნის არა მარტო ახალგაზრდობას, არამედ მთლიანად მოსახლეობას. იქნებ სახელმწიფომ ასეთი პროექტები გააუქმოს. აუცილებელია, რომ მხოლოდ პატრიარქმა მოითხოვოს გაუქმება? თავად მასმედია და სახელმწიფო ამას ვერ გრძნობს?"**

ასეთია ჩვენი სტუდენტების აზრი გადაცემა „ჯეობარზე". ანალოგიური ამონაწერების გაკეთება უსასრულოდ შეიძლება, მაგრამ რაც ითქვა, ვფიქრობ, საკმარისია. ხოლო **თუ ვინმე საეჭვოდ და „ჩაწყობილად" მიიჩნევს ახალგაზრდების აღნიშნულ მოსაზრებებს „ჯეობარზე", აღვნიშნავ, რომ სტუდენტებმა თავიანთი აზრი ხელმოწერითაც დაამოწმეს, რისი ნახვაც ნებისმიერ მსურველს შეუძლია.**

ახლა აუცილებლად უნდა ითქვას იმის შესახებაც, რომ არ შეიძლება ბიზნესის გულისთვის, იმისთვის, რომ ერთმა-ორმა კაცმა ფული იშოვოს, ერის ინტერესები შეიბღალოს, პრესამ და ტელევიზიამ საზოგადოებრივი ფუნქცია დაკარგონ, ცუნდრუკსიტყვაობას (ილიაძ ფართო გასაქანი მივცეთ, გავაბატონოთ ბრბოს საკუთრება – პროვინციალები, უცხო გავხადოთ ადამიანური გრძნობები და განცდები და ყველაფერი სიყალბეზე ავაგოთ.

ტელევიზიამ განსაკუთრებით უნდა გაითვალისწინოს ის გარემოება, რომ თანდაყოლილი ანაომალური მიდრეკილებების, გადახვევების გარდა არსებობს შეძენილი სექსუალური დევიანტური ქცევებიც.

გლობალიზაციის შეიძლება მთლიანად ვერ გაექცე, მაგრამ რაც შეიძლება, მაინც თავი უნდა ავარიდოთ. ეს, უპირველეს ყოვლისა, ეხება კულტურულ გლობალიზაციის. ჩვენ კი ხელს ვუწყობთ ამ პროცესის დაჩქარებას. ამ მხრივ ის, რასაც ჩვენი ტელევიზია აკეთებს, ჯოჯოხეთია. შეიძლება უსახური და ეროვნული გადაგვარების შემცველი პროგრამების მომზადება ან გადაცემა შემოგთავაზოს მავანმა და მავანმა, შეიძლება ამისთვის ფულიც შემოგთავაზონ, მაგრამ ყველაფერი ფულზე არ იყიდება, მით უმეტეს, ყველაზე ფასეული, რაც კი ადამიანს ოდესმე გააჩნდა და რაც მომავალშიც ექნება – ეროვნული სულიერება. ფულმა ეროვნულს არ უნდა აჯობოს, არ უნდა დაჩაგროს ეროვნული, თორემ ყოველგვარი სანაღმართოდ დაწყებული საქმე საუკუღმართოდ დაბოლოვდება.

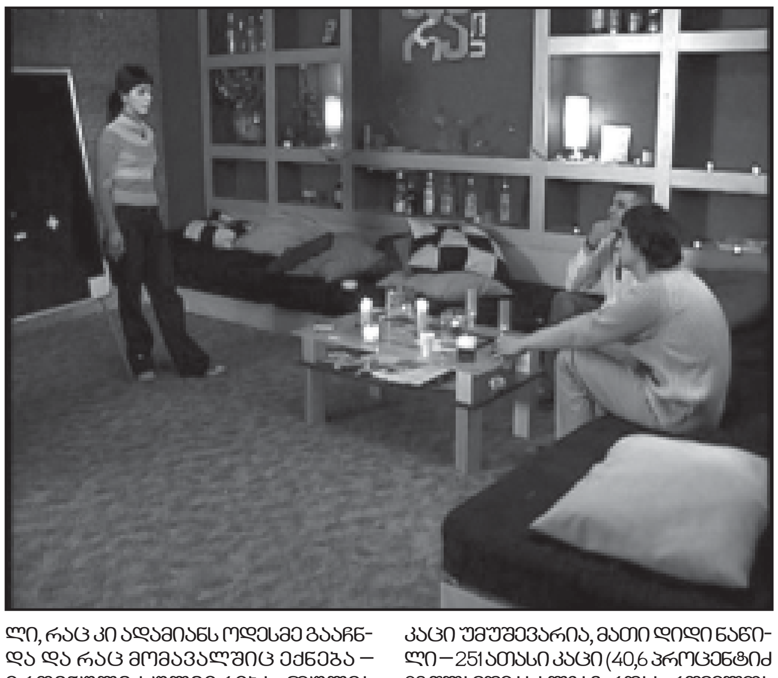

ინფორმაციის თავისუფლებამ ჩვენს ქვეყანაში მეტად მახინჯი ფორმები მიიღო. სწორედ ამისი შედეგია ძირითადად ის, რომ ახალგაზრდობის ნაწილს ეროვნულობისა და მამულისადმი აგდებული დამოკიდებულება გაუჩნდა, იქმნება შთაბეჭდილება, რომ ზოგან სათავეში საზოგადოების ავადმყოფი, პათოლოგიური და ამავე დროს საკმაოდ აქტიური ნაწილი მოექცა. ისინი ამოეფარნენ ტელევიზიას, საერთოდ, მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებს და უზნეობას ქადაგებენ. თანამედროვეობის ნიშანი ის კი არ არის, რომ ჰომოსექსუალისტი იყო, არამედ ის, რომ თანამედროვე მეცნიერებას იყო დაუფლებული.

როგორც დემოგრაფმა, მინდა ერთი მეტად არსებითი ფაქტიც აღვნიშნო. საქართველოდან საზღვარგარეთის ქვეყნებში უკანასკნელ პერიოდში მილიონამდე კაცი წავიდა მუდმივ საცხოვრებლად, 900 ათასამდე პენსიონერი გვყავს, 380 ათასი – ქვრივი, 202 ათასი – მარტოხელა, სხვა პირის კმაყოფაზეა 1172 ათასი 16 წელსა და უფროსი ასაკის ადამიანი, მიღებული განათლების შესაბამისი სპეციალობით დასაქმებულია მხოლოდ 175 ათასი კაცი (14,4 პროცენტიძ, 620 ათასი კაცი უმუშევარია, მათი დიდი ნაწილი – 251 ათასი კაცი (40,6 პროცენტიძ 30 წლამდე ახალგაზრდაა, რომელთა უმრავლესობას – 230 ათას ახალგაზრდას (88,4 პროცენტიძ არასოდეს უმუშევია. მეტად დამაფიქრებელია ის ფაქტი, რომ ახალგაზრდობის არც თუ უმნიშვნელო ნაწილი, რომელსაც ადრე ჰქონდა სამუშაო, 10-12 წელი დაუსაქმებელია და ეძებს სამუშაოს. ასეთი ახალგაზრდები ხდებიან ინდიფერენტულნი, მათთვის თანდათანობით აზრს კარგავს ეროვნული და სულიერი ფასეულობები, უკეთესი მერმისის მოლოდინში თავს იკავებენ ოჯახის შექმნისგან. დევალვაციას განიცდის მათ მიერ შეძენილი ცოდნა. ეს თაობა მორალურად განადგურებული და დაკარგულია. და ამ დროს, უამრავი ახალგაზრდული მწვავე პრობლემის არსებობის პირობებში, სამი თვე ვუჩვენებთ გადაცემა „ჯეობარს" და იმაზე კამათით ვერთობით, თუ ვინ რატომ არ დაგავა ბარი, ვინ ვის გააგდებს, ვინ ვის ჩაუშვებს, ვინ დედას შეიგინებს, ვინ მალაყს გადავა უკრაინელ გომბიოსთან და ა. შ. მართლაც, ვაი, ჩვენს პატრონს! კვერცხში მწივანებს დავემსგავსეთ.

ტელევიზიაში ასეთი მდარე გადაცემების შედეგია ის, რომ ჩვენს მიერ ამ ორი წლის წინათ სტუდენტებთან და დამამთავრებელი კლასების მოსწავლეებთან ჩატარებული გამოკვლევის შედეგად მეტად სავალალო შედეგები მივიღეთ. შევეხებით მხოლოდ ახალგაზრდობის სქესობრივი უსაფრთხოების სფეროს. როგორც გამოკვლევამ გვიჩვენა, ხდება სქესობრივი ცხოვრების ლიბერალიზაცია. სტუდენტი გოგონების 11,6 პროცენტს ჰქონდა ქორწინებისგარეშე სქესობრივი კავშირი, რომელთაგან ნახევარზე მეტი ეწევა რეგულარულ სქესობრივ ცხოვრებას. ზოგიერთმა მათგანმა ოთხი და ხუთი პარტნიორიც კი გამოიცვალა. ამასთან, სულ უფრო სუსტდება ქალიშვილობის ინსტიტუტი. მეტად დამაფიქრებელია ის გარემოება, რომ ახალგაზრდა ვაჟების მხოლოდ 65,3 პროცენტს მიაჩნია სქესობრივი კავშირისაგან თავის შეკავება დაქორწინებამდე აუცილებლად და საჭიროდ გოგონებისთვის, თუმცა ამ საკითხზე თავად გოგონები შედარებით საღად მსჯელობენ. მათი უმრავლესობის აზრით (75,8 პროცენტიძ დაქორწინებამდე აუცილებელია, რომ გოგონებმა თავი შეიკავონ სქესობრივი კავშირისგან. ქალიშვილობის ინსტიტუტის დასუსტებას კიდევ უფრო ნათელჰყოფს ის გარემოება, რომ მოსწავლე ვაჟების 19,1 და სტუდენტი ვაჟების 22 პროცენტისთვის არსებითი მნიშვნელობა არა აქვს, მათ მომავალ მეუღლეს დაქორწინებამდე სხვასთან ჰქონდა თუ არა სქესობრივი კავშირი. ზოგიერთები ცდილობენ, ყოველივე ამას გამართლება მოუძებნონ და აღნიშნავენ, რომ ქორწინებამდე სქესობრივი კავშირები პარტნიორებს შორის სქესობრივი შეთავსებადობის აუცილებელი პირობაა, რაც მყარი ოჯახების შექმნის გარანტია. მაგრამ ასეთი ძიებიდან ამორალურ ქცევამდე ერთი ნაბიჯია და მისი გადადგმა უკვე არც ისე ძნელი ხდება. საერთოდ კი ქორწინებამდელ კავშირებს და თითქოს სქესობრივ შეთავსებას არავითარი კავშირი არ აქვს მყარი ოჯახების შექმნასთან. შეიძლება მეტიც ითქვას – ქორწინებამდე ერთობლივი ცხოვრების პირობებში იზრდება გან

იხ. მე-5 გვ.

დასასრული.
დასაწყისი იხ. „სრ" №297.

◉ კვირის თვალსაწიერი

საახალწლო ფაციფუცი და ლავრენტი ბაბუნაშვილის გახსენება

(მეორე გვერდიდან)

მანამდე კი ქვეყანა გარინდული ელის, შეასრულებს თუ არა იუსტიციის ახალ მინისტრად რეკომენდებული გია ქავთარაძე პრეზიდენტის განწესს — მისვლისთანავე არ დაფერთხოს მთელი სამინისტრო, ანუ მოადგილიდან დამლაგებლამდე არ შეცვალოს ყველა და ყველაფერი. ცოტა დამაიმედებელი ის არის, რომ ბატონი გია დინჯი კაცის შთაბეჭდილებას ახდენს და ამით ნაკლებად ჰგავს თვით აცეტებულ თანატოლებს, რომლებიც თანამდებობიდან თანამდებობაზე გადარბენისას „თავის გუნდებს“ დაატარებენ თან, რომლებიც კაცმა არ იცის, რა ნიშნის მიხედვით არის შეკოწიწებული, გარდა იმისა, რომ ამ გუნდის წევრები სულ რაღაც რამდენიმე წლის წინათ საბავშვო ბაღებში გვერდიგვერდ ისხდნენ ლამის ქოთნებზე...

მთავარი და მნიშვნელოვანი კიდევ ბევრი რამ მოხდა გასულ კვირას, მაგრამ მე მაინც სომხეთთან საბაჟოზე ამასწინანდელ ცემა-ტყეპასთან დაკავშირებით პოლიტიკური ორგანიზაცია „ერთიანი ჯავახკის“ ფართოდ გავრცელებულ განცხადება-მუქარას გამოვყოფ.

მკითხველს მოკლედ შევახსენებ: იმის გამო, რომ საქართველოს საზღვრის დაცვის დეპარტამენტმა ამ საბაჟოს კორუფციაში ეჭვმიტანილი კონტინგენტის შეცვლა დააპირა (ისევე როგორც ეს გააკეთა სარფში და სხვაგანაც), სომეხ მოქალაქეთა ერთმა ნაწილმა, რომელსაც უმალ ამოუდგნენ მხარში ახალქალაქის და ნინოწმინდის რაიონული ცენტრებიდან საეჭვო სისწრაფით ჩაცვენილი ჯავახკელები, დაარბია საბაჟო (სხვათა შორის, სომხეთის მხარის საბაჟოცა) და ცხვირ-პირი დაუსისხლიანა მებაჟეებს. და აი, ახლა ირკვევა, რომ ამ პროვოკაციულ ინციდენტს მავანნი ახალი პროვოკაციისთვის იყენებენ.

„ცალკეული სახელმწიფო და პოლიტიკური მოღვაწეები, ეკლესიის, მეცნიერების, ასევე ქართული მასმედიის წარმომადგენლები მარტივი და სწრაფი პოლიტიკური დივიდენდების მოპოვებას ცდილობენ. მიმდინარეობს ანტისომხური ისტერია (?!-ა.ა), ქართულ საზოგადოებაში კი ადგილი აქვს ანტიჯავახკურ განწყობას. უნდა გავიხსენოთ, თუ რა მძიმე შედეგები მოჰყვა ამგვარ ნაციონალურ პოლიტიკას აფხაზეთსა და ოსეთში“ — ნათქვამია „ჯავახკის“ ზემოხსენებულ განცხადება-მუქარაში.

რა თქმა უნდა, გვახსოვს აფხაზეთიც და ოსეთიც! სხვათა შორის, ბაგრამიანის სახელობის ბატალიონის სისხლიანი თარეშიც! მაგრამ ბოროტის გასახსენებლად როდი მოვიხმე „ჯავახკის“ ეს ულირსი განცხადება, რომელიც აშკარად საქართველოს ახალი ცხელი წერტილის აგიზგიზების სურვილით არის შთაგონებული.

ზუსტად 100 წლის წინათ მომხდარი ერთი ამბავი მინდა მოვიგონო, მისგან გამომდინარე მორალის ხაზგასმის, ყოველგვარი კომენტარის გარეშე. დასკვნები თვით ქვირფასმა „ჯავახკმა“ გააკეთოს.

1905 წელს ბაქოში, ცარიზმის მიერ წაქეზებული სომეხ-აზერბაიჯანელთა შეტაკება მოხდა. შავრაზმელებმა და ფანატიკურად განწყობილმა ბრბომ ალყა შემოარტყეს სომხებით დასახლებულ უბანს. ქვეითი პოლკის 24 წლის ოფიცერმა ლავრენტი ბაბუნაშვილმა საკუთარი ინციატივით, სიცოცხლისა და სამხედრო კარიერის საფრთხეში ჩაგდების რისკით, ალყაშემორტყმული ზონიდან გამოიყვანა და აშკარა სიკვდილს გადაარჩინა 170 სომეხი ქალი, კაცი და ბავშვი.

შემდეგ, როცა მღელვარება ჩაცხრა, მადლიერმა ბაქოელმა სომხებმა ლავრენტი ბაბუნაშვილს საჩუქრად მიართვა ოქროს ხმალი წარწერით, ვერცხლის ალბომი და აგარაკი ბაქოს მახლობლად, აგრეთვე ადრესი სიკვდილს გადარჩენილთა ხელმოწერებით.

ლავრენტი ბაბუნაშვილი ქუთაისელი იყო. იქ მიიღო დაწყებითი განათლება. სამხედრო (საიუნკრო) სასწავლებლის დამთავრების შემდეგ პოდპორუჩიკის ჩინით ბაქოში გაამწესეს ქვეითთა პოლკში.

ამ კეთილშობილი რაინდის ბედი, რომლის თავგანწირვამაც საყოველთაო გახმაურება ჰპოვა მთელ ამიერკავკასიაში, ტრაგიკულად წარიმართა, რასაც სათავე იმ დღეების მოვლენებში ედო: სულ მალე, 1906 წლის იანვარში, იგი ბაქოში, თავის ბინაში მოკლეს, როცა ეკლესიაში მიდიოდა ჯვარის დასაწერად.

საქორწინოდ გამზადებულმა ლავრენტიმ საცოლე ეტლში დატოვა და თვითონ სახლში შებრუნდა ერთი წუთით. შესვლისთანავე გაისმა სროლა. ლავრენტი განგმირული ნახეს იატაკზე. ბაღში გამავალი ფანჯარა ღია იყო...

ქორწილზე ჩასულმა დებმა, ბაქოს საზოგადოებრიობის მრავალრიცხოვან წარმომადგენლებთან ერთად, ლავრენტის ნეშტი ქუთაისში ჩამოასვენეს და ოლასკურის სასაფლაოზე დაკრძალეს.

მკვლელობის ამბავი საიდუმლოებით მოცული დარჩა, მაგრამ თავიდანვე ყველასთვის ნათელი იყო, რომ ჭაბუკი ქართველი ოფიცრის ეს ტრაგედია სწორედ სომეხთა გამოსარჩლებას მოჰყვა.

დაპირების მიუხედავად, მაინც შეგონებით დავასრულებ: ერს, რომლის შვილსაც შეუძლია თავი გასწიროს სხვა ერის შვილების გადასარჩენად და იმ „სხვა ერს“, რომლის შვილებმაც იციან ამ თავგანწირვის დაფასება და გათავისება, ვერავითარი „ჯავახკი“ თუ არტემ არარატელი ვერ წაკიდებს ერთმანეთს.

ალეკო ასლანიშვილი

◉ ოპოზიცია

უკანონობაც უკანონო ფულივით გროვდება

ამბობს მოძრაობა „ანტისოროსის“ ერთ-ერთი ლიდერი, დამოუკიდებელი სასამართლო სამედიცინო ექსპერტი მაია ნიკოლეიშვილი

— ქალბატონო მაია, წლეულს თქვენი საზოგადოებრივი ცხოვრება მრავალფეროვანი იყო, თავდაპირველად მოძრაობა „წინ საქართველოს“ წევრი იყავით, რატომ გადაწყვიტეთ მასში გაერთიანება და მალევე რატომ დატოვეთ ამ მოძრაობის რიგები?

— ეს გახლდათ სულ ექვსთვიანი პერიოდი ჩემს 45-წლიან ბიოგრაფიაში, არ ვთვლი, რომ ეს ცუდი პერიოდი იყო. „წინ საქართველოს“ იდეა ჰქონდა ძალიან საინტერესო, მაშინ სერიოზული დარტყმები ხდებოდა მართლმადიდებლურ ეკლესიაზე, უნივერსიტეტზე და სწორედ ეს იყო ერთ-ერთი უმთავრესი მოტივაცია, რომლის გამოც მე „წინ საქართველოში“ შევედი. სხვათა შორის, შემდგომში, მართლმადიდებლურ ეკლესიაზე ზეწოლა შენელდა. საერთოდ, ცხოვრებაში არც ერთი პარტიის წევრი არ ვყოფილვარ, არც ამ ადამიანებთან მქონია პოლიტიკური ერთობა, რადგან ეს არ იყო პოლიტიკური ორგანიზაცია. უბრალოდ, „წინ საქართველო“ ცდილობდა ხმა ამოეღო ქვეყანაში მიმდინარე უსამართლობაზე.

— დღეს კიდევ ერთი საზოგადოებრივი მოძრაობის ლიდერი ხართ, მოდით „ანტისოროსის“ მიზნებზეც ვისაუბროთ.

— „ანტისოროსი“ 3 ოქტომბერს დაფუძნდა. ჩვენ გამოვხატავთ საკუთარ პოზიციას პოსტსაბჭოურ სივრცეში, ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკების ტერიტორიაზე თავსმოხვეული, მართული პროცესების მიმართ, რომელიც, ხშირად, გულისხმობს პოლიტიკურ მართვას გარედან, ანტისოროსში მოიაზრება არა თვითონ სოროსი, ერთი მოხუცი კაცი, არამედ სერიოზული ფინანსური წრეები, მიმართულებები. საერთოდ, ნებისმიერ ქვეყანაში, გლობალიზაციის პროცესს სჭირდება სინქრონიზება და ის საკმაოდ მტკივნეულად არ უნდა მიმდინარეობდეს. სოროსიზმი არის პროცესი, როდესაც ფინანსური ინტერესების მქონე ადამიანთა ჯგუფი აყენებს თავის მმართველობას, შედის ქვეყნების პოლიტიკურ ცხოვრებაში, რაც, საბოლოო ჯამში, საკმაოდ ანტიდემოკრატიულია, ისინი კონსტიტუციაზე მაღლა დგებიან და ხდება ქვეყნის გარედან მართვა, რაშიც, ცხადია, ძალიან ბევრი ფული დევს. ეს ანტისახელმწიფოებრივი ქმედებაა, რაზეც გარედან პროცესების მმართველს პასუხისმგებლობას ვერ დააკისრებ. შეგიძლია მის მიმართ მხოლოდ პროტესტი გამოთქვა, პასუხისმგებლობა კი დააკისრო მათ, ვინც ქვეყნის შიგნით ამ პროცესებში მონაწილეობენ.

— თუ უცდია ამის გაკეთება „ანტისოროსს“?

— ისტორია ცოტა სხვა რამეა. შევარდნაძის მმართველობის პერიოდში საქართველოში შემოვიდა უამრავი თანხა, რომელიც სულ სხვა მიმართულებით, არამიზნობრივად დაიხარჯა. ეკონომიკა პარალიზებული იყო. მაგრამ 15 წელი არ აღმოჩნდა საკმარისი იმისთვის, რომ ამ პარალიზების ავტორებს ჩადენილი დანაშაულებებისთვის პასუხი ეგოთ. ამდენად, ეს ორი წელი დღევანდელი ხელისუფლების დასჯისთვის, რომელიც პრაქტიკულად შევარდნაძის ხელისუფლების გაგრძელებაა, ცოტაა. ისტორია ყველაფერს სხვანაირად განსჯის, ისტორიას სხვა კანონზომიერებები აქვს.

საქართველოს ბრმა დასაყრდენი დღეს ამერიკაა. ამ სახელმწიფოს კი დემოკრატიის სხვანაირი გაგება აქვს. მაგალითად ერაყში მიმდინარეობს ომი არა იმიტომ, რომ იქ მასობრივი განადგურების იარაღი იყო, არამედ დემოკრატიზაციის ხარისხის გასაზრდელად. მაპატიეთ, მაგრამ ვინ დანიშნა აშშ დემოკრატიზაციის ბარომეტრად და ვინ დაავალა მას, რომ ადამიანების ამოწყვეტის ფასად ერაყი გახდეს დემოკრატიული? გვახსოვს ისიც, თუ რა ხდებოდა აბუგრეიბის ციხეში. სადღეისოდ ამერიკის დემოკრატიის ცნება ევროპაში საკმაოდ ამოტრიალდა. მაგრამ რა ხდება ამ მხრივ საქართველოში?.. ერაყში მეომარ ქართველებს გაეროს მანდატი არ აქვთ, ანუ ეს არ არის სამართლიანი მონაწილეობა იმ ქვეყნის ტერიტორიაზე მიმდინარე საომარ მოქმედებებში. მეორე, ვხედავთ, რომ გვაქვს კანონი, რომლის მიხედვით ნებისმიერი ადამიანის თვალთვალი, მოსმენა, ელექტრონული მიმოწერის შემოწმება მიმდინარეობს. ეს არის ზუსტი ასლი ამერიკულისა, რის გამოც ბუშის ავტორიტეტი ევროპაში დაეცა, მაშინ საით მივდივართ ჩვენ?..

ახლახან იყო პრეზენტაცია, სოროსის ფონდმა დააფინანსა სწავლება საბრძოლო მოქმედებებისა პოლიციის აკადემიისთვის. სოროსის დაფინანსება რატომ უნდა იყოს პოლიციის აკადემიის სტუდენტების აღზრდაში, ანუ რატომ უნდა იყოს ეს მისგან დაკვეთილი და გადახდილი კეთილი მიზნები? ძალიან დიდი ბოდიში, მაგრამ აი ამ უკანონობამ მოიტანა ის, რომ საქართველოში ბოლო ორი წლის მანძილზე დახოცეს ადამიანებ[illegible] არ უწევდნენ [illegible] უფრო კარგად სროლას ასწავლი-

იხ. მე-7 გვ.

◉ ინფორმაცია

საავადმყოფოებში შიშის ცახცახია

სახელმწიფო სანიტარიული ინსპექციის ხელმძღვანელი დავით მესხიშვილი იმ საავადმყოფოებს შეამოწმებს, რომელთაც მდგომარეობის გამოსასწორებლად ერთთვიანი ვადა ჰქონდათ მიცემული.

ერთი თვის წინ, ინსპექციამ დედაქალაქის რამდენიმე საავადმყოფოს სანიტარიულ-ჰიგიენური მდგომარეობის შესამოწმებლად რეიდი ჩაატარა. ინსპექციამ რამდენიმე მათგანში მძიმე სანიტარიული მდგომარეობა დააფიქსირა და საავადმყოფოების ხელმძღვანელობას მდგომარეობის დაუყოვნებლივ გამოსწორება დაევალა.

„თუკი საავადმყოფოებში, შემოწმებისას მდგომარეობა გამოსწორებული არ იქნება, მათი შეჩერების საკითხი დადგება“, — განაცხადა მესხიშვილმა.

ამერიკის სენატი მხარს გვიჭერს

აშშ-ის სენატმა ე.წ. სამხრეთ ოსეთში სიტუაციის მშვიდობიანი გზით მოგვარების ქართულ გეგმას მხარი დაუჭირა.

შესაბამისი რეზოლუცია კონგრესის ზედა პალატამ ელექტრონული კენჭისყრის გარეშე, ხმების უბრალო უმრავლესობით მიიღო.

დოკუმენტში აღნიშნულია, რომ სენატი მხარს უჭერს „სამხრეთ ოსეთის საკითხზე საქართველოს მთავრობის სამშვიდობო გეგმას, ასევე ამ რეგიონის საქართველოს შემადგენლობაში წარმატებულ და მშვიდობიან რეინტეგრაციას“.

ოქტომბრის ბოლოს, ჯორჯ ბუშის ადმინისტრაცია სამხრეთ ოსეთის პრობლემების მოგვარების ქართულ გეგმას უკვე მიესალმა. მაშინ აშშ-მა მხარეებს მოუწოდა უარი თქვან ძალის გამოყენებაზე და დაიწყონ კონსტრუქციული დიალოგი, რომელიც „ერთადერთი გზაა კონფლიქტის სამართლიანი და გრძელვადიანი მოგვარებისთვის“.

„აშშ მხარს უჭერს საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას და მზად არის საქართველოთან, სამხრეთ ოსეთთან, ასევე რუსეთთან და ეუთოს ყველა წევრ-ქვეყანასთან იმუშაოს მხარეებს შორის ნდობის განმტკიცების, ეკონომიკური განვითარების, მშვიდობისა და აყვავებისთვის დარეგულირების ძიების პროცესში“, — აღნიშნა აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტმა.

ახალი ეროვნული კვლევის ცენტრი

საქართველოს კულტურის, ძეგლთა დაცვისა და სპორტის სამინისტრომ ქართული კულტურული მემკვიდრეობის პოპულარიზაცია 2006 წლის სამოქმედო პროგრამის პრიორიტეტად აღიარა.

ამ მიზნით კულტურის სამინისტროში გ. ჩუბინაშვილის სახელობის ქართული ხელოვნების ისტორიისა და ძეგლთა დაცვის ეროვნული კვლევის ცენტრი შეიქმნა.

„ეროვნული კვლევის ცენტრის ეგიდით გერმანიაში გამოიცა პირველი წიგნი „ქართული ხელოვნების ისტორია“. ამავე მიზნით უახლოეს მომავალში ხელოვნების ისტორიისა და ძეგლთა დაცვის ეროვნული კვლევის ცენტრს და მაქს პლანკის ფლორენციის გერმანულ უნივერსიტეტს შორის ხელი მოეწერება მემორანდუმს, რომელიც 10 გერმანელი წამყვანი მეცნიერის საქართველოში ვიზიტს ითვალისწინებს.

ქართულ-გერმანული კვლევების შემდეგ დასავლეთ-ევროპის მთავარ გამომცემლობებში ქართული ხელოვნების შესახებ [illegible] რომელიც გამოქვეყნდება,“ — განაცხადა კულტურის მინისტრის

ფიქრები ტელეეკრანთან

„ჯეობარი“ - ტელეტერორი

(მესამე გვერდიდან)

უამრავი გამოკვლევა გვიჩვენებს, რომ იმ წყვილებში, რომლებიც ქორწინებამდე ერთად ცხოვრობდნენ, იმ წყვილებთან შედარებით, რომლებიც ქორწინებამდე ერთად არ ცხოვრობდნენ, გაცილებით ხშირია განქორწინება. აშშ-ში 13 ათასი მოზრდილი ადამიანის გამოკითხვამ აჩვენა, რომ წყვილებს, რომლებიც ერთად ცხოვრობდნენ ქორწინებამდე, აქვთ ერთი მესამედით მეტი ალბათობა 10 წლის განმავლობაში დაშორდნენ ერთმანეთს. გელაპის ინსტიტუტის მონაცემებით, ადამიანთა 21 პროცენტმა, რომლებიც ქორწინებამდე ერთად არ ცხოვრობდნენ და 40 პროცენტმა, რომლებიც ქორწინებამდე ერთად ცხოვრობდნენ, განაცხადეს, რომ შეიძლება განქორწინდნენ.

ამ სფეროში მოღვაწე ცნობილი მეცნიერების აზრით, ქორწინებამდე ერთად ცხოვრება მოსწონთ არასერიოზულ ადამიანებს. სიყვარულს ისინი უყურებენ როგორც პირობითობას და არა როგორც მოვალეობას ერთმანეთის მიმართ. თუ რომელიმე პარტნიორს გაუჩნდება უკმაყოფილების გრძნობა, მას შეუძლია, ეძებოს ბედნიერება სხვაგან. ამიტომ მათთვის განქორწინება სავსებით დასაშვები მოვლენაა. საერთოდ, სქესობრივი ცხოვრება უნდა განვიხილოთ ადამიანთა ფასეულობების კონტექსტში. ახალგაზრდამ უნდა გაიცნობიეროს, რომ სქესობრივი კავშირი ცხოვრებაში არ არის ძირითადი და თავისი ენერგიის კონცენტრაცია არ უნდა მოახდინოს ამ პრობლემის გარშემო. ზოგიერთ ადამიანს და განსაკუთრებით ახალგაზრდას უჩნდება წარმოდგენა, რომ სქესობრივი აქტი არის რაღაც გასართობი საშუალება, რაც მთელ მის ცხოვრებაზე მეტად უარყოფით დაღს ასვამს.

სქესობრივი ურთიერთობის სფეროში, როგორც წესი, ბევრი პრობლემა ახალგაზრდებს მეტად გამარტივებულად ეჩვენებათ. „იდეოლოგიური აბსურდულობისა“ და ფასეულობათა გადაფასების პირობებში არც თუ სასიკეთოდ იცვლება ქორწინებისა და ოჯახური ყოფიერების ტრადიციული გაგების მორალური პრინციპი, მაგრამ მიუხედავად ამისა, გვჯერა, რომ ოჯახისა და სიყვარულის მორალური ასპექტები თანდათანობით სწორ ფორმასა და შინაარსს შეიძენს. ჩვენს ცხოვრებაში მომხდარი დიდი სიღრმისეული ძვრების მიუხედავად, ახალგაზრდობა შეძლებს, ნორმალურ თაობათშორის ვითარებაში ენერგიულად იბრძოლოს უკეთესი მომავლისთვის. იგი შეძლებს სქესობრივი ურთიერთობებისა და ოჯახური სიმტკიცის სფეროშიც შეინარჩუნოს და განავითაროს ის ფასეულობები, რომლებიც ჩვენს ხალხს შეუქმნია. დღეს მეტად საგანგაშოდ მიგვაჩნია ის ვითარება, რომ მოსწავლე ვაჟების 16,7 და სტუდენტი ვაჟების 13,6 პროცენტს დასაშვებად მიაჩნია ერთი და იგივე სქესის წარმომადგენლებს შორის სქესობრივი ურთიერთობები.

კიდევ უფრო დამაფიქრებელია ის გარემოება, რომ მოსწავლე და სტუდენტ გოგონებთან ეს მაჩვენებელი შესაბამისად 19 და 12,6 პროცენტს უდრის, რომ თავისივე სქესის წარმომადგენლებთან სქესობრივი კავშირი ჰქონდათ მოსწავლე ვაჟების 4,7 და მოსწავლე გოგონების 5,2 პროცენტს, სტუდენტი ვაჟების 1,7 და სტუდენტი გოგონების 1,1 პროცენტს.

ეს იმის შედეგიც არის, რომ ტელევიზია უამრავ უშინაარსო ფილმს უჩვენებს, სადაც აღვირახსნილი და გაუკუღმართებული სექსი დომინირებს, საყოველთაოდ ცნობილია, ცნობისმოყვარეობის გამო, ახალგაზრდები აკეთებენ იმას, რასაც სატელევიზიო გადაცემაში ხედავენ. ეს განსაკუთრებით ითქმის მოსწავლეებზე.

ასე რომ, ტელევიზიას უდიდესი ეროვნული მისია აკისრია და იგი

ვალდებულია შთამომავლობის წინაშე, ღირსეულად შეასრულოს იგი. ხოლო ის, რომ ამერიკული ფილმები, რომლებსაც მხოლოდ კომერციული მიზნით კონვეიერული წესით აცხობენ, სულიერ და ზნეობრივ გაღარიბებას რომ იწვევდა საზოგადოებაში, ძალადობასა და აგრესიას ამკვიდრებენ, ნათლად ჩანს თვით ამერიკელი მეცნიერების შეფასებიდან.

ამიტომ, მიკერძოებაში რომ არ ჩაგვითვალონ, ჩვენც მათ შეფასებას დავეყრდნობით, უპირველეს ყოვლისა, კი ცნობილი ამერიკელი ფსიქოლოგის დ. მაიერსის ნაშრომს „სოციალური ფსიქოლოგია“ (Социальная психология, 6-е международное издание, Санкт-Петербург, **2001წ.**

სატელევიზიო ერის დასაწყისში ვერავინ იფიქრებდა, თუ ტელევიზია საზოგადოების ცხოვრებაში ესოდენ დიდ როლს ითამაშებდა. გაზეთი „ნიუ-იორკ-ტაიმსი“ 1939 წელს (19 მარტი) წერდა: **ტელევიზიის მთავარი პრობლემა ისაა, რომ ადამიანები, როგორც მიბმულები, უნდა ისხდნენ ეკრანთან. საშუალო ამერიკულ ოჯახს ამისათვის უბრალოდ დრო არ ყოფნის. ამიტომ შოუს მომწყობებმა უნდა შეიგნონ, რომ ... „ტელევიზია ვერასოდეს ვერ გაუწევს სერიოზულ კონკურენციას რადიომაუწყებლობას“. პროგნოზი არ გამართლდა. ტელევიზია ადამიანის თითქმის მთელი თავისუფალი დროის ბატონ-პატრონი გახდა. ერთი ადამიანის მთელი ცხოვრებიდან დაახლოებით 10 წელი ტელეგადაცემებზე იხარჯება.**

1994 წლიდან ტელეგადაცემებში ძალადობის სცენების შემსწავლელი სახელმწიფო პროგრამის მიხედვით გაანალიზდა ძირითადი არხებისა და საკაბელო ტელევიზიის დაახლოებით 10 000 გადაცემა. აღმოჩნდა, რომ სამი პროგრამიდან ორი შეიცავდა ძალადობის სიუჟეტებს. მოზარდს უკვე ტელევიზიით ნანახი აქვს 100 000 ძალადობის სცენა და მკვლელობის დაახლოებით 20 000 სცენა. სხვადასხვა გამოკვლევით დადგენილია, რომ რაც უფრო მეტია ძალადობა ტელეგადაცემებში, მით უფრო აგრესიულია ბავშვი.

ყველგან და ყოველთვის ტელევიზიის გამოჩენასთან ერთად იზრდება მკვლელობათა რაოდენობა. კანადასა და შეერთებულ შტატებში 1957-1974 წლებში ტელევიზიის გავრცელებასთან ერთად ორჯერ მეტი მკვლელობა მოხდა. სამხრეთ აფრიკაში, სადაც ტელევიზია 1975 წლამდე არ იყო, მკვლელობათა რაოდენობა გაორმაგდა სწორედ 1975 წლის შემდეგ. შორს რომ არ წავიდეთ, საქართველოში უცნაური სახელი ტარზანი 94 ადამიანს ჰქვია და იგი ჩვენში გავრცელდა ცნობილი კინოფილმის „ტარზანის“ გავლენით. მიუთითებს იმის შესახებაც, რომ 8 წლის ასაკში ყმაწვილების მიერ ტელეგადაცემებში ძალადობის სცენების რეგულარულად ყურების ფაქტი გახდა სერიოზული სისხლის სამართლის დანაშაულის წინაპირობა, რომელიც მათ 30 წლის ასაკში ჩაიდინეს.

ხშირად მოზარდები ახდენენ ტელეგადაცემებში ნანახი სცენების იმიტაციას. ლიტერატურაში ამის მრავალი ფაქტია ცნობილი. მაგალითად, 1994 წელს ნორვეგიაში 5 წლის გოგონა ცემეს ფეხებით, დააყარეს ქვები და მიატოვეს თოვლში გასაყინად მასთან ერთად მოთამაშე მეგობრებმა, რომლებმაც სატელევიზიო შოუში ნანახის მსგავსი მოქმედების იმიტაცია მოახდინეს, რაც ამ შოუს აკრძალვის საფუძველი გახდა სკანდინავიის სამ ქვეყანაში (ჩვენთან კი მთელი საქართველო რომ ფეხზე დადგეს, თითსაც ვერ დააკარებენ გადაცემა „ჯეობარს“ძ. **„ჩვენ არ შეიძლება არ მივიდეთ იმ დასკვნამდე, — აღნიშნა 1993 წელს ახალგაზრდებს შორის ძალადობის ამერიკის ფსიქოლოგიურმა კომისიამ, — რომ ძალადობის სცენების ყურება ზრდის ძალადობის საერთო დონეს“.** უმრავლეს შემთხვევაში ტელევიზია არარეალური სამყაროს მოდელირებას ახდენს. ტელეგადაცემაში პოლიციელები იარაღიდან ისვრიან თითქმის ყველა ეპიზოდში, ნამდვილი პოლიციელი კი ჩიკაგოში თავისი იარაღიდან საშუალოდ 27 წელიწადში ერთხელ ისვრის.

საინტერესოა იმის აღნიშვნაც, რომ 1974 წელს იამაიკაზე განხორციელდა დანაშაულებასთან ბრძოლის პროგრამა, რომელიც ითვალისწინებდა ცენზურის დაწესებას — აიკრძალა იარაღის გამოყენების სცენების ჩვენება სატელევიზიო გადაცემებში. მომდევნო წელს ქურდობათა რაოდენობა 25 პროცენტით შემცირდა, ხოლო იარაღიდან გასროლათა რაოდენობა, რომელსაც არ მოყოლია სიკვდილი — 37 პროცენტით.

ეროტიკული და აგრესიულ-ეროტიკული ფილმები იწვევენ ქალების მიმართ მამაკაცების აგრესიულ ქცევას. მთელ მსოფლიოში პორნოგრაფიის ფართოდ გავრცელების შედეგად 1960-1970 წლებში მნიშვნელოვნად გაიზარდა გაუპატიურებათა რაოდენობა, იმ ქვეყნებისა და რეგიონების გარდა, სადაც პორნოგრაფიაზე კონტროლი იყო დაწესებული. ალიასკამ დაიკავა პირველი ადგილი როგორც სექსუალური ჟურნალების გაყიდვის, ისე გაუპატიურების მიხედვითაც. ამერიკის ფედერალური საგამომძიებლო ბიუროს მონაცემებით, სერიულ მკვლელობებს სჩადიან პორნოგრაფიის აქტიური მომხმარებლები.

როგორც დემოგრაფმა, ისიც მინდა აღვნიშნო, რომ „რუსთავი-2“-ის არხით, და არა მარტო ამ არხით, ნაჩვენები ფილმები აუარესებენ მოსახლეობის ჯანმრთელობას, ქვეყანაში ისედაც რთულ დემოგრაფიულ ვითარებას, ნერგავენ არაჯანსაღი ცხოვრების წესს, ასეთი ფილმები იწვევენ ახალგაზრდობის სექსუალურ გაღიზიანებას, რაც საჭიროებს ადეკვატურ დაკმაყოფილებას, რაც ხშირად, გასაგები მიზეზის გამო, ვერ ხერხდება. ამან შეიძლება გამოიწვიოს გაუკუღმართებული სექსუალური მოთხოვნილებების განვითარება — ონანიზმი, ჰომოსექსუალიზმი. ამასთან, სექსუალური გაღიზიანების დროს თუ არ ხდება ადეკვატური დაკმაყოფილება და ასეთი შემთხვევები გამუდმებით მეორდება, სექსუალური გაღიზიანებაც ისპობა და შეიძლება პიროვნება იმპოტენტი გახდეს.

ამასთან, ამ ფილმებში მხოლოდ ლამაზი შესახედაობის, გარეგნულად უაღრესად მომხიბვლელი მსახიობები თამაშობენ და საკმაოდ გარყვნილ ცხოვრებას ეწევიან. ასეთ შემთხვევაში ადამიანებმა შეიძლება დაკარგონ სექსუალური ინტერესი ერთმანეთის მიმართ. ამის შესახებ ამერიკელ ფსიქოლოგს დ. მაიერსს მოჰყავს სხვადასხვა გამოკვლევის შედეგები და აღნიშნავს, რომ ტელევიზიით სექსუალურად მიმზიდველი ქალების წამდაუწუმ ჩვენებით ვაჟი სტუდენტები ხშირად თავიანთ მეგობარ ქალებს ან მეუღლეებს ნაკლებ მიმზიდველად მიიჩნევენ. სექსუალური ფილმების გამუდმებული ჩვენება იწვევს ადამიანთა დაუკმაყოფილებლობას საკუთარი სქესობრივი პარტნიორის მხრიდან.

დასასრულ, უნდა აღინიშნოს ერთი აქსიომური ჭეშმარიტება — ქვეყნის წინსვლა და განვითარება ერის განათლებაზეა დამოკიდებული. როგორც დემოგრაფმა კი მინდა დიდი ვაჟა-ფშაველას სიტყვები მოვიშველიო: „ან გავნათლდეთ, ან გავმრავლდეთ, ხოლო თუ ორივე ერთად იქნება, ეს ხომ ყველაზე უკეთესია“.

ანზორ თოთაძე,
პროფესორი.

ინფორმაცია

გელა ბეჟუაშვილი აზერბაიჯანის პრეზიდენტს შეხვდა

ბაქოში ერთდღიანი ვიზიტისას საგარეო საქმეთა მინისტრი გელა ბეჟუაშვილი აზერბაიჯანის პრეზიდენტს ილჰამ ალიევს შეხვდა.

საგარეო საქმეთა სამინისტროს ცნობით, აზერბაიჯანის პრეზიდენტმა და საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრმა ორმხრივი ურთიერთობების ფართო სპექტრი განიხილეს. მათ ხაზი გაუსვეს არსებულ დადებით ტენდენციებს და აღნიშნეს, რომ საქართველოსა და აზერბაიჯანს შორის ურთიერთობები მომავალში კიდევ უფრო გაღრმავდება.

მედიანიუსი

დახმარებაზე კონტროლი გაამკაცრეს

აფხაზეთის თვითაღიარებულმა ხელისუფლებამ საქართველოდან აფხაზეთის ტერიტორიაზე ჰუმანიტარული დახმარების შეტანის წესში ცვლილებები შეიტანა.

მთავრობის მიერ განხორციელებული ცვლილებების შესაბამისად, საერთაშორისო ორგანიზაციებს საქართველოს ტერიტორიიდან აფხაზეთის თვითგამოცხადებულ ტერიტორიაზე ჰუმანიტარული დახმარების შეტანის შეთანხმება მუდმივმოქმედ ქართულ-აფხაზური საკოორდინაციო კომისიასთან და მხოლოდ ამ კომისიის რეკომენდაციის საფუძველზე ექნებათ.

ცვლილებების თანახმად, მუდმივმოქმედმა ქართულ-აფხაზურმა საკოორდინაციო კომისიამ საქართველოს ტერიტორიიდან ჰუმანიტარული ტვირთის შეტანაზე ერთჯერადი ნებართვა საერთაშორისო ორგანიზაციების მხრიდან, მათთვის მიმართვის შემდეგ, 3 დღის განმავლობაში უნდა გასცენ. კომისიას, ასევე საქართველოდან აფხაზეთში შესატან ტვირთებზე მკაცრი აღრიცხვიანობის წარმოება დაევალა.

აფხაზეთის მთავრობამ შესაბამისი გადაწყვეტილება „საქართველოდან აფხაზეთის ტერიტორიაზე ჰუმანიტარული ტვირთების შეტანის მოწესრიგების შესახებ“ აფხაზეთის თვითგამოცხადებული რესპუბლიკის პრეზიდენტის 2005 წლის 28 ოქტომბრის განკარგულების შესაბამისად მიიღო.

ინტერპრესნიუსი

მხარე

შენება სოფლიდან იწყება

სოფელ წითელწყაროს საკრებულოს მრავალი წელია ახალგაზრდა, მაგრამ საკმაოდ გამოცდილი მუშაკი გელა იაკობიშვილი ხელმძღვანელობს. შარშან, როცა დედოფლისწყაროს რაიონში სოციოლოგიური გამოკითხვა მოაწყეს, იგი წლის საუკეთესო სოფლის გამგებლად დაასახელეს. ჩვენთან საუბრისას ბატონმა გელამ განაცხადა:

— წითელწყაროს თემის საკრებულოს ბიუჯეტის შემოსავლები მიწის გადასახადებზეა დაგეგმილი. მისი წილი საერთო შემოსავლების 98 პროცენტს შეადგენს. ჩვენ სოფელში 107 არენდატორია, რომელთა უმრავლესობა მსხვილი მოიჯარეა. თითოეული მათგანი გაგებით ეკიდება მიწის ბეგარის გადახდას. ამიტომაც 2004 წლის ბიუჯეტის გეგმა საკრებულომ 123 პროცენტით შეასრულა.

ეს, ცხადია, ასახვას პოულობს სოფლის კეთილმოწყობისა და მოსახლეობის მატერიალური მდგომარეობის გაუმჯობესებაში. წლეულს 11 თვეში საკრებულო 30 გაჭირვებულ ოჯახს 3730 ლარით დაეხმარა. შარშან სოფელში ბუნებრივი გაზიც ჩაირთო, რომლის ქსელის ტექნიკურ გამართვაზე საკრებულომ 7000 ლარამდე თანხა გაიღო. წლეულს მთლიანად დასრულდა გაზის სარეაბილიტაციო სამუშაოები, რის შედეგადაც სოფლის 400 ოჯახს საშუალება მიეცა მიელო ბუნებრივი აირი. ამჟამად მიმდინარეობს თავისუფლების ქუჩის გაზიფიცირების სამუშაოები, რომელსაც მთლიანად ადგილობრივი ბიუჯეტი აფინანსებს.

სოფლის გამგებელი ერთთავად მოსახლეობასთან, მეწარმეებთან, ფერმერებთანაა. დიდსა და პატარას ერთნაირი გულისყურით უსმენს. განსაკუთრებით სათუთი დამოკიდებულება აქვს ინვალიდებთან, რის გამოც კმაყოფილებას ვერ მალავს პირველი ჯგუფის ინვალიდი, პენსიონერი ნუგზარ ნიკვაშვილი. მისი თქმით, გელა იაკობიშვილი უაღრესად გულისხმიერი და მზრუნველი გამგებელია, მთელ სოფელს მისი ძალიან ეიმედება. იცის, თითოეულ ოჯახს რა უღირს, რა ულხინს.

გამგებლის მადლიერია სკოლის დირექტორი სვეტლანა შალვაშვილიც. სკოლა ძირითადად შეშით თბება და სოფლის გამგებელი ყოველთვის ეხმარება პრობლემის გადაწყვეტაში. ხშირად ესწრება სასწავლებელში გამართულ მხატვრულ ღონისძიებებსაც.

სოფელს უამრავი გადაუჭრელი პრობლემაც აქვს. შესაკეთებელია შიდა გზები, რისთვისაც დიდი თანხაა საჭირო და საკრებულოს შესაძლებლობებს აღემატება.

ყველაზე მძიმე პრობლემა ფერმერებისთვის 2000 წლის მიწის გადასახადი და მასზე დარიცხული რამდენიმე წლის საურავია. ყველას კარგად ახსოვს დიდი გვალვის გამო იმ წელს მხარე სტიქიური უბედურების ზონად გამოცხადდა. ფერმერები დღევანდელი ხელისუფლებისგან რეალურ გადაწყვეტილებას ელოდებიან, რათა ამ გადასახადისაგან განთავისუფლდნენ.

ნანა ჭიჭინაძე,
„სრ“ კორ.

P. S. წერილი დასაბეჭდად მზად იყო, რომ გვაცნობეს: გელა იაკობიშვილი დედოფლისწყაროს რაიონის გამგებლად დანიშნავენ.

შაბათის სტუმარი

მისი წილი გახარება ხარებამ გაიყოლა...

იგი თითქმის აღარ გამოდის კარში... მხოლოდ კვირაში ერთხელ: – ჭრელ აბანოში, აუცილებლად – ეკლესიაში, აუცილებლად – პატრიარქთან და, თვეში ერთხელ – ამორჩეული რესტორნის კუთხეში რამდენიმე მეგობართან ერთად...

ეს არის და ეს...

ენითუთქმელ სულიერ ტრავმას – შორეულ ამერიკაში ვაჟიშვილის – ხარება ხარაბაძის დაღუპვას – ფეხის ტრავმაც დაერთო და სახელგანთქმული მსახიობი – ლაღი, ბობოქარი გოგი ხარაბაძე, სახლში ჩაიკეტა.

ზოგი ჭირი მარგებელიაო?...

თუ ასეა, გოგიზე უთქვამთ...

ამ სახლში ყოფნით, ქართულ სიტყვასთან ყოველწუთიერი ურთიერთობით, ბოლო ორ წელიწადში ოთხი ისეთი წიგნი „დადო“, თქვენი მოწონებული... ეს არის მოთხრობების, მოგონებების და მიძღვნების სამი კრებული და რომანი „სისხლიანი მეოცე“... თანაც, რა დაწერილი! როგორი ხედვა, როგორი ფლობა ფრაზისა, როგორი ხატვა ეპიზოდებისა და ხასიათებისა... ეს ყოველივე (და კიდევ მეტიძ, რამდენიმე თვის წინათ ითქვა კიდეც ამ წიგნების კურთხევაზე (გოგი რომ ძალით მიიყვანესძ, ხოლო მოსკოვის ერთ-ერთმა გამომცემლობამ „ჩაავლო“ მომენტს, სასწრაფოდ რუსულ ენაზე გამოსცა წიგნი და არც არაფერი წაუგია – მთელი მოსკოვის ელიტარული საზოგადოება გოგი ხარაბაძის ნიჭიერ ნაკალმარს გაეცნო. ის კი არა, გავიგეთ, მეორე გამოცემაც მზადდებაო.

რუსებმა, მაინც, ძალიან დააფასეს, ამ ცოტა ხნის წინათ გამაოგნებელი სიურპრიზი მოუმზადეს: 2003 წლის 31 მარტს გოგი ხარაბაძე მოსკოვიდან იღებს გზავნილს, რომელშიც დევს სერტიფიკატი, დამადასტურებელი იმისა, რომ კიბორჩხალას თანავარსკვლავედში ერთ-ერთ ვარსკვლავს მიეკუთვნა საქართველოს სახალხო არტისტის გიორგი ხარაბაძის სახელი. იქვე იდო ემბლემა დედამიწის ფორმისა, რომელსაც ზემოდან გოგი ხარაბაძის ვარსკვლავი დაჰყურებს.

ასეა, თითქოს სასიხარულოა, საამაყოა ეს ზემოთ თქმული გოგი ხარაბაძის „ახალი ცხოვრების“ შესახებ, მაგრამ ყოველივე ქრება, უფერულდება ხარებას გახსენებაზე, მისი წილი გახარება, დარჩენილ ცხოვრებაში, ხომ ხარებამ გაიყოლა იმ ქვეყანად.

ახლა ფეხის ტრავმის შესახებ, რამაც, დააწერინა კიდეც მოგონებები სახელწოდებით – „კოქსართროზი“.

ამონარიდი წიგნიდან:

ქალაქის თავზე, ფუნიკულიორის უკან, ტყეში კინოს – „მარტოობის ორდენის კავალერს“ ვიღებდით. ბოლო დღე იყო. აქტიორულად სირთულეს არაფერი წარმოადგენდა, მაგრამ ფიზიკურად დიდი შრომა მქონდა გასაწევი – მთავარ გმირს აფორიაქებულს, აშლილს, ტყეში უნდა ეშლიგინა. ბევრი სირბილისაგან გადახურებულს, ოხშივარი ამდიოდა.

ამ პერიოდში ყველაზე მოკლე დღეები იცის, ათი საათისთვის ნათდება და ხუთისთვის სიბნელე იპარება უკვე.

თითქმის გავედით ბოლოში.

ფინალისთვის შემოვინახეთ ეპიზოდი – გალაკტიონი მდინარეში მოდგაფუნებს.

ცივა.

გამოსაცვლელი ტანსაცმელი მზადა მაქვს. მოვხაზეთ მარშრუტი, კამერაც დააყენეს. მდინარიდან რომ ამოვალ, ორი სტროფი უნდა ვთქვა:

„რად აშრიალდა ჩემი ოცნება,
როგორც გაფრენილ არწივის
ფრთები“.

„Мотор! Начали!“ – დაიძახა რეჟისორმა.

დავიძარი. მივარღვევ მდინარეა თუ ღელე და, რომ უნდა ამოვიდე, სწორედ იმ დროს მოვსრიალდი და წყალში მოვადინე ზღართანი.

გავარვარებულ რკინას რომ ჩააგდებენ სითხეში, ისეთი შიშხინი გავიგონე. მერე საშინელი ტკივილი ვიგრძენი წელის არეში და გონიც ამერია. მაგრამ არა! გაჩერება არ შეიძლება, რომ მოვკვდე, უნდა ავდგე, მეუბნება სინდისი თუ მოვალეობა... დავეჭიდე ჩემს თავს და წამოვდექი სასწრაფოდ... აღვიდგინე, რა უნდა მეთქვა, ძლივს მივაღწიე დანიშნულ ადგილამდე, გავჩერდი და წარმოვთქვი ის ორი სტრიქონი.

ეგ იყო და ეგ...

მომცვივდნენ გიორგი, კოტა, სხვა ბიჭები, გამხდარი გალუმპული ტანსაცმელი და ხელში აყვანილი, დაგრეხილი, წელის საშინელი, უწყვეტი ტკივილით ჩამომიტანეს სახლში.

დიაგნოზი არცთუ ძალიან სასიამოვნო იყო – COXARTHROSIS.

ეს იმას ნიშნავს, რომ სადაც ბარძაყი მენჯს ესახსრება, სწორედ იქ, ტრავმის შედეგად დარღვეულია ძვლის მფარავი ხრტილის მთლიანობა. მოძრაობისა და ხახუნის შედეგად დროთა განმავლობაში ხრტილოვანი საფარი მთლიანად ცვდება. შემდეგ იწყება ძვლის ცვეთაც... ერთდროულად სახსრის, წელისა და ფეხის ტკივილი... და კოჭლობა!

* * *

ასე გახდა მწერლობა მისი სულის მეორე. როგორც ვიცი, გოგის ახალი წიგნი მომავალ წელს გამოვა მოსკოვში, ხოლო იანვარ-თებერვალში ქართველი მკითხველი მიიღებს მისი მოთხრობების ორ კრებულს.

მაგრამ, ცხადია, გაინტერესებთ მისი ნიჭისა და გაქანების მსახიობი როგორ შეელია სცენას, კინოს, ტელეეკრანს?... არადა, ათ წელზე მეტი გავიდა, რაც გოგი ხარაბაძემ რუსთაველის თეატრი დატოვა.

ეს არ იყო ადვილი გადასაწყვეტი, ადგა და წავიდა, დაასწრო უსიამო სიტუაციებს, კაცურად წავიდა.

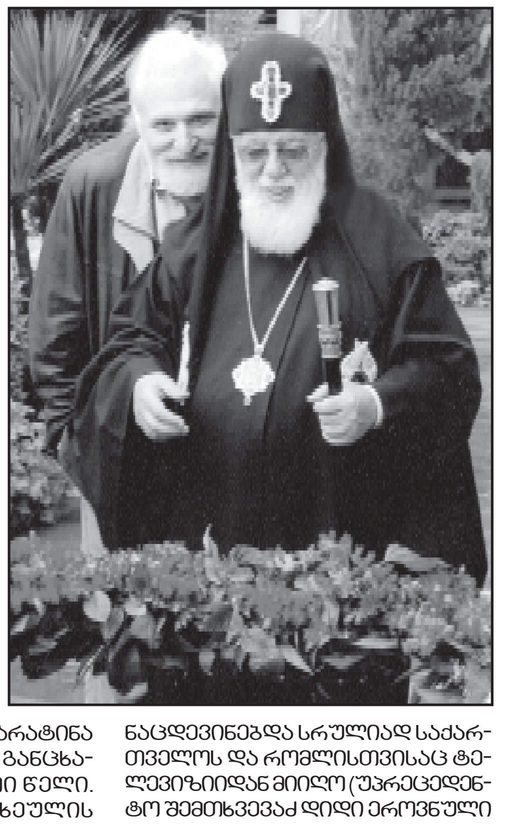

ხელოვნებათმცოდნე ზაზა აბაშიძე წერს:

„და როცა უკვე ბევრი სიმაღლე ჰქონდა დაპყრობილი, ადგა და წავიდა.

სამსახურიდან გათავისუფლების შესახებ ფარატინა ფურცელზე დაწერილი განცხადებით მოჭრა ოცდაათი წელი. მისი წარსულის, მისი სხეულის ყველაზე ცოცხალი, მგრძნობიარე ნაწილი...

წავიდა არა დროულად, რაც, როგორც ამბობენ, დიდი ნიჭია, არამედ დროზე ადრე. წავიდა, რომ კიდევ ერთხელ დაემტკიცებინა საკუთარი (აქტიორის პროფესიისძ დამოუკიდებლობა. ისევ ერთი მსახიობის ტელეთეატრი არჩია. ამჯერად, ყველაზე დიდ სიმაღლეს, „სახარებას“ შებედა და ოთხივე მოციქული განასახიერა.

საქართველოში შეიქმნა „წმინდა ოთხთავი“, წაკითხული კინოენაზე გიორგი ხარაბაძის მიერ და როგორც მარტოობის ორდენის კავალერის და კლასიკოსების სერიას, მასაც დაფნის გვირგვინი ერგო.

მდიდარი, წელში გამართული, ამაყი იყო ყველაფერი იმით, რისი შექმნაც შეძლო სცენაზე თუ ეკრანზე;

კიდევ სამი შვილით, ოთხი შვილიშვილით;

მეგობრებით, რომელთა შორის პრეზიდენტისა და პატრიარქის გვერდით მეწაღეს ან მედუქნეს გადააწყდებით, სტალინისტის გვერდით ულტრა-დემოკრატს, მილიონერის გვერდით – უპოვარს;

უამრავი აღფრთოვანებული მაყურებლითა და მოხიბლული მანდილოსნით;

ათიათასი მოგონებით, მოგზაურობით, ნახეტიალებით;

სამშობლოთი...“

* * *

ერთხელ, ადრე, მითხრა, აღარ იყვნენ თეატრში ჩემი კერპები, აღარ იყო ის ფასეულობები, რისთვისაც მე მიმეჩქაროდა თეატრშიო. ახლა აღარ მიუწევს გული იქითკენ, წარმოიდგინეთ, გახსენებაც არ უნდა... ასევეა კინოსა და ტელევიზიის მიმართ, იმ ტელევიზიის მიმართ, რომელსაც გოგი ხარაბაძემ „ოქროს ფონდი“ დაუტოვა მხატვრული კითხვისა – ილიას, აკაკის, ვაჟას, დავით კლდიაშვილის ცხოვრებაზე, დაუტოვა დიდებულად ამეტყველებული „სახარება“, რითაც საათნახევრის განმავლობაში ჭეშმარიტად მიჯაჭვული ჯავადა ტელეკრანებთან მაყურებელი, უდიდეს სულიერ სიამოვნებას განაცდევინებდა სრულიად საქართველოს და რომლისთვისაც ტელევიზიიდან მიიღო (უპრეცედენტო შემთხვევაძ დიდი ეროვნული ჯილდო – რუსთაველის პრემია.

სიტყვამ მოიტანა და აუცილებლად უნდა ვიკითხოთ: რატომ იყო ზაზა შენგელიას ტელევიზიის დროს ეს საგანძური „ცხრაკლიტულში“ ჩაკეტილი? დღეს, უზნეობის მოძალების, ახალგაზრდობის სულიერად გამოფიტვის ჟამს, განა შეიძლება ამ ჩანაწერებს საქართველო არ უსმენდეს?! აი, რას ამბობს გოგი ხარაბაძის ნამუშაკევზე საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი, უწმინდესი და უნეტარესი ილია მეორე:

„გადაცემები იყო იმდენად შთამბეჭდავი, რომ მრავალს აღეძრა სურვილი წმინდა წერილის ღრმად შესწავლისა, სულიერ სამყაროსთან მიახლოებისა.

ვფიქრობთ, კარგი იქნება, თუ სკოლებში, უმაღლეს სასწავლებლებში იგი გავრცელდება კასეტების სახით. ეს ხელს შეუწყობს ჩვენი ახალგაზრდების, საერთოდ ყველა დაინტერესებული ადამიანის სულიერ წინსვლას“.

მტერი არ არი! ვინ გაიგონა! დღეს საქართველო ისეთ დღეშია, ერის სულიერი წინამძღოლისაც არავის ესმის. იქნებ საზოგადოებრივი ტელევიზიის ახალმა ხელმძღვანელობამ გაიგონოს? დარწმუნებული ვართ, რომ ამ სერიალის ჩვენებით იგი ძალიან კარგ საქმეს გააკეთებს. თანაც, – ქრისტეშობა კარზეა მომდგარი...

* * *

„ხო ხარ ჩემი ძმა... ჰოდა, მაპატიე, შენ ინტერვიუს როგორ არ მოგცემ, მაგრამ არ მინდა აღთქმა დავარღვიო... კარგა ხანია, არავისთან მისაუბრია საქვეყნოდ... მოდი, ამჯერად, ასე იყოს... აი, ჩემი წიგნები – გრუქნი... ლიტერატურა, სურათები... გააკეთე უჩემოდ, გენდობი“.

მეტი რა ჩარა იყო, ავდექი და გავაკეთე... რა გამოვიდა, თქვენ განსაჯეთ.

ვილენ მარდალეიშვილი

სურათებზე: თუ რამ ახარებს, ისევ უწმინდესთან და უნეტარესთან სტუმრობა; დედამიწის ემბლემაზე თავის ვარსკვლავს დაჰყურებს გოგი ხარაბაძე.

ინფორმაცია

კახა ლომაიას პრემიერ-მინისტრად ამზადებენ?

მოძრაობა „XXI საუკუნის“ და მოძრაობა „ენა, მამული, სარწმუნოების“ ლიდერებმა ელიზბარ ჯაველიძემ, ანზორ აბრალავამ და გურამ შარაძემ განათლების მინისტრის კახა ლომაიას წინააღმდეგ მორიგი განცხადება გააკეთეს.

მათი განცხადებით, ხელისუფლებაში დაწყებული ახალი საკადრო ცვლილებების გაგრძელება პრემიერ-მინისტრის თანამდებობაზე კახა ლომაიას დანიშვნა იქნება, რომლის შესახებ შეკვეთა პრეზიდენტმა დასავლეთიდან, კერძოდ კი ჯორჯ სოროსისგან მიიღო.

„ქართული განათლების სისტემის, აკადემიის, უნივერსიტეტებისა და სკოლების დანგრევის გარდა, კახა ლომაიას დავალებული აქვს საქართველოს სახელმწიფოებრიობის, ქვეყნის დამოუკიდებლობის, ქართული ცნობიერებისა და მართლმადიდებლობის მოსპობა“, – ასე ხსნიან ლომაიას მოსალოდნელი გაპრემიერების მიზეზებს „XXI საუკუნის“ ლიდერები, რომელთა აზრითაც, კახა ლომაია რეალურად საქართველოს ფაქტობრივი პრეზიდენტია.

პრეზიდენტს ვეტოს უფლების გამოყენებისკენ მოუწოდებენ

არასამთავრობო ორგანიზაციები საქართველოს პრეზიდენტს ღია წერილით მიმართავენ და მოუწოდებენ, რომ გამოიყენოს მისთვის კონსტიტუციით მინიჭებული უფლება და პარლამენტის მიერ მიღებულ ორგანულ კანონს „ადგილობრივი თვითმმართველობის შესახებ“ ვეტო დაადოს.

მიმართვაზე ხელმომწერ ორგანიზაციებს მიაჩნიათ, რომ კანონი არ წარმოადგენს თვითმმართველობის სფეროში არსებული მდგომარეობის სიღრმისეული ანალიზის შედეგს და თვითმმართველობის უმთავრეს პრინციპებს არ ითვალისწინებს. აქედან გამომდინარე, არასამთავრობო ორგანიზაციებს თვითმმართველობის კანონის ამ სახით ამოქმედება მიუღებლად მიაჩნიათ.

მიმართვას ხელს აწერენ „საქართველოს ახალგაზრდა ეკონომისტთა ასოციაცია“, „საქართველოს ქალაქების თვითმმართველობათა კავშირი“, „სამოქალაქო კულტურის საერთაშორისო ცენტრი“, „საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია“, სხვა არასამთავრობო ორგანიზაციები და დამოუკიდებელი ექსპერტები.

საქართველოს პარლამენტს 50 სენატორი ეყოლება

2008 წლის საპარლამენტო არჩევნებისათვის საქართველო 50 მაჟორიტარს აირჩევს. გუშინ საქართველოს პარლამენტმა საარჩევნო კოდექსის მიხედვით კონსტიტუციური ნორმა განმარტა და 50 დეპუტატის – სენატორის არჩევის წესი განსაზღვრა.

საქართველოში შეიქმნება და ჩამოყალიბდება 19 მრავალმანდატიანი საარჩევნო ოლქი. პარლამენტმა თითოეული საარჩევნო ოლქისათვის მანდატების რაოდენობა განსაზღვრა.

როგორც საპარლამენტო უმრავლესობის წევრები, რომელთაც აღნიშნული კანონპროექტი შეიმუშავეს, აცხადებენ, მრავალმანდატიან საარჩევნო ოლქებში მანდატების გადანაწილება ამომრჩეველთა რაოდენობის მიხედვით მოხდა.

ინტერპრესნიუსი

◉ ოპოზიცია

უკანონობაც უკანონო ფულივით გროვდება

(მეოთხე გვერდიდან)

– როგორ ფიქრობთ ამდენი მსხვერპლი კადრების არაკვალიფიციურობაზე მეტყველებს, თუ გამიზნულად აკეთებენ ამას?

– არაადამიანობაა, როცა შინაგან საქმეთა მინისტრი გამოდის და ყველას მოუწოდებს სროლისკენ. მანამდე პრეზიდენტმა გააკეთა არაერთი განცხადება, რასაც მოჰყვა ძმები ბეგლარიშვილების ადგილზე ლიკვიდაცია. ლიკვიდაცია შეიძლება მოახდინო ცოფიანი ძაღლის, თუმცაღა ძაღლებზე სროლისთვისაც კი ნებართვა უნდა აიღო. ღორს არ კლავენ იარაღით. ესენი კი ადამიანებს იმეტებენ.

– ანუ დღევანდელი ახალგაზრდა ხელისუფლების მმართველობას იწუნებთ?

– მე რომ გაჩვენოთ ამერიკაში რამდენი დიპლომი მაქვს მიღებული და არ მიცნობდეთ, იფიქრებთ, ეს ადამიანი უგზო-უკვლოდ არის განათლებულიო, მაგრამ მე, არც ერთი იმ დიპლომით ექსპერტიზას არ ვატარებ, ამას 19-წლიანი პრაქტიკით ვაკეთებ. ის, რომ ერთთვიანი-ექვსთვიანი ტრეინინგი გაიარეთ, ბევრს არაფერს ნიშნავს, ცოდნა სხვა რამეა. ეს ადამიანები კი მიიჩნევენ, რომ მათგან იწყება საქართველოს ისტორია. უნდათ თაობა გაიზარდოს ისეთი, როგორც მათ სურთ. ამას კომუნისტებიც აკეთებდნენ, მაგრამ ცდილობდნენ, რომ შეფარული ყოფილიყო ეს იდეოლოგიური მანქანა. საქართველოში ვერავინ ვერ შეძლებს გენეტიკური მეხსიერების წაშლას, პლასტმასის ადამიანებად ქართველების გადაქცევა შეუძლებელია. დღეს ზოგიერთისთვის გვარი უბრალოდ ნომრის ფუნქციას ასრულებს. ორი წლის მანძილზე საკმაოდ ბევრი უკანონობა დაგროვდა, ამას შევარდნაძის ხელისუფლებაც კი ვერ გაბედავდა, მაშინ დემოკრატიის ხარისხი გაცილებით მაღალი იყო.

– ასეთ შემთხვევაში რატომ არ აქტიურობენ არასამთავრობოები, ოპოზიციური პარტიები, როგორ შეაფასებდით მათს მუშაობას?

– ყველაზე ცუდი პროცესი არის ის, როდესაც პარტიული ოპოზიცია სუსტია. საპარლამენტო ოპოზიცია არის ბოლშევიკების და მენშევიკების ორი ბანაკი, მაგრამ არასაპარლამენტო ძალებიც არ არის ჩამოყალიბებული. არის კიდევ ერთი გარემოება: ოპოზიციური პარტიების, გაერთიანებების 90 პროცენტს ძალიან ბევრჯერ ფეხი აქვს დადგმული ამერიკელ პარტნიორებთან, რამდენჯერმე მათი დავალებაც შეუსრულებიათ, რომელიც დღეს, ხმის ამოღების შემთხვევაში, ყელში გაეჩხირებათ თევზის ფხასავით.

– რომელ ოპოზიციურ ბალებს გულისხმობთ?

– არიან ასეთები და ბევრი პარტიული ოპოზიციური ძალა სწორედ ამიტომ ვერ არის რადიკალური, მას ყველაფერს ძალიან ცუდად გაუხსენებენ.

– მათი დასახელება არ გინდათ?

– არ მინდა, რადგან არიან ადამიანები, რომლებსაც პიროვნულად პატივს ვცემ, მაგრამ მათი საქმიანობა არ არის ჩემთვის მისაღები, ეს მათი პრობლემაა. თუ თავიანთი ორიოდ ნაცოდვილარი დღეს ძვირად დაუჯდება ვინმეს, ეს თავის დროზე უნდა ეფიქრათ. ამერიკის კისერზე ჩამოკიდებულ პარტიებს, ალბათ, ურჩევნიათ, რომ მათი კარიერა დამთავრდეს მანამ, ვიდრე ამ ყველაფერს თავის სახელი დაერქმევა.

საზოგადოებრივი ორგანიზაციებიც არ არიან ჩამოყალიბებული ისე, როგორც ეს საჭიროა. იგივე ჩვენს ორგანიზაციაზე თუ ვიტყვი, გვინდა, ჩვენი მუშაობა უფრო ეფექტიანი იყოს, მაგრამ დღეს ვერ ვიტყვი, რომ „ანტისოროსი“ ქმედითი ორგანიზაციაა, ბევრად მეტის გაკეთება შეიძლება. თუ ამას ვერ შევძლებთ, ვიტყვით რომ ჩვენი მუშაობა არ შედგა, არ გამოვიდა. მაგრამ იმედი გვაქვს ბევრ რამეს გავაკეთებთ.

– თუ თანამშრომლობთ რომელიმე პოლიტიკურ პარტიასთან?

– ვინც დასავლური დაფინანსების მოლოდინში არიან, მათთან ვერ ვითანამშრომლებთ. როდესაც ქვეყანაში გროვდება უსიამოვნებები, იქ ერთ კვირაში შეიძლება ლიდერი ჩამოყალიბდეს. სალომე ზურაბიშვილის მაგალითზე შეიძლება ვთქვათ, თუ რამდენად მზად არის საზოგადოება თუნდაც ერთკვირიან ლიდერს გაჰყვეს. სალომე თვითონ ვერ გაუძღვებოდა ამ ყველაფერს, რადგან არ ელოდა ამდენ ხალხს. ის, რომ ქართული საზოგადოება ერთ ნაპერწკალს ელოდება, ეს საშიში პროცესი შეიძლება აღმოჩნდეს, ამიტომ ვისურვებდი, რომ ეს პროცესები ასე არ განვითარდეს.

– ანუ ამ ეტაპზე არც ერთ ძალასთან არ თანამშრომლობთ?

– „ანტისოროსში“ გაერთიანებული არიან სხვადასხვა პარტიის, საზოგადოებრივი მოძრაობის წარმომადგენლები, მაგალითად „21-ე საუკუნე“, პარტია „სამართლიანობა“, მამუკა გიორგაძის პარტიის წევრები, „მონარქისტები“ და ა.შ. სხვათა შორის, ეს ეროვნული ძალების საკმაოდ სერიოზული სპექტრია. ესენი ნამდვილად არ არიან ორიენტირებული სოროსულ დაფინანსებაზე.

– თუ თანამშრომლობთ უშუალოდ ჯემალ გოგიტიძესთან და იგორ გიორგაძესთან?

– იგორ გიორგაძის პარტიას საქართველოში ხელმძღვანელობს მაია თოფურია, რომელიც „ანტისოროსის“ საინიციატივო ჯგუფის ერთ-ერთი წევრია. სწორედ ამ ჯგუფთან ხდება აზრთა თანხვედრა არაერთ საკითხზე.

– სულ ახლახან ჯემალ გოგიტიძემ განაცხადა, რომ იგორ გიორგაძე და მისი პარტია მალე საქართველოში სერიოზულ წარმატებას მიაღწევს, პარტიის წევრები იმასაც ამბობენ, იგორი საქართველოს პრეზიდენტი გახდებაო, გჯერათ ამისი?

– ცხოვრებაში არც ერთი პარტიის წევრი არ ვყოფილვარ, არ მიყვარს პარტიულობა. ისე კი ვიცნობ გოგიტიძესაც და გიორგაძესაც, მაგრამ ერთმანეთთან პარტიის საკითხებზე არ ვსაუბრობთ, პირადი ნაცნობობა სხვა არის. სამომავლო პროგნოზზე თავს შევიკავებ, თანაც ჩემი პროგნოზი შეიძლება სუბიექტური იყოს, ყველას წარმატებას ვუსურვებ, ვინც საქართველოსთვის სასიკეთო საქმეს გააკეთებს. მე არ მჯერა მისი ტერორისტობის, ამას თქვენთან პირველად ვამბობ, გავეცანი დოკუმენტებს, საქმის მასალებს, ვიმუშავე გარკვეული პერიოდი და მის ბრალს ვერ ვხედავ. ჩატარდეს სამართლიანი სასამართლო მის გარეშე, საზოგადოება ყველაფერს დაინახავს. მტკიცებულებები იმისა, რომ გიორგაძე შეიძლება იყოს დამნაშავე, მე ვერ დავინახე. მისგან შევქმენით ბუა იმიტომ, რომ ასე უნდოდა შევარდნაძეს და ასე უნდა სააკაშვილს, რადგან ორივეს უკან დგას ერთი და იგივე ბიზნესწრეები, რომელთათვისაც გიორგაძე მიუღებელია. დღეს საქართველოში არ არის სამართლიანი სასამართლო, სხვა შემთხვევაში ეს საქმე არ იქნებოდა თაროზე შემოდებული და იგორ გიორგაძე არ იქნებოდა ტერორისტად შერაცხული.

ესაუბრა
ლელა ხვადაგიანი

◉ პირველად საქართველოში

ჩვენს ღირსებას სახელმწი-ფო [illegible]

სასტუმრო „ქორთიარდ მერიოტში“ ამ აკადემიის რექტორის, სამართლის დოქტორის ლევან იზორიას ოთხი წიგნის პრეზენტაცია გაიმართა. ნიჭიერი ახალგაზრდა, მოაზროვნე პიროვნება, სამეცნიერო ნაშრომების დონის პუბლიკაციების ავტორი, კარგი პუბლიცისტი, – ამ და სხვა ფრაზებით გამომსვლელები ლევან იზორიას ეფერებოდნენ. წარდგენას პარლამენტარები, არასამთავრობო ორგანიზაციების, სამინისტროების წარმომადგენლები და უცხოელი ექსპერტები დაესწრნენ.

წიგნები ექვსი წლის განმავლობაში იწერებოდა. პირველ წიგნზე – „მიწაზე, წიაღისეულსა და ბუნებრივ რესურსებზე საკუთრების უფლების დაცვა“, ავტორი 1999 წლიდან მუშაობდა. გერმანულ ენაზე დაწერილი ეს წიგნი მისი სადისერტაციო ნაშრომია, რომლის დაცვის შემდეგ, გერმანიაში მას სამართლის დოქტორის სამეცნიერო ხარისხი მიენიჭა. ამ ნაშრომით დღეს გერმანიის ბიბლიოთეკებში სარგებლობენ.

2002 წლიდან საქართველოში დაბრუნებულმა ახალგაზრდა დოქტორმა მუშაობა პრაქტიკული თვალსაზრისით გააგრძელა. საქართველოს დემოკრატიული განვითარების პერსპექტივების ძიების კუთხით, ამ თემის გარშემო სტატიები 2002-2005 წლებში იწერებოდა, რომლებიც წიგნში „დემოკრატიის განვითარება საქართველოში“ გაერთიანდა. ავტორი ერთ-ერთ სტატიაში წერს: „პიროვნება მორალურად ამართლებს ისეთ პოლიტიკურ სისტემას, რომელიც მისი თავისუფალი და ღირსეული ცხოვრების საწინდარია. შესაბამისად, დემოკრატიული სახელმწიფოს თვითგამართლების მასშტაბი ღირსებადაცული მოქალაქის არსებობაა“. ეს ორივე წიგნი ავტორის ხარჯებით გამოიცა.

წიგნი „საზოგადოებაზე ორიენტირებული პოლიცია“ პოლიციის თანამედროვე მუშაობის ფილოსოფიას და ორგანიზაციული მოწყობის სტრატეგიას გადმოსცემს.

წიგნის თანაავტორი მარინა ლებანიძეა. მასში მოცემულია ყველა ის ღირებულება, რომელთა გათვალისწინებით პოლიციამ დღეს უნდა იმუშაოს. ეს წიგნი არასამთავრობო ორგანიზაცია „ალპეს“ ფინანსური მხარდაჭერით შეიქმნა.

მეოთხე წიგნის „საქართველოს კონსტიტუციის კომენტარების“ ერთ-ერთი თანაავტორი უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარე კოტე კუბლაშვილია. წიგნზე ერთი წლის განმავლობაში მუშაობდნენ. მასში განხილულია კონსტიტუციის მე-2 თავის ის მუხლები, რომლებითაც აღიარებულია ადამიანის ძირითადი უფლებები და თავისუფლებები. ტრადიციული დემოკრატიის ქვეყნებში კონსტიტუციის კომენტარები რამდენიმე ათეული წელია იწერება და ეს არის პირველი სახელმძღვანელო მოსამართლეებისთვის გადაწყვეტილების მიღებისას. საქართველოში კი ამ ფორმით წიგნი პირველად სწორედ ახლა შეიქმნა. კოტე კუბლაშვილი იმედოვნებს, რომ ეს წიგნი სახელმძღვანელო გახდება არა მხოლოდ სტუდენტებისთვის, არამედ მას მოსამართლეებიც გამოიყენებენ. წიგნი გამოსცა ამერიკის განვითარების სააგენტომ.

ლელა ცქიტიშვილი

◉ ინფორმაცია

პროფკავშირები საახალწლო აქციას აწყობენ

პროფესიული კავშირების გაერთიანებამ გუშინ, დილიდან თბილისის სხვადასხვა უბანში საახალწლო აქცია დაიწყო.

აქციის ფარგლებში, თოვლის ბაბუები მოსახლეობას საჩუქრებს ურიგებენ და მისალოც ბარათებს ჩუქნიან.

როგორც „ინტერპრესნიუსს“ პროფკავშირებში განუცხადეს, აქცია თბილისის ყველა უბანს მოიცავს.

პროფესიული კავშირების გაერთიანება, ასევე, საქველმოქმედო აქციას „არც ერთი ბავშვი საახალწლო ნაძვის ხის ზეიმისა და საჩუქრების გარეშე“ გამართავს. საქველმოქმედო აქციაზე, პროფკავშირების წარმომადგენლები სოციალურად დაუცველი ოჯახების ბავშვებს საახალწლო მოსაწვევებს გადასცემენ.

„ქართული მხარე ვითარებას ხელოვნურად ძაბავს“

აფხაზეთის თვითგამოცხადებული რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრი ალექსანდრე ანქვაბი აფხაზეთში დაბრუნებული ქართველი მოქალაქეების მიერ ორმაგ - აფხაზეთისა და საქართველოს მოქალაქეობის მიღებასა და გალის რაიონის სკოლებში საქართველოში შედგენილი სახელმძღვანელოებით სწავლებას გამორიცხავს.

ამის შესახებ განცხადება ალექსანდრე ანქვაბმა დევნილთა უფლებების საკითხებში გაეროს გენერალური მდივნის სპეცწარმომადგენელთან უოლტერ კაელინთან გამართულ შეხვედრაზე განაცხადა.

„არავინ არ აიძულებს გალის რაიონში დაბრუნებულ მოსახლეობას აფხაზეთის მოქალაქეობის მიღებას. ვინც თავს აფხაზეთის მოქალაქედ მიიჩნევს ძალდაუტანებლად მიიღებს აფხაზეთის მოქალაქეობას. რაც შეეხება ამავე მოსახლეობისათვის საქართველოსთან ორმაგ მოქალაქეობას, ამას ჩვენ არ დავუშვებთ“, – აღნიშნავს ანქვაბი.

მისივე თქმით, გალის რაიონის ახალგაზრდობა აფხაზურ ჯარში მსახურობს და აფხაზეთის უმაღლეს სასწავლებლებში სწავლობს, ხოლო რაც შეეხება გალის რაიონის სკოლებში ქართულ ენაზე სწავლას, აფხაზური ხელისუფლება ამის წინააღმდეგი არასდროს ყოფილა. „ჩვენ იმის წინააღმდეგი ვართ, რომ ამ სკოლებში ბავშვებმა საქართველოში შედგენილი აფხაზეთის დამახინჯებული ისტორია არ ისწავლონ“, –დასძენს ანქვაბი.

სოხუმის ხელისუფლების პრემიერ-მინისტრის მტკიცებით, გალის რაიონში დაბრუნებული მოსახლეობის პრობლემებთან დაკავშირებით ქართული მხარე ხელოვნურად ძაბავს ვითარებას და იქ განვითარებულ პროცესებს „ასევე ხელოვნურად აზვიადებს“.

ინტერპრესნიუსი

ისმინე, სწავლის მაძიებელო!

განმარტება ცხრილისათვის

ცხრილში მოცემულია 15 გრაფა.

პირველ გრაფაში მითითებულია ფაკულტეტის ზუსტი დასახელება;
მეორე გრაფაში მითითებულია სწავლების ენა ფაკულტეტების მიხედვით;
მესამე გრაფაში მითითებულია ბაკალავრიატის ადგილების რაოდენობა;
მეოთხე გრაფაში მითითებულია სწავლების გადასახადის რაოდენობა;
მეხუთედან მეთოთხმეტე გრაფის ჩათვლით მითითებულია აბიტურიენტების მიერ ჩასაბარებელი გამოცდები, შემდეგი თანმიმდევრობით:
ქართული ენა და ლიტერატურა – 5;
ზოგადი უნარები -6;
უცხოური ენა – 7;
ქართული ლიტერატურა – 8;
მათემატიკა – 9;
საბუნებისმეტყველო მეცნიერებები – 10;
საქართველოს ისტორია და საზოგადოებრივი მეცნიერებები – 11.

ამ გრაფებში ფაკულტეტების დასახელების გასწვრივ მითითებულია ფაკულტეტის მიერ შესაბამისი გამოცდისათვის მინიჭებული კოეფიციენტები, რომლებიც ჯამში შეადგენს 10-ს. თუ ფაკულტეტზე მითითებული აქვს ორი არჩევითი გამოცდა, მაშინ თითოეული გამოცდის ქვეშ მითითებული იქნება შესაბამისი კოდები.

უმაღლესი სასწავლებლები, რომლებიც ზოგადი სპეციალობის აბიტურიენტთა რიცხვს წარმოებს შემოწმებითი ტურში დაგროვებული ქულების მიხედვით, მე-12-13-14-ე გრაფებში უთითებენ შემოწმებითი ტურების დასახელებებს და მათთვის მინიჭებულ კოეფიციენტებს. შემოწმებითი ტურების რაოდენობას განსაზღვრავს თვით უმაღლესი სასწავლებელი. ტურების რაოდენობის მიუხედავად კოეფიციენტების ჯამი ათს უნდა შეადგენდეს.

მეთხუთმეტე გრაფაში მოცემულია საგნების პრიორიტეტები, რომლებსაც გაითვალისწინებს მისაღები კომისია, თუ კი აბიტურიენტები დააგროვებენ ერთნაირ საკონკურსო ქულებს. პირველ ადგილზე იწერება ყველაზე პრიორიტეტული საგნის ნომერი და ა.შ.

[illegible]

[illegible]

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
[illegible]	[illegible]	ქართული	160	1300	2	2	2		3	3					9/10 6 1 7
	[illegible]	[illegible]							(3??)	(3??)					

[illegible]

[illegible]

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
[illegible]	[illegible]	ქართული	30	1000	4	5	1								6 3 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	75	1000	4	5	1								5 6 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	30	1000	4	4	2								5 6 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	15	1000	4	4	2								5 6 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	10	1000	2	5	3								6 7 1
[illegible]	[illegible]	ქართული	10	1000	2	5	3								6 7 1
[illegible]	[illegible]	ქართული	20	1000	2	5	3								6 7 1

[illegible]

[illegible]

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
[illegible]	[illegible]	ქართული	200	1250	4	5	1								5 7 6
[illegible]	[illegible]	ქართული	65	1000	1	4	1		4						6 9 1 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	35	1250	3	6	1								6 3 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	195	1250	2	3	1		4		4				9/11 6 1 7

[illegible]

[illegible]

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
[illegible]	[illegible]	ქართული	1?0	1500	2	5	3								7 6 1
[illegible]	[illegible]	ქართული	110	1500	2	5	3								6 7 1

[illegible]

[illegible]

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
[illegible]	[illegible]	ქართული	40	1000	2	2	2		4						9 6 1 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	100	1000	2	6	2								6 7 1
[illegible]	[illegible]	ქართული	130	1250	2	6	2								6 3 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	40	1000	3	6	1								6 3 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	20	1250	4	3	3								5 6 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	40	1250	2	5	3								7 6 1
[illegible]	[illegible]	ქართული	170	1000	2	6	2								6 3 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	30	1000	2	6	2								6 3 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	125	1000	2	6	2								6 3 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	30	1000	2	6	2								6 3 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	65	1000	3	5	2								6 3 7

[illegible]

[illegible]

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
[illegible]	[illegible]	ქართული	210	1000	2	6	2		3						6 9 1 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	210	1250	4	5	1								6 3 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	200	1250	2	6	2		3						6 9 1 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	130	1250	4	5	1								5 6 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	40	1000	4	4	2								6 3 7

[illegible]

[illegible]

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
[illegible]	[illegible]	ქართული	15	750	2	5	1				2				7 6 1 11

[illegible]

[illegible]

1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
[illegible]	[illegible]	ქართული	95	1000	3	4	3								6 3 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	36	1000	1	4	1		4						9 6 1 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	80	1250	2	6	2		3						6 9 1 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	15	1000	4	3	3								5 7 6
[illegible]	[illegible]	ქართული	30	1250	4	3	3								5 6 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	15	1000	1	1	1					4	3		12 13 6 7 1
[illegible]	[illegible]	ქართული	15	1000	4	4	2								6 3 7
[illegible]	[illegible]	ქართული	30	1000	1	4	1		4						9 6 1 7

[illegible]

◉ დრონი შეფობენ

მომავლის სიკვდილი

მთელი რუსეთი გაგიჟებულია. იგი დემოგრაფიული კატასტროფის წინაშეა. ქვეყანა ყოველწლიურად მცირდება ერთი მილიონი კაცით. 2005-ის 10 თვეში ყოფილი იმპერიის მოსახლეობა შეიკვეცა 615 ათასი ადამიანით. ამან საბოლოოდ თავზარი დასცა დიდსა თუ პატარას. ისე, ამბავი მართლაც საგანგაშოა. თუ ასე გაგრძელდა, ამჟამინდელი 115 მილიონი სუფთა რუსიდან 2050 წლისათვის მხოლოდ 49 მილიონილა დარჩება, რამეთუ იქ მცირდება მაინცდამაინც რუსი მოსახლეობა, დანარჩენი, პირიქით, მრავლდება.

1999 წელს რუსეთში სიკვდილიანობამ შობადობას გადააჭარბა 1,2 მილიონით, 2004 წელს კი — 1,5 მილიონით. და ეს არ უგრძვნია სხვა ერებს. თვით მოსკოვშიც კი რუსების რაოდენობა 90 პროცენტიდან დაეცა 85 პროცენტამდე. ამავე დროს იქ ჩინელების რაოდენობა გაიზარდა 35-ჯერ, ვიეტნამელებისა — 15-ჯერ, ტაჯიკებისა — 13-ჯერ, ჩეჩნებისა — 7-ჯერ, ინგუშებისა — 6-ჯერ, აზერბაიჯანელებისა — 5-ჯერ...

ბოლო 15 წლის მანძილზე მოსკოვში ქართველების რაოდენობა გაზრდილია მხოლოდ 2,8-ჯერ. მიუხედავად ამისა, რუსეთის მოსახლეობას (ძირითადად, მასმედიასძ იერიში მაინც ქართველებზე მიაქვს. მას შემდეგ, რაც გადაწყდა საქართველოდან რუსი ჯარების გასვლა, არ ცხრება ხმამაღალი გაკაპასება ყოფილი იმპერიიდან ქართველების გასახლების შესახებ. ბოლოს ყველაზე მწარედ გამოვიდა სათათბიროს დეპუტატი ალქსნისი, რომელიც თავად ბალტიისპირელია, მაგრამ რუსეთის ჯარის ოფიცერი და ქართველების დაუძინებელი მტერია ჯერ კიდევ საბჭოთა პერიოდიდან. მერე მოდის ასევე ჩვენი ამომგდები, ასევე სათათბიროს დეპუტატი ჟირინოვსკი. ქართველების ხსენებაზე მას ჭრუანტელიც კი უვლის.

არადა, ჩვენ რას გვერჩიან? არა სჯობია, იმათ მიხედონ, ვისგანაც მართლაც ელით გადაშენება? ერთ ბოშა ქალზე მოსკოვში საშუალოდ მოდის 2,5 ბავშვი, ჩეჩენზე — 2,2, აზერბაიჯანელზე — 1,8, თათარზე — 1,7, სომეხზე — 1,6 და რუსზე — მხოლოდ 1,4. ამ სიაში, როგორც ხედავთ, ქართველი ქალი საერთოდ შესულიც არ არის, ესე იგი, ისევე როგორც საქართველოში, ჩვენი ქალები რუსეთშიც 1-1,2 ბავშვზე მეტს არ აჩენენ. მაშ, რას გვემდურიან?

უპირველეს ყოვლისა, ამით სურთ თავიანთი პოლიტიკური ამბიციების დაკმაყოფილება, ორ ერს შორის შუღლის გაღვივება და, რაც მთავარია, საკუთარი ერის უსუსურობისა და უგუნურობის დაფარვა. ლოთობამ, ნარკოტიკებისადმი მიძალებამ, ბოზობამ გადაშენების პირას მიიყვანა მთელი რუსეთი — კაციც და ქალიც. თავად განსაჯეთ: ქვეყნის მოსახლეობის 80 პროცენტი რუსია. რატომ ვერ ჯობნის იგი გამრავლებით დანარჩენი ეროვნების 20 პროცენტს? ვინ უშლის ამაში ხელს, გარდა საკუთარი თავისა?

იგივე მოსკოვში, 2005 წლის პირველ ნახევარში, გარდაიცვალა 20 ათასით მეტი კაცი, ვიდრე დაიბადა. არის ამ ქალაქში ისეთი ზონები, სადაც გარდაცვლილთა რაოდენობა დაბადებულთა რაოდენობას აჭარბებს ორჯერ, სამჯერ (მაგალითად, იზმაილოვო, აეროპორტიძ. ამ ზონებიდან ახალგაზრდობა გაიქცა და იქაურობა მხოლოდ მოხუცებს დაუტოვა. ესეც ქართველების ბრალია?

როგორც ჩანს, ზოგიერთი რუსეთში ჭკვაზე მობრაგუნდა და დაიწყო გადარჩენის სწორი გზების ძიება. ასახელებენ 3 საშუალებას, — სიკვდილიანობის წინააღმდეგ ბრძოლას, შობადობის სტიმულირებას და დსთ-დან თანამემამულეთა რეპატრიაციას. ეს მესამეა ძირითადი საშუალება, რომლითაც ფიქრობენ 20-30 მილიონი რუსის გადაბირებას და დანაკლისის შევსებას.

თუ სიმართლეს ვიტყვით, რუსეთს ეს მართლაც უშველის. იგი ყოველწლიურად იღებს 1,5-2 მილიონ იმიგრანტს საკუთარი ეკონომიკის ალმავლობის დონის შესანარჩუნებლად. სამუშაო ადგილები მას აქვს. ჰოდა, არა სჯობია იქ რუსები ჩაიყვანოს, ვიდრე ჩინელები ან ვიეტნამელები, რათა შემდეგ თავში ხელი არ ირტყას?

ისე რუსეთთან საქართველოს პარალელის გავლებაც შეიძლება. საქართველოსაც ჰყავს უცხოეთში გადახვეწილი დაახლოებით 1,5 მილიონი კაცი. ჩვენც გვინდა იმათი დაბრუნება, ვეხვეწებით, ორმაგ მოქალაქეობასაც ვაძლევთ, მაგრამ... რომ ჩამოვიდნენ, სად იმუშაონ? უმუშევართა ერთი არმია დაგვიტოვა ძველმა ხელისუფლებამ, მეორე არმია კი მიუმატა ახალმა ხელისუფლებამ... შემცირება მიდის ყველგან, ყველა სფეროში, — მათ შორის დასაქმების სამსახურშიც.

2003 წელს ახალი ადგილების შესაქმნელად ბიუჯეტში ჩადეს 5 მილიონი, 2004 წელს — 2,4, 2005 წელს — 1,7 მილიონი. რა გამოდის? არ ვასაქმებთ ადამიანებს? არადა, ყველა უბედურება უმუშევრობას მოაქვს. რატომ არ ვაცნობიერებთ ამას?

ბონდო გულიაშვილი

◉ კრიმინალი

ადამიანებს ისევ იტაცებენ

ბოლო ხანს ადამიანთა გატაცების რამდენიმე შემთხვევა მოხდა. მათგან ზოგის ბედი კვლავ გაურკვეველია, გამოძიებისთვის ბურუსით მოცულია.

მათთან შედარებით, შემთხვევა, რომელიც მცხეთის რაიონში მოხდა, გატაცების მეთოდითაც და მოტივითაც ძალიან განსხვავდება.

ამ დღეებში მცხეთის პოლიციას ორმა დაზარალებულმა — ვაშლიჯვარში მცხოვრებმა გურანდა ახობაძემ და მარიამ თხილავამ მიმართეს. მათი განმარტებით, 7 დეკემბერს ისინი თბილისიდან დავით პაპავამ გაიტაცა და სოფელ დიდგორში წაიყვანა, სადაც მთელი კვირა სახლში გამოკეტილი ჰყავდა. ტყვეობიდან თავის დაღწევისთანავე კი პოლიციაში მივიდნენ. დაზარალებულები გატაცების მიზეზს ვერ ასახელებენ.

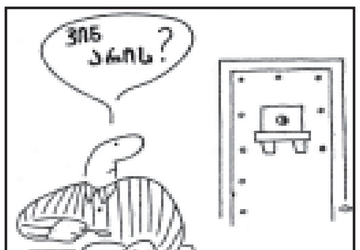

პოლიციამ პაპავა სოფელ დიღომში, საკუთარ სახლში აიყვანა. იმედია ახლა მაინც აუხსნის სამართალდამცველებს ქალბატონების „პატიმრობის“ ნამდვილ მიზეზს და იმასაც, თუ როგორ მოახერხა მარტომ ორი ადამიანის გატაცება...

* * *

ტყიბულის პოლიციაში დაკავებულმა ნიკოლოზ ბოჭორიშვილმა აღიარა, რომ სოფელ მუხურაში ნათესავის, რომან ბოჭორიშვილის სახლი მან გაქურდა.

ბინის ქურდობისას ნიკოლოზ ბოჭორიშვილმა ოქროს სამკაულებთან ერთად სანადირო თოფი და რევოლვერიც გაიტაცა. ნაქურდალი კი შესანახად ახლობელს, ხარაგაულის რაიონის სოფელ ბორითში მცხოვრებ კობა კურტანიძეს მიაბარა.

პოლიციამ ქურდს ნივთმტკიცებები ჩამოართვა და მას წინასწარი სამთვიანი პატიმრობაც შეუფარდა.

* * *

ცხადია, ბავშვის აღზრდაში ოჯახი მთავარ როლს თამაშობს. არადა, დღეს ბევრ ახალგაზრდას სწორედაც რომ დანაშაულისკენ ოჯახის წევრები უბიძგებენ.

ხშირად ლოთი მშობელი შვილს აიძულებს სასმელის ფულის მოტანას, პატარას კი ამისთვის ერთადერთი გზა — ქურდობა რჩება.

ზესტაფონისა და სამტრედიის შინაგან საქმეთა განყოფილების თანამშრომლებმა სოფელ ხიდარში მცხოვრები დედა-შვილი, წარსულში ორჯერ ნასამართლევი, 40 წლის მედიკო ხეცაძე და მისი შვილი, 24 წლის ხათუნა კოჩაძე დააკავეს. მათთან ერთად დაკავებულია კიდევ ერთი თანამზრახველი, სოფელ სვირში მცხოვრები 43 წლის ბეჟან ჯულელი.

პოლიციის ინფორმაციით, ამ პირებმა ზესტაფონში ეთერ მშვილდაძის და პავლე აბრამიშვილის საცხოვრებელი სახლები გაქურდეს.

სავარაუდოდ სამეულს 15-15 წლამდე პატიმრობა ემუქრება.

ლელა მანაველიშვილი

◉ ესეც, დემოკრატია

ვაი ამათ ქორწილს!..

აი, ნამდვილი ინგლისური დემოკრატია და სექსის თავისუფლება თუ გინდა, ეს არის, ჩემო ბატონო. სერ ელტონ ჯონი ცოლად გაჰყვა დევიდ ფერნიშს, დიდ ბრიტანეთში შეიქმნა კიდევ ერთი „მყარი ტრადიციული ოჯახი“.

თან ქორწილი იყო ისეთი, — თქვენი მოწონებული! საპატარძლო „კაბაში“ მისტერ ელტონი, ნეფის ფრაკში — ფერნიში, ორივე ლამაზი და თვალისთვის სასიამოვნო სანახავი. საპატარძლო კაბაში ხომ ყველა ლამაზია, სასიძო შარვალ-კოსტუმშიც. ნეტავ, თეფში თუ გატეხეს?

თუმცა რა საჭირო იყო. მანამდე ხომ ვინ იცის, რამდენი თეფში და ღამე ექნებათ გატეხილი ერთმანეთთან ბლლარძუნში ელტონს და დევიდს. ფერნიში უკვე 12 წელიწადია დაუზარებლად „ხერხავს“ ჯონს, ამ ნაზ და მსოფლიოში აღიარებულ მომღერალს.

ახლა კი ქორწინების წმინდა საიდუმლოთი დაუკავშირდნენ ერთმანეთს და ანი „თლათ“ გადაირევიან. მაგრამ რად გინდა. ბერწია ორივე. პატარას მაინც ვერ ააჭყივლებენ.

სამაგიეროდ, 21 დეკემბერს მათ ქორწილზე დასწრება 10 ათასი დოლარი ღირდა და აუარება შემოსული ფული სულ გაჭირვებულ და უპატრონო ბავშვებს დაურიგეს.

აბა! რავარი გულკეთილი ცოლქმარია?

ხუხა ჯანდიერი

◉ ნარკომანია

თაობა ხელიდან გვეცლება

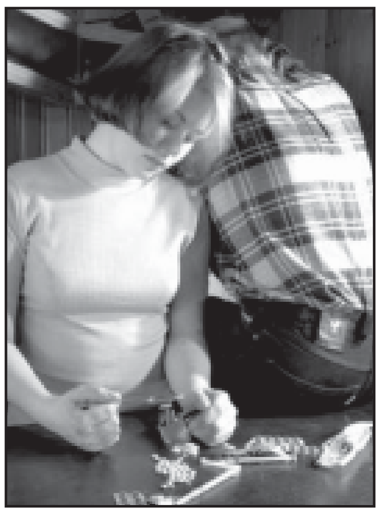

ამ ბოლო დროს ძალზე შემაშფოთებელი ამბები ისმის ნარკომანიასთან დაკავშირებით. საქართველოში მომხმარებელთა რაოდენობამ უკვე 250 ათასს გადააჭარბაო. რაც ყველაზე სამწუხაროა, მომხმარებელთა ასაკი გაახალგაზრდავდაო, სკოლის მოსწავლეთა ლამის 40 პროცენტი „წამალზე დაჯდაო“...

როგორც ცხოვრება ცხადყოფს, მომავალი თაობა ხელიდან გვეცლება. ისე უცბად, ისე დაუფიქრებლად გავუღეთ კარი ცხოვრების უცხოურ წესებს, რომ ჩვეულებრივ ამბად გვექცა ნარკომანობაც, მეძავობაც, საერთოდ, უზნეო ყოფაც.

ჩემი აზრით, ასეთ დროს საქმეში უშუალოდ უნდა ჩაერიოს ქვეყნის მეთაურობა, უპირველესად კი, პრეზიდენტი. თუ თეთრი სიკვდილი მოგვეძალა, თუ ახალგაზრდობა წაგვერთვა, ჩვენს არსებობას აზრიც აღარ ექნება. სწორედ პრეზიდენტმა უნდა დააყენოს ფეხზე პოლიციაც, უშიშროებაც, სასაზღვრო და საბაჟო უწყებაც, საერთოდ, საზოგადოებაც, რომ ეს მავნე სენი ამოიძირკვოს.

სხვაგვარად, როგორც ვატყობ, ამ საქმეს არაფერი ეშველება.

პავლე გამყრელიძე,
რესპუბლიკის დამსახურებული მასწავლებელი.

◉ კორუფცია

ჯოჯოხეთის სამზადი

ამბობდნენ, — ქართველ კაცს კორუფცია მთელს სხეულში აქვს გამჯდარი, უმაგისოდ ვერ იცოცხლებსო. უარესსაც ასკვნიდნენ, — თუ კორუფცია მოისპობა, ეს ქვეყანაც დაიღუპებაო.

ახალმა ხელისუფლებამ კორუფციას მაგრად შეუტია, — ბევრი ხვრელი ამოქოლა, ბევრი მოხელე ციხეში გამოჰკეტა, ბევრს ფული დააყრევინა და ბიუჯეტი გაახუთმაგა, მაგრამ მექრთამეობა საფუძვლიანად მაინც ვერ შეარყია.

რა გვჭირს, ხალხო, ეს საცოდავი ძღვენი მართლა სისხლში გვიჩქეფს? ისე დღე არ გავა, რაღაც თავზარდამცემი, რაღაც გამაოგნებელი არ გავიგოთ. ვაოცებთ ახალ-ახალი ფაქტებით შინაურსაც და გარეულსაც. დიახ, გარეულსაც. შორიდან გვიყურებენ, გვამოწმებენ, ნიშანს გვიწერენ.

ამ დღეებში ორგანიზაცია „ტრანსფარენს ინტერნაციონალმა“ გამოაქვეყნა „მსოფლიოში კორუფციის აღქმის“ რეიტინგი. და აქ საქართველოს სახარბიელო ადგილი არ უკავია. კი, შარშანდელთან შედარებით ოდნავი წინსვლა შეინიშნება, მაგრამ რაც არის, მაინც გულგასახეთქია...

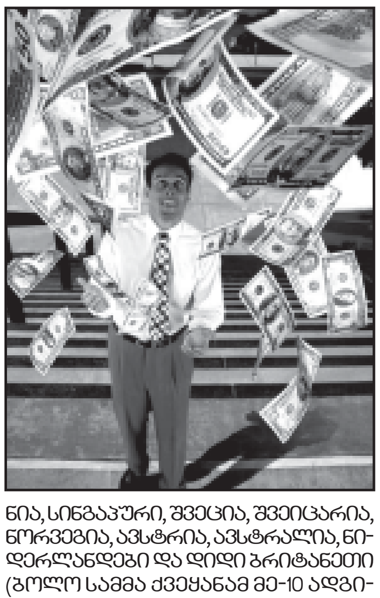

კორუფციის უმცირესი დონით პირველ ათეულში არიან: — ისლანდია, ფინეთი, ახალი ზელანდია, დანია, სინგაპური, შვეცია, შვეიცარია, ნორვეგია, ავსტრია, ავსტრალია, ნიდერლანდები და დიდი ბრიტანეთი (ბოლო სამმა ქვეყანამ მე-10 ადგილი გაიყოძ.

დიდი ბრიტანეთის შემდეგ „გიგანტი“ სახელმწიფოებიდან შედარებით უკეთესი მდგომარეობაა გერმანიაში (მე-16 ადგილიძ, აშშ-ში (მე-17ძ, იაპონიაში (მე-18ძ, ესპანეთში (21-ეძ, იტალიაში (მე-40ძ, თურქეთში (65-ეძ, ინდოეთში (87-ე ადგილიძ.

პოსტსაბჭოურ ქვეყნებს შორის საუკეთესო შედეგებს მიაღწიეს: — ესტონეთმა (27-ე ადგილიძ, ლიტვამ (44-ეძ, ლატვიამ (51-ე ადგილიძ; სომხეთი 88-ე ადგილზე გავიდა, უკრაინა არის 107-ე, საქართველო — 130-ე, აზერბაიჯანი — 137-ე, ტაჯიკეთი — 144-ე, თურქეთი — 155-ე. ამ კუთხით რუსეთში სიტუაცია ისე გაუარესებულა, რომ ყოფილი იმპერია ლამის სულ ბოლოში გადავარდნილა!

თავადაც ხედავთ, თუ რა წინ გაიჭრნენ ბალტიისპირეთის ქვეყნები. არავინ იცის, მათ როდის წამოეწევიან ამიერკავკასიის სახელმწიფოები. ექსპერტები ამტკიცებენ, რომ კორუფციიას არა სჭირდება ბრძოლა. კორუფციას სჭირდებაო ისეთი სახელმწიფო სტრუქტურები, ისეთი კანონები, ისეთი გარემო პირობები, როცა შეზღუდულია, მკაცრად განსაზღვრულია ჩინოვნიკთა უფლებები, როცა მათი ზეგავლენის სფეროდან გამოსულია ეკონომიკური და ფინანსური რესურსები.

რა, ჩვენმა ხელისუფლებამ ეს არ იცის? საამისო ნაბიჯებს ის არ დგამს? დგამს, მაგრამ... აქ უდიდეს როლს თამაშობს ხალხის შეგნებაც, თითოეული მოხელის პიროვნული თვისებაც...

არც ერთი ქვეყნისთვის კორუფციას ხეირი არ მოუტანია, პირიქით, დაუქცევია, წაულეკია. ამ საშიშროების წინაშე ჩვენც ვიდექით სულ რაღაც სამიოდე წლის წინათ. რატომ ჭკუა ვერ ვისწავლეთ? რატომ ხელები ერთიანად არ დავიმოკლეთ? დავიმოკლეთ კი არა, ზოგი ოპოზიციონერის აზრით, ქვეყანაში კორუფცია ახლაც ყვავის, თანაც გაცილებით მაღალ ეშელონებში, გაცილებით ვიწრო წრეში. ასეთ სიტუაციაში, არავინ უწყის, ვინ ვის დაამარცხებს, — ჩვენ კორუფციას თუ კორუფცია ჩვენ!

ბადრი ღვინიაშვილი

ყოველკვირეული ლიტერატურულ-პუბლიცისტური ჩანართი №38

ღვთისკაცი — წმინდა ექვთიმე...

... წმინდა ექვთიმე ღვთისკაცი თაყაიშვილი ის კაცია, წარსულშიც რომ ცხოვრობდა და აწმყოშიც — და მაინც, იქნებ მეტწილად წარსულში. ამიტომაც ასაკი მისი ბიბლიურია... ხოლო საფიქრალი უკიდეგანო. ასეთი ფიქრთმძიმეა იგი იმ ქანდაკებაში, რომელიც სულგანათლებულმა ბიძინა ავალიშვილმა თავის თანამოქალაქეებს მიუძღვნა სიცოცხლის ბოლო წლებში — თვითონვე შეარჩია საჩინო ადგილი — ლურჯი მონასტრის ახლოს, — ვერის პარკის ნაპირი — როგორც ავანსცენა... იქვე ახლოს არის ვაშლოვანის ქუჩა, სადაც დაბინავდა გასული საუკუნის 40-იან წლებში (1945-ში ემიგრაციიდან დაბრუნებული მხცოვანი სწავლული — 1921 წლის თებერვალში საბჭოთა რუსეთის მიერ თავისუფალი საქართველოს ანექსიის შემდეგ საზღვარგარეთ გახიზნულ მთავრობას რომ გაჰყვა და ისტორიული განძეულის პატრონობა იკისრა — ეს საქმე იქცა სამეცნიერო მოღვაწეობასთან ერთად მის ძირითად საზრუნავად და სამშობლოსვე დაუბრუნა წლიდან წლამდე ნაგოგმანები არაერთხელ ხელყოფისაგან, სასწაულებრივად გადარჩენილი ნაწილი ეროვნული სულიერებისა — განსაცვიფრებელი და აუწყავი...

... ცხოვრობდა მყუდრო ქუჩაზე მომცრო თბილისური სახლის ერთ ოთახში, როგორც სენაკში, სადაც ახლაც სუფევს მისი სული — 2003 წლის მაისიდან აქ დაარსდა საქართველოს საპატრიარქოს მიერ წმინდა ექვთიმე ღვთისკაცად წოდებულის ბინა — სამლოცველო, რომელსაც მეურვეობს რესტორანი „ემიგრანტი“ — ემიგრანტის ხატი და ლანდი „ემიგრანტში“ — ესეც ხომ სიმბოლურია!

* * *

კარისკაციდან დაწყებული, — რესტორნის მესვეურთა ჩათვლით, ყველა თავაზიანად ეგებება ნებისმიერ სტუმარს — მეტადრე მათ, ვინც ვაშლოვანის №6-ში წმინდა ექვთიმე ღვთისკაცის ხატთან სანთლის ასანთებად ისწრაფვის. — უცხოელი სტუმრებიც მოდიან ხოლმე. ამას წინათ ლევილიდან იყვნენ, დაათვალიერეს ეს სამლოცველო ბინა, — მეუბნება რესტორნის დირექტორი, ქალბატონი მარინე და იმასაც აღნიშნავს, რომ ამ მემორიალის დაარსებაში დიდი წვლილი მიუძღვის ბატონ ზაზა სიორიძეს — ისიც ლიხაურელიაო. ამაზეა ნათქვამი სანთელ-საკმეველი თავის გზას არ დაკარგავსო...

... აქ ყველაფერი ისევ ისეა, თურმე, როგორც მოხუცი მეცნიერის დროს ყოფილა — ამას „ემიგრანტის“ თანამშრომელი ეკა მეუბნება და გულდასმით მაჩვენებს იმ ექსპონატებსაც, რაც მუზეუმის გახსნის შემდეგ შემოუწირავთ. სულ ახლახან გამოცემული წიგნიც ვნახე გურამ შარაძისა, — „ასე იწყებოდა წმ. ექვთიმე ღვთისკაცი თაყაიშვილი“.

... თუმცა ექსპოზიცია სადარბაზოდანვე იწყება, — მიუხედავად იმისა, რომ ორშაბათი იყო, ბატონი ვიქტორი თავაზიანად მომეგება და წინ გამიძღვა. იგი ქართული ემიგრაციის ყველა გამოჩენილ პირს ცნობს, — მოწიწებით ჩერდება ფოტოსურათებთან, — „თბილისელი რუსი ვარო, — ამბობს ქართულად და როცა დამშვიდობებისას მადლობას ვეუბნები — თქვენი წყალობით საქმე დავიწინაურე მეთქი, — მოდით ასე ვთქვათ: — უფლის ნებითო...

... მეორე სართულზე ასვლისას უნებლიეთ ბაქანზე შევჩერდი — თითქოს სამშობლოს დანატრებული 80 წლის კაციც აქვეა, თავისი დიდი ძველი ჩემოდანი და ქოლგა, ეს-ესაა დაუდგამს და კარს აღებს... ეს ილუზიაა, ჩაკეტილ კარზე მხოლოდ ლანდია...

მეორე სართულზე კი კარი ნიადაგ ღიაა — უპირველესად თვალში მოგხვდებათ კარედი წმინდა ექვთიმე ღვთისკაცისა ღვთისმშობლის ხატითურთ. აქვეა მისეული მწვანე მაუდგადაკრული დიდი საწერი მაგიდა მინის კოხტა სამელნით, სავარძელი და წიგნების კარადა. კედლებზე — მისი ცხოვრების ფოტომატიანე... უმთავრესი ეპიზოდები, უახლოესი ადამიანები, უერთგულესი ნინო პოლტორაცკაია — თაყაიშვილისა, რომელთან ერთადაც განვლო სიცოცხლის უმძიმესი წლები (ნინო გარდაიცვალა 1936 წ.)

ალბათ მისი მონატრებით მოინახულა ჩამოსვლისთანავე მთაწმინდა და დაგვიტოვა ეს ჩანაწერი:

... მთაწმინდის თხემიდან გადმოხედვას არაფერი შეედრება! არსად მსოფლიოში ასეთი ლამაზი ქალაქი არ მოიძებნება. პარიზში არაფერი ამის მსგავსი არაა. მთაწმინდის პარკი ხომ წინათ ჩემი ცოლოურის, პოლტორაცკების საკუთრება (გაბაშვილის ქალის ნამზითვი) იყო და იმ მამულ-ადგილებში ხშირად მივლია“...

... ახლა თავადაც მთაწმინდელია!..

* * *

2002 წელს ექვთიმე თაყაიშვილის სახელობის კულტურულ-სამეცნიერო ცენტრს გამოუცია საიუბილეო კრებული, ისტორიულ მეცნიერებათა დოქტორის ნელი ჩაფიძის საერთო რედაქციით, რომლის შედგენა-გამოცემაში დიდი ღვაწლი გაუწევიათ ლუბა ცხვედაძეს, ლუიზა ყურულაშვილს, თანადგომისთვის კი ემადლიერებიან დემურ მიქაძეს, პეტრე დუნდუას და დავით ოქიტაშვილს. ფაზისის მეცნიერებათა და კულტურის აკადემიის მიერ გამოცემული ჟურნალის პირველი ნომერიც („ფაზისი“) ექვთიმე თაყაიშვილის დაბადებიდან 140 და გარდაცვალებიდან 50 წლისთავს ეძღვნება. ამ კრებულის გადათვალიერებისას ჩემი ყურადღება მიიქცია იმანაც, რომ ფაზისის აკადემიის დარბაზის მიერ რამდენიმე საბაზისო სკოლაა არჩეული (24-ე საშუალო, 147-ე საშუალო, დავით აღმაშენებლის სახელობის მე-18 სკოლა-ლიცეუმი) და აგრეთვე გომარეთის ექვთიმე თაყაიშვილის სახელობის საშუალო სკოლა! ვფიქრობ, ამ სკოლის მოსწავლეთათვის დიდი სულიერი საზრდო იქნება ექვთიმე თაყაიშვილის მემკვიდრეობის შესწავლა და არა მხოლოდ საზრდო, არამედ მაგალითი მოქალაქეობისა, ერთგულებისა, ქართველობისა!

* * *

... ასე მწამს, რადგანაც მეც მოსწავლე ვიყავი, როდესაც პირველად ვეზიარე მის ნაკალმარს...

...„დარდისგან დანგრეულო ოშკო, იშხან-ხახულო, — თქვენი ნახვა და იარის მოშუშება მინდა“...

ესლა დამამახსოვრდა იმ დაკარგული ლექსიდან, ექვთიმე თაყაიშ-

ვილის მიერ თურქეთისგან მიტაცებულ ჩვენს მიწებზე გამოქვეყნებული წერილის გავლენით რომ დავწერე მაშინ და მოსწავლეთა ოლიმპიადაშიც გავიმარჯვე და ჯილდოდ წიგნების დასტა მერგო. დიდხანს ვინახავდი იმ გაზეთს, მაგრამ ლექსთან ერთად ისიც დაკარგულა, სატკივარი კი სატკივრად დარჩა.. ძალიან გამეხარდა, როდესაც ჯაბა სამუშიას კრებული ჩამივარდა ხელთ (გამომცემლობა „არტანუჯი“), რომლის ანოტაცია გვამცნობს იმის შესახებ, რომ 1945 წლის დეკემბერში საქართველოში დაიწყო ფართომასშტაბიანი იდეოლოგიური კამპანია თურქეთის მიერ 1921 წელს დაკავებული ქართული ტერიტორიების დაბრუნების მოთხოვნით. ე.წ. „თურქეთის საქართველოს“ შემოერთებას ეხებოდა 1946 წელს გაზეთ „კომუნისტში“ გამოქვეყნებული სტატიაც, თუმცა ავტორს უფრო შორეული ხანა სტკივა. ის ქართული ხუროთმოძღვრების ძეგლები, 300 წლის წინათ მიტაცებულ მიწებზე რომ დარჩა და რომელთა უმეტესობაც მან ფეხდაფეხ მოიარა — იგი ერთ ასეთ შემთხვევასაც გაიხსენებს მოგვიანებით, თუ კოლა-ოლთისში მოგზაურობისას როგორ ციმ-ციმ აიყვანეს ის სოლომონისის მღვიმე-ეკლესიაზე მესხებმა — **„ძალიან ძნელი ასასვლელი იყო და მესხებმა ამიყვანეს ხელით ეს კოჭლი კაცი...“**

საოცარია, სიკოჭლეს მისთვის ხელი არ შეუშლია შემოევლო საჩვენო თუ სასხვისო (სამუსულმანო) საქართველო. თურმე უკვირდათ კიდეც, ასე თავგამოდებით რომ მუშაობდა ქართული ხუროთმოძღვრების ძეგლებისა, საეკლესიო ნივთებისა და ხელნაწერების შეგროვება-შესწავლაზე — **„მეკითხებოდნენ პეტერბურგის უნივერსიტეტში დასპეციალდი მაგ საკითხებზეო? სრულიადაც არა! იქ მე პედაგოგად ვემზადებოდი და თბილისში რომ ჩამოვედი, სწორედ მასწავლებლობით დავიწყე საქმიანობა. ხელოვნებისა და სხვა ძეგლებს კი მას მერე მოვკიდე ხელი, როდესაც დავაკვირდი, რომ ისინი ნელ-ნელა ხელიდან გვეცლებოდნენ და შემსწავლელი კი აღარავინ ჩანდა“.**

აი, ასე „გადასახლდა“ იგი წარსულში, ორ დროში იცხოვრა, თვით ილია ჭავჭავაძესთან ერთად არის გადაღებული ბაგინეთის გათხრებზე 1890-იან წლებში... ახლა ისიც ვთქვათ, რამდენი ეკლესიის წარწერა თუ საფლავის ქვის თავწარწერა გადაურჩენია მარტო ფიტარეთში და კაზრეთის ხეობაში... მოხიბლულია წულრულაშენით. ქვეშის ციხით — საორბელოს როცა მოივლის... — აკი ბრძანა ამას წინათ საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ — „ყოველი ჩვენგანი წინაპრის შვილიაო... მისი კურთხევით გაიხსნა ეს სამლოცველო ბინა-მუზეუმიც...

...ლევილში გადაღებულ ერთ-ერთ ფოტოსურათზე ექვთიმე თავის მარჩენალ თხასთან ერთადაა — ვით გარეჯელი ბერი მამა დავითის ეკლესიის ფრესკაზე შველით...

* * *

... წარსული ცოცხლდება ჩვენს თვალწინ, თუნდაც იმ პატარ-პატარა ჩანაწერებით „ნაწყვეტ-ნაწყვეტი, გზა და გზა, სხვათა შორის“, რომ ჰქვია (ეს ქვეთავი სიმონ ბალახაძეს მოუმზადებია!) **„იკორთის ტაძრის აშენება ნამდვილად ღირდა თავმოწონებად! ისეთი მშვენიერი ნაგებობა თამარის დროისა, ქართველებს სხვა არც მოგვეპოვება“.** აწუხებს ათონის ივერთა მონასტერში დაცული ქართული ხელნაწერების ბედი — ეგებ განიავდაო...

ექსპედიციაში იწვევდა ხოლმე გამოჩენილ სპეციალისტებს: ესენი იყვნენ ფოტოგრაფი დიმიტრი ერმაკოვი, ხუროთმოძღვარი სიმონ კლდიაშვილი, თბილისის პირველი გიმნაზიის მასწავლებელი ივანე ნიჟარაძე (მისი ყოფილი მოწაფე) — ჩამომავლობით სვანი, მზრუნველი და მოამაგე სვანებისა. ეს 1910 წლის არქეოლოგიური ექსპედიციაა ლეჩხუმ-სვანეთში. 1917 წელს ტაო-კლარჯეთში მოგზაურობისას, სადაც სიმონ კლდიაშვილი კვლავ ახლდა, მიხეილ ჭიაურელიც წაუყვანია.

„ძალიან ყოჩაღად ირჯებოდა, ყველაფერი ეხერხებოდა და თან აცოცხლებდა და ამხიარულებდა მთელ ექსპედიციას. ის ხომ მრავალმხრივ ნიჭიერი კაცია და სხვათა შორის, იმიტაციაც ძალიან ემარჯვებოდა. ერთხელ აიპარა მინარეთზე და ისე მიბაძა მოლას ძახილს, რომ იქაური მაჰმადიანები შეცდომაში შეიყვანა“...

იშხანში იქაურებთან ერთად ფერხულშიც ჩაბმულა და სიმღერაშიც აჰყოლია. **„ისე ცეკვავდა და მღეროდა, რომ ნამდვილი თათარი გეგონებოდათ“...**

ასეთი ღიმილიანი ჩანაწერის შემდეგ ვკითხულობ: **„რამდენ ხანს დარჩა რუსეთის მფლობელობაში არტაანი და სხვა ძველი ქართული ოლქები, სავსებით მისაწვდომი იყო სპეციალისტებისათვის, მაგრამ ვერავინ მოიფიქრა იქაური ძეგლების რიგიანად აღწერა“...**

და ბოლოს უმოკლესი ჩანაწერით მინდა დავამთავრო ჩემი ნაფიქრი ამ თავგადამკვდარ ქართველზე, — ასე მოიხსენიებს ექვთიმე თაყაიშვილი თორნიკე ერისთავს და გრიგოლ ბაკურიანს — ბულგარეთში პეტრიწონის ქართული მონასტრის დამაარსებელს...

...„იშხანის ტაძრის ერთ-ერთ ფრესკულ წარწერაში იხსენიება ქართლის პირველი ქრისტიანი დედოფალი ნანა“...

... შემორჩა ნეტავ ეს წარწერა? ანდა თუ ვნახავ დიდებულ იშხანს?..

ნანა ღვინეფაძე

P.S. სულ 8 წელიწადი მოათია ამ მცირე, ერთსარკმლიან და ბუხრიან ოთახში ღვთისკაცმა... ბუხარი აღარ ანთია, მაგრამ სული ნათობს მისი... იგი 1953 წლის 21 თებერვალს აღესრულა, ისევ და ისევ საქართველოსათვის საბედისწერო თვეში...

ნ. ღ.

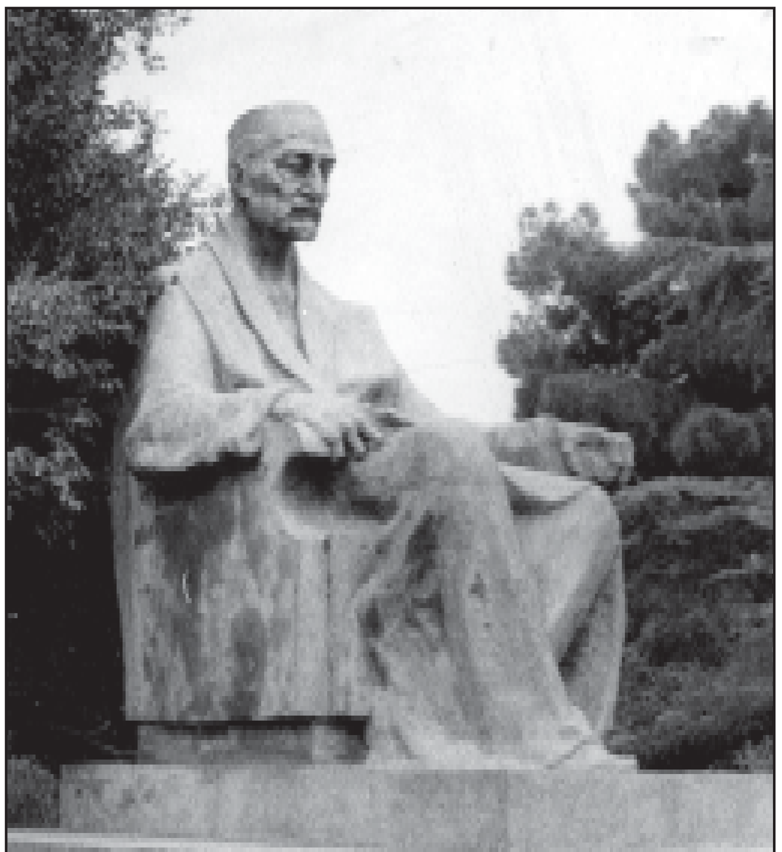

სურათებზე: ექვთიმე თაყაიშვილის ძეგლი; წმ. ექვთიმე ღვთისკაცი — თაყაიშვილი.

ჯავარ ლომაძის ფოტო.

ნოდარ დუმბაძე, რომელსაც კარგად არ ვიცნობდით

ზოგი რამ გზადაგზა ჩანაწერებიდან

ბოლო ხანს რამდენიმე პატარა წიგნაკი გამოიცა, სადაც თავმოყრილია „უცნობი“ ნოდარ დუმბაძე — სხვადასხვა დროს ნაფიქრი, ნააზრევი, ანუ გონებისა და გულის ნაჭერწკლები. ერთი საქართველოს ილია ჭავჭავაძის სახელობის მწიგნობართა ასოციაციამ გამოსცა, მეორე საქართველოს გიორგი ლეონიძის სახელობის ქართული ლიტერატურის სახელმწიფო მუზეუმმა. ქვემოთ გამოქვეყნებული „ნაჭერწკლები“ ამ გამოცემებიდან ამოვკრიბეთ. რა სჯობია იმას, როცა მწერალი გიყვარს და მეტ-ნაკლებად უცნობ სტრიქონს თუ სიტყვას უჭოვნი!..

ნოდარ დუმბაძე ოჯახთან ერთად

სული

სული მე მაინც ზღაპრული ჯინივით ბოთლში გამომწყვდეული ადამიანის ფიქრი და ოცნება მგონია, რომელიც თავის გაჩენის დღიდან თავისუფლებას ელოდება, თავისუფლებისაკენ მარადიული ლტოლვა და სწრაფვა ახასიათებს. მერე ჩვენ ზოგჯერ ნებით, ზოგჯერ უნებლიეთ ვათავისუფლებთ მას ამ ბოთლიდან, უფრო ხშირად კი თვითონ ითავისუფლებს თავს და, უკვე თავისუფალი, სასწაულებს სჩადის მეცნიერებაში, ცხოვრებაში და ლიტერატურაში... ყველა გენიოსი მე ბოთლიდან გათავისუფლებული ჯინი მგონია... მართალია, ზოგი დიდია, ზოგი უფრო პატარა, ზოგი უფრო სუსტი, ზოგი უფრო ძლიერი, მაგრამ ამას მნიშვნელობა არა აქვს, რადგან ბოთლიდან გათავისუფლების ბედნიერებას ყველა ერთნაირად განიცდის...

ჰუმანიზმი

... არ ვიცი, სიტყვა ჰუმანიზმი რიგით მერამდენეა იმ ბიბლიურ უპირველეს სიტყვათა მწკრივში ან კაცობრიობის გაჩენის დღიდან პირველად რომელ ათასწლეულში იქნა წარმოთქმული ეს საოცარი სიტყვა, მაგრამ ერთი რამ კი ნაღდად უცილოა, ჰუმანური საქციელი დედამიწაზე პირველად თვით მაღალმა ღმერთმა ჩაიდინა სამოთხის ბაღში, როდესაც სულწაწყმედილი ადამი და ევა გააძევა თავისი სასუფევლიდან და არ გასწირა უშფოთველ, გაზულუქებულ და ნეტარ მარადიულ არსებობისთვის. მაშინ ეს საქციელი ღმერთს ზოგიერთმა, თვით ადამმა და ევამაც კი, აუწერლად და გაუგონრად მკაცრ საქციელად ჩაუთვალეს. ახლა, როდესაც ამ ამბავს მეოცე საუკუნის მეორე ნახევრის სიმაღლეებიდან ვჭვრეტ, პირადად მე ადამისა და ევას სამოთხიდან გაძევება, მათთვის მიწიერი და ხორციელი სიცოცხლის ბოძება, მათი ძარღვისა და უჯრედის სისხლითა და ოფლით გაჟღენთვა, სამოთხის ჰანგებითა და ჰიმნებით მიძინებული სულის გამოღვიძება და შეშფოთება დღემდე სწორუპოვარ ჰუმანურ კაცთმოყვარულ საქციელად და უდიდეს ღვთის წყალობად მიმაჩნია, რისთვისაც ჩვენი ზეციერი მამისთვის, ადამისა და ევას გონიერ ნაშიერთა სახელით, უმდაბლესი თაყვანი მიცია და უმაღლესი მადლი მომიხსენებია.

მწუხარება

... ადამიანი ყველაფერს შეიძლება შეეგუოს — უხარისხო ფეხსაცმელს, ტანსაცმელს, პურს; უფრო მეტიც, ადამიანმა შეიძლება გაუძლოს შიმშილს, სიშიშვლეს, სიცივეს, სიღატაკეს, მაგრამ სულიერ სიღატაკეს ჩვენი ხალხი ვერასდროს ვერ შეეგუება.

* * *

... დღეს აქა-იქ გაიგონებ ნიგილისტისაგან: „ერთი და ორი მერცხალი გაზაფხულს ვერ მოიყვანსო“, მართალია, მაგრამ ის ხომ უფრო მართალია, რომ არც გაზაფხულს მოჰყავს ერთი და ორი მერცხალი. გაზაფხულს ათასობით, ათიათასობით და მილიონობით მერცხლები მოჰყვებიან, რომლებიც შრომობენ, ბუდეს აშენებენ, ბარტყობენ და მრავლდებიან, რათა შემდეგ წელს ათასჯერ და ასჯერ უფრო მეტნი იყვნენ. ასე ყოფილა და ასე იქნება, ვიდრე ქვეყნად გაზაფხული და მერცხალი არსებობს, ამას ვერაფერი ძალა ვერ შეცვლის. და მე ვამაყობ, რომ ჩემი ჯილაგი, ჩემი მოდგმა — ქართული მწერლობა — ამ მერცხლების გუნდს ეკუთვნის სისხლით და ხორცით და მათთან ერთად საკუთარი ოფლითა და შრომით მოპოვებული თიხით იშენებს ბუდეს ერის სულიერი ტაძრის მაღალ და ნათელ ხარაჩოზე.

* * *

... როდესაც ერის, სახელმწიფოს, ხალხის სულიერ, ზნეობრივ და თუნდაც მატერიალურ ფასეულობათა ანალიზი, შეფასება და ხალხის სამსჯავროზე გამოტანა ხდება, მწერალი მოწმე არ არის, იგი პასუხს აგებს ხალხის და შთამომავლობის წინაშე ერის ყველა სიხარულის, წარმატებასა თუ წარუმატებლობის გამო.

* * *

... ვერავითარი ძალა ქვეყანაზე ვერ შეუქმნის მწერალს ავტორიტეტს, მწერალმა თვითონ უნდა შექმნას ავტორიტეტი და თვალისჩინივით გაუფრთხილდეს იმ დიდ სახელს, რომელიც მას მისმა წინაპარმა დაუტოვა.

...მწერლის შემოქმედება პერპეტუუმ-მობილე არ გახლავთ. მწერლის ცხოვრებაშიც დგება კრიტიკული მომენტი, როდესაც იგი შემოქმედებითად იხარჯება და თავდება. ამას სხვაზე უკეთ თვითონ მწერალი გრძნობს.

... არაფერს ზებუნებრივსა და არაარსებულს მწერლობა არ ქმნის. მწერლობა ხალხის წიაღში ეძებს განძს დღენიადაგ, პოულობს მას და შემდეგ ხალხსავე უბრუნებს მხატვრულ ფორმაში მისსავე სიბრძნესა და სიკეთეს.

სახარება

რასაც ახლა ვიტყვი, ალბათ, დიდი ხნის აღმოჩენილია, მაგრამ ამ აღმოჩენას ჩემთვის ვაკეთებ. სულ ერთი კვირის წინ აღმოვაჩინე, რომ ფრანგული სიტყვა ლაზარეთი, რომელიც ლექსიკონში საველე ჰოსპიტლად არის განმარტებული, ლაზარედან მოდის. ამას რომ მიხვდე, აუცილებელი არ არის იყო ენათმეცნიერი ან ლინგვისტი. მერე ერთ ლინგვისტს გავუმხილე ვარაუდი, ალბათ ლაზარედანაა, ქრისტემ რომ გააცოცხლა ლაზარე-მეთქი. ძალიან გაუკვირდა.

შემდეგ ლექსიკონში ჩავიხედე, ბერძნულად „ლაზარე“ — ღვთის წყალობაა ნიშნავს. რა თქმა უნდა, ღვთის წყალობაა, კაცს რომ გააცოცხლებ. თქმა არ უნდა, ეს შეიძლება ლინგვისტმაც არ იცოდეს. ლაზარე რომ იცოდე, სახარება უნდა გქონდეს წაკითხული, ხოლო ჩვენი ლინგვისტების უმრავლესობას სახარება არა აქვს წაკითხული, თანაც უნდა გქონდეს წაკითხული ოთხთავი მთლიანად. იმიტომ, რომ ლაზარეს სასწაული მარტო იოანეს სახარებაშია. ეს თუ არა გაქვს წაკითხული, ვერ მიხვდები. ასე რომ, ეს აღმოჩენა ჩემი უმეცრების ბრალი კი არ არის, არამედ იმის დამსახურებაა, რომ ოთხივე სახარება წაკითხული მაქვს და მივხვდი, ის ლაზარეა... ამიტომ ვფიქრობ, რომ ოთხთავი ენათმეცნიერსა და ლინგვისტს კი მაინც უნდა წაკითხული ჰქონდეს, როგორც სავალდებულო წიგნი. ძველ აღთქმაზე აღარაფერს ვამბობ.

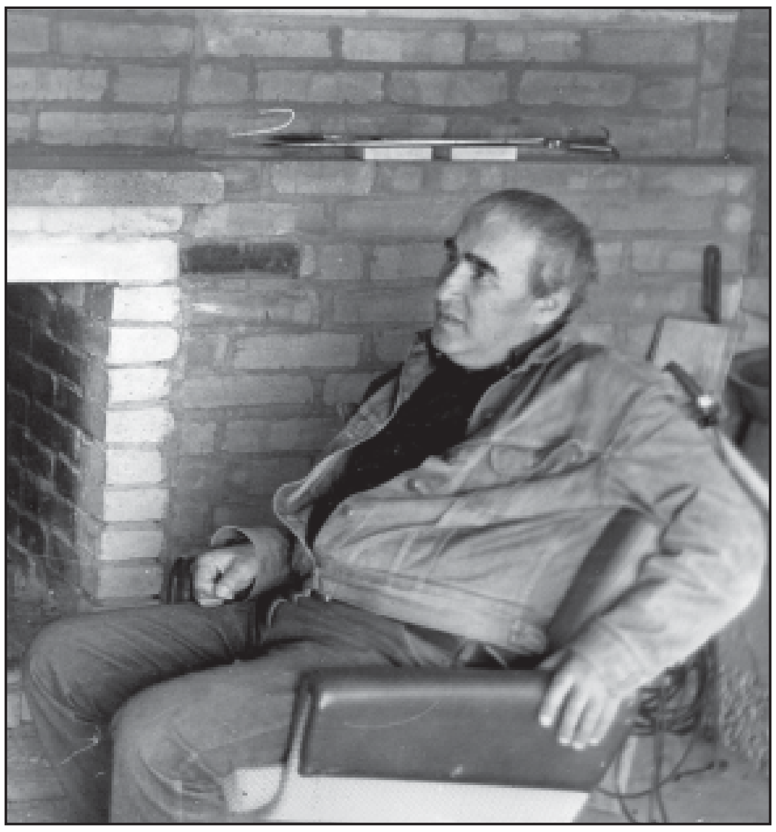

პატიოსნება

არაფერი არასდროს ისე სამარცხვინოდ და თავისმომჭრელად არ ითვლებოდა საქართველოში, როგორც უპატიოსნება და ქურდობა. მარტო ის რად ღირს, რომ ქურდს მეგრულად მახინჯი ჰქვია, და ეს მახინჯი საქართველოში ერთიც რომ იყოს, მაინც უნდა გადაშენდეს, რამეთუ ბრძნული ქართული ანდაზა ღაღადებს: „ას მშენებელს ერთი მნგრეველი აუთავდაო“.

ზოგიერთი კითხულობს, როდემდე გასტანს ეს ამბავიო! როდემდე და, სიკვდილამდე! — პატიოსნება გრიპი არ არის, რომ ორ ან სამ თვეში გაგიაროს, პატიოსნება უკურნებელი და გადამდები სენივით უნდა გვჭირდეს და მასთან ერთად ჩავიდეთ სამარეში.

ნოდარ დუმბაძე ქალიშვილთან და სიძესთან, მწერალ ჯემალ თოფურიძესთან ერთად

ნობელის პრემიის ლაურეატობა სულაც არ ნიშნავს, რომ დიდი მწერალი ხარ. ეს ჭეშმარიტება განსაკუთრებით ნათელი გახდა უკანასკნელ წლებში, როცა ეს უდავოდ მრავლისმთქმელი პრემია, ცოტა არ იყოს, არცთუ მცირეთათვის ხელმისაწვდომად იქცა. ჭეშმარიტად დიდი მწერალი უამპრემიოდაც უცებ შემოგანათებს და თავისი წიგნების ტყვედ შეგქმნის. ერთ-ერთი ასეთი ნამდვილად ღირსეული ნობელიანტი და ნამდვილად დიდი მწერალია კოლუმბიელი **გაბრიელ გარსია მარკესი**, რომლის **„მარტოობის ასი წელიწადი“** და **„პატრიარქის შემოდგომა“** შესაბამისი ღირსეული თარგმანით გააცნო ქართველ მკითხველს ქალბატონმა **ელზა ახვლედიანმა.** ასე რომ, სრულიად თამამად შეიძლება თქმა, რომ დღეს ხელთა გვაქვს ელზა ახვლედიანის გაბრიელ მარკესი.

მარკესის ნაწარმოებები მკითხველს აოცებს ცხოვრებისეული სამართლით, მოვლენებისა და ხასიათების ეპიკურობით. ერთმანეთის გვერდიგვერდ დგას სინამდვილე და გამონაგონი, დრამა და ლირიკა, ტრაგედია და კომედია. მწერალი უხვად იყენებს თავისი ქვეყნის უძველეს კულტურულ სიმდიდრეებს: კლასიკურ მითოლოგიურ თემებს, ხალხურ ზღაპრულ სახეებს.

როგორც ყველა ჭეშმარიტად მხატვრული ნაწარმოები, — სადაც ფანტასტიკის ელემენტები სჭარბობს, — არაერთი კრიტიკოსისა და ლიტერატურათმცოდნის აზრით, „მარკესის რომანები ნაწილობრივ ამოუხსნელია, ალბათ თაობები ჩაუღრმავდებიან, მირისმირობამდე შეისწავლიან, მაგრამ, შესაძლოა, ზოგი რამ კვლავ გაურკვეველი დარჩეს“ .

გ. მარკესის შემოქმედებაში არაერთგზის მეორდება ადამიანური იმედების მსხვრევა და ამ მხრივ ზოგჯერ ტრაგიკულია, მაგრამ უიმედობას არ უტოვებს მკითხველს: მშობლიური მიწის მახილი, სიყვარული, შრომისმოყვარეობა, სულიერი სიმტკიცე, მოვალეობის ერთგულება, აი, რა ასულდგმულებს გ. მარკესის გმირებს.

დღევანდელი **„კვირაძალს საკითხავიდან“** ვიწყებთ ბეჭდვას მარკესის „დიდი ხნის ნანატრი წიგნისას, რომელიც დაიწერა ოცი წლის დუმილის შემდეგ. **„ჩემი მოწყენილი მეძავების გახსენებისას“** ეს არის უკვე ხანდაზმული მწერლის მცირე რომანი-მოგონება, რომელიც საგანგებოდ ჩვენი გაზეთისთვის თარგმნა ქალბატონმა **ელზა ახვლედიანმა** და დაასურათა მხატვარმა **კარლო ფაჩულიამ.**

ამ რომანმა გამოსვლისთანავე აზრთა დიდი სხვადასხვაობა გამოიწვია, იგი „გვიანი მარკესის“ (ასე ეძახიან მარკესოლოგები მწერლის შემოქმედების ბოლო პერიოდს) კალამს ეკუთვნის.

ადვილი შესაძლებელია, რომ კითხვისას წამკითხველს უხერხული შეგრძნებაც და თან იქნებ ზიზღიც კი გაუჩნდეს, იმდენად შთამბეჭდავია სასტიკი სინამდვილის მიმართ მწერლის პროტესტული დამოკიდებულების მალა.

იმ ხალხისთვის, ვისაც ლიტერატურა უყვარს, გაბრიელ გარსია მარკესის ამ ახალ ნაწარმოებზე უკეთესი საახალწლო ნობათი, ალბათ, წარმოუდგენელიც კია.

გურამ წიკლაური

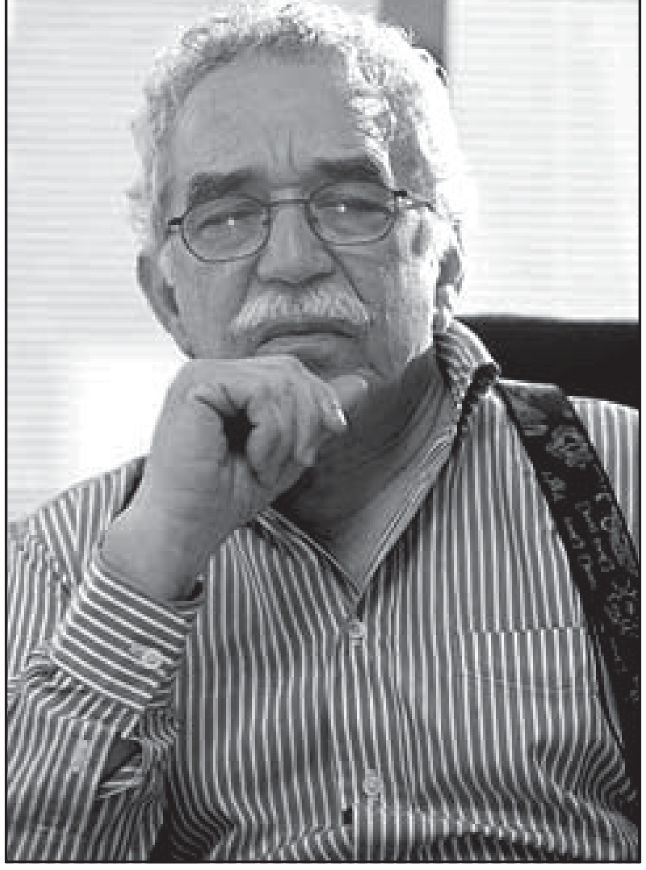

ჩემი მოწყენილი მეძავების გახსენებისას

დიდი ხნის ნანატრი წიგნი, რომელიც დაიწერა ოცი წლის დუმილის შემდეგ

— მას არ უნდა ჩაედინა უკადრისი საქციელი, — უთხრა მოხუცს მეფუნდუკე ქალმა. — მძინარე ქალისთვის არ უნდა ჩაედო თითი პირში ან გაეკეთებინა რაღაც აბდაგვარი.

იასუნარი კავაბატა —
„მძინარე მზეთუნახავების სახლი“

ოთხმოცდაათი წლისა რომ გავხდი, გადავწყვიტე, დაბადების დღის აღსანიშნავად საკუთარი თავისთვის თავად მიმერთმია საჩუქარი — უბიწო გოგონასთან გიჟური სიყვარულის ღამე. როსა კაბარკასი გამახსენდა — იატაკქვეშა დაწესებულების დიასახლისი: როგორც კი „ქორფა“ გოგოს ჩაიგდება ხელში, მაშინვე თავის გულუხვ კლიენტებს ატყობინებდა. მე არ მიზიდავდა მისი ბილწი შემოთავაზებები, მას არ სჯეროდა ჩემი პრინციპების სიწმინდისა. „მორალი დროის საქმეა, — ღვარძლიანად ქირქილებდა ის. — მოვა დრო, თვითონ დარწმუნდები“. როსა ჩემზე ცოტათი უმცროსი იყო. რამდენი წელიწადია არაფერი ვიცი მის შესახებ. იქნებ აღარც არის ცოცხალი, მაგრამ ყურმილში მომესმა თუ არა ხმა, მაშინვე ვიცანი — როსა იყო. მოკლედ მოვჭერი:

— დღეს — კი.

როსა კაბარკასმა ამოიოხრა: „ეჰ, ჩემო ნაღვლიანო ბრძენო კაცო, მთელი ოცი წელი სადღაც გადაიკარგები, მერე უცებ გამოჩნდები და შეუძლებელსა მთხოვ“. მაგრამ ხელობა მაინც ხელობაა და როსამაც ასარჩევად რამდენიმე ვარიანტი შემომთავაზა. ამაოდ დაშვრა: ყველანი ხმარებაში გაცვეთილ ყოფილები იყვნენ. უსათუოდ ქალწული და უსათუოდ ამაღამ-მეთქი, — ვთქვი შეუვალად. როსა დაიბნა: „კი მაგრამ, რისი იმედი გაქვს, რისი განცდა გსურს?“ „არაფრის, — როსამ მტკივნეულ ადგილზე დამადგა ფეხი, — მშვენივრად ვიცი, რა შემიძლია და რა არ შემიძლია“. ცოტა დამშვიდდა: „ბრძენმა ხალხმა ყველაფერი იცის და მაინც ყველაფერი არ იცის. ამ ქვეყნად ერთადერთი „ქალწულები“ თქვენ ხართ, აგვისტოს თვეში ამ ნიშნით დაბადებულები. რატომ ადრე არ გამაფრთხილე?“ „აღმაფრენა წინასწარ არაფერს გითანხმებს“, — ვთქვი მე. „მაგრამ მოცდა შეუძლია“. რაკი როსამ ყოველთვის ყველაფერი მამაკაცებზე უკეთ იცოდა, მთხოვა, იქნებ ერთი-ორი დღე მაცალო, საგულდაგულოდ გადავხედავ ჩემს „ბაზარსო“. სრულიად სერიოზულად ვუპასუხე, ასეთ საქმეში ჩემი ასაკის კაცისთვის ყოველი დღე წელიწადს უდრის-მეთქი. „ეშმაკმა დალახვროს, რაც არის, არის, — გადაწყვიტა როსამ უცბად. — არა უშავს, მგონია უფრო საინტერესოცაა. ერთ საათში დაგირეკავ!“

რომც არაფერი ვთქვა, ისედაც მეტყობა და შორიდანაც კარგად ჩანს, ულამაზო, მორიდებული და ძველმოდური კაცი რომ ვარ. მაგრამ რაკი არ მსურდა ასეთი ვყოფილიყავი, თავს ისე ვაჩვენებდი ყველას, თითქოს ყველაფერი სწორედაც რომ პირიქით იყო, ოღონდ — დღეს დილამდე. დღეს დილით კი გათენებულზევე მტკიცედ გადავწყვიტე ბოლოს და ბოლოს მეთქვა საკუთარი თავისთვის — თუნდაც სინდისის დასამშვიდებლად — რაც ვარ და ვინც ვარ სინამდვილეში. ჰოდა, შევუდექი კიდეც საქმეს როსა კაბარკასთან უჩვეულო სატელეფონო საუბრით. როგორც ახლა მესმის, ეს იყო ახალი ცხოვრების დასაწყისი იმ ასაკში, როცა უბრალო მოკვდავთა უმეტესობა, როგორც წესი, უკვე მიცვალებულია.

ვცხოვრობ კოლონიური სტილის სახლში სან ნიკოლას პარკის მზიან მხარეს. ამ სახლში გავატარე მთელი ჩემი უქალო და უსახსრო ცხოვრება. აქ ცხოვრობდნენ და აქ განერიდნენ სიცოცხლეს ჩემი მშობლები. მეც აქ გადავწყვიტე სიკვდილი მარტოობაში და იმ საწოლში, რომელზეც დავიბადე; აქ უნდა დაველოდო იმ დღეს, რომელიც, ძალიან მინდა, ცოტა მოგვიანებით და უწვალებლად მოვიდეს. ეს ორსართულიანი შენობა მამაჩემმა მეცხრამეტე საუკუნის ბოლოს იყიდა. ქვემო სართული ერთ იტალიურ კონსორციუმს მიაქირავა და იმათაც იქ დიდებული მაღაზია გამართეს. მამამ ზემო სართული თავისთვის დაიტოვა. აქ დაქორწინდა იგი ამ იტალიელთაგან ერთ-ერთის ქალიშვილზე — ფლორინა დე დიოს კარგამანტოსზე. ფლორინა სილამაზით დაეჯილდოვებინა ღმერთს, საუცხოოდ უკრავდა მოცარტს, იყო პოლიგლოტი და გარიბალდელი. და რაც მთავარია, მთელ ქალაქში გამოირჩეოდა ერთი განსაკუთრებული ნიშნით: იგი ჩემი დედა იყო.

დიდსა და ნათელ სახლს თაღაშირის თაღები, ფლორენციული მოზაიკით ჭადრაკულად დაგებული იატაკი და აივანზე გამავალი ოთხი დიდი შემინული კარი აქვს, აივანი კი სარტყელივით არტყია მთელ სართულს. დედაჩემი და მისი კუზინები მარტის საღამოობით სხდებოდნენ ხოლმე აივანზე და სასიყვარულო არიებს მღეროდნენ. აქედან კარგად ჩანს სან ნიკოლას პარკი, ტაძარი და ქრისტეფორე კოლუმბის ძეგლი, იქით, ცოტა მოშორებით, სანაპიროსკენ ღვინის სარდაფებია, სარდაფებს უკან კი დიდი მდინარე მაგდალენა გადაჭიმულა ფართო სივრცეზე. სახლში ერთადერთი შემაწუხებელია მზე. მთელი დღის განმავლობაში ხან ერთ ფანჯარას მოადგება, ხან მეორეს და მეც სიესტის მხურვალე საათებში ცოტა ხნით მაინც რომ მოვატყუო თვალი, ფანჯრებზე სქელი ფარდების ჩამოფარება მიწევს. ოცდათერთმეტი წლის ვიყავი, როცა მარტო დავრჩი ამ სახლში. ჩემი მშობლების საძინებელ ოთახში გადავბარგდი, ბიბლიოთეკის კარიც გავაღე და... საერთოდ, თუკი რამ ზედმეტი მეჩვენა პირადად ჩემთვის, ყველაფრის გაყიდვას მივყავი ხელი. ზედმეტი კი საბოლოოდ თითქმის ყველაფერი აღმოჩნდა წიგნებისა და ლილვაკებიანი პიანოლის გარდა.

ორმოცი წელიწადი „დიარიო დე ლა პას“-ში ვმუშაობდი „ახალ ამბებზე“. აქაურ მოსახლეობას მსოფლიოს ამბებს ვაცნობდი, ამბებს კი თავად ვიჭერდი ციურ სივრცეში მოკლე ტალღებზე ფრენისას, ან მორზეს ანბანს ვიშველიებდი. დღესდღეობით, კი არ ვცხოვრობ, უფრო ვარსებობ იმ პენსიით, რომელიც აწ უკვე ჩამკვდარ საქმიანობაში მერგო. მცირე საფასურად ვასწავლი ლათინურსა და ესპანური ენის გრამატიკას, თითქმის არაფერს მიხდიან საკვირაო წერილებში, რომელთაც აგერ უკვე ნახევარ საუკუნეზე მეტია, დაუღალავად ვაცხობ და ვაცხობ. ასევე გროშსაც არ მიხდიან მუსიკასა და თეატრზე დაწერილ პატარ-პატარა სტატიებში, რომლებსაც ვაქვეყნებ თითქმის ყოველთვის, როცა კი ცნობილი მსახიობები და მუსიკოს-შემსრულებლები ჩამოდიან ჩვენთან. სხვა საქმე არც ვიცი და არც არასოდეს მიკეთებია, მხოლოდ ვწერდი. განსაკუთრებული ნიჭი ნამდვილად არ გამაჩნია, არც ამ საქმისადმი მოწოდება მაწუხებს ძალიან, არც დრამატურგიული კომპოზიციების კანონებისა გამეგება რამე ღრმად. ამ საქმეს მხოლოდ იმიტომ მოვკიდე ხელი, რომ მჯერა ცოდნის ძალისა, რომელსაც მთელი ცხოვრება ვისრუტავდი წიგნებიდან. უხეშად რომ ვთქვა, გვარში ღირსებასა და ბრწყინვალებას მოკლებული ნაბოლარა ვარ, რომელსაც არაფერი ექნებოდა შთამომავლობისთვის დასატოვებელი, რომ არა ის ამბავი, რომელიც მე შემემთხვა და რომელზეც გიამბობთ ამ მოგონებაში — ჩემს უდიდეს სიყვარულზე.

საკუთარი დაბადების დღე — ოთხმოცდაათი რომ შემისრულდა — როგორც ყოველთვის, დილის ხუთ საათზე გამოღვიძებულს გამახსენდა. ერთადერთი საქმე, რაც ამ დღეს უნდა გამეკეთებინა, საკვირაო სტატია იყო „დიარიო დე ლა პასისთვის“. დილის სიმპტომები იდეალურად მიწყობდა ხელს, სულაც არ მებრძნო თავი ბედნიერად: ძვლები მტეხდა, უკანატანში ცეცხლი მეკიდე, ესეც არ იყოს, სამი თვის გვალვის შემდეგ ჭექა-ქუხილი სერავდა ზეცას. ხელ-პირი დავიბანე, თაფლიანი ყავა დავლიე, ორი ღვეზელიც მივაყოლე და საშინაო ტილოს ხალათი ჩავიცვი.

იმდღევანდელი სტატიის თემას, რა თქმა უნდა, ჩემი ოთხმოცდაათი წელი წარმოადგენდა. ასაკზე არასოდეს მიფიქრია, ისევე როგორც არ მიფიქრია, ვთქვათ, სახურავზე, არის თუ არა სადმე გახვრეტილი... რამდენმა წყალმა ჩაიარა, რამდენმა ზამთარმა თუ ზაფხულმა...

ბავშვობაში გამიგონია, როცა ადამიანი კვდება, მის თმაში დაბუდებული ტილები შეშინებული იფანტებიან თურმე ბალიშზე ახლობლების სამარცხვინოდ. გაგონილმა ისე დამზაფრა, რომ მახსოვს სკოლაში წასვლისას თმა პირწმინდად გადავაპარსინე, ხოლო აქამდე შემორჩენილ იმ ორ-სამ ღერ ამობიბინებულ ბალანს ძაღლებისთვის განკუთვნილი იასამნის საპნით ვიბან. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვა, როგორც ახლა ვაანალიზებ, სირცხვილის გრძნობა უფრო მძაფრად ჩამომიყალიბდა ბავშვობიდანვე, ვიდრე წარმოდგენა სიკვდილზე.

უკვე რამდენიმე თვეა ვფიქრობ ჩემს საიუბილეო სტატიაზე. იგი განვლილ წლებზე საყოველთაოდ მიღებული ვიშვიშით კი არა, სიბერის განდიდებით იქნება გაჯერებული. ნეტავ როდის მივხვდი, რომ დავბერდი? ჰო, გავიხსენე, თურმე სულ ახლახანს, ლამის გუშინ მივმხვდარვარ ამას. ორმოცდაორი წლის ვიყავი, ზურგი რომ ამტკივდა და სუნთქვაც გამიძნელდა. წავედი ექიმთან. მან არაფრად ჩააგდო ჩემი წუხილი: „თქვენს ასაკში ეს ნორმალური მოვლენაა“, — მითხრა მან.

— მაშინ ჩემი ასაკი ყოფილა არანორმალური, — არ შევეპუე მე.

იხ. მე-14 გვ.

(მეცამეტე გვერდიდან)

ექიმმა სიბრალულით გამიღიმა: „ფილოსოფოსობთ?“ პირველად სწორედ მაშინ დავიწყე ფიქრი სიბერეზე ჩემს ასაკთან მიმართებაში, მაგრამ მალე გადავივიწყე. მივეჩვიე, ყოველ დილით რაღაცის ტკივილი მაღვიძებს, გადიოდა წლები, ხან რა მტკიოდა და ხან რა, ხან ნაკლებად, ხან მეტად. ზოგჯერ მეჩვენებოდა, სიკვდილი მიკაკუნებს კარზე და მორჩა, აღარაფერი მეშველება-მეთქი, მაგრამ მეორე დღეს ისე მიგრძვნია თავი, ვითომ არც არაფერი მტკენოდეს როდისმე. გამიგონია, კაცი რომ მამას ემსგავსება, სწორედ ეგ არის სიბერის ნიშანიო. მე, ეტყობა, მარადიული ახალგაზრდობა მაქვს დაბედებული, რადგან ჩემი ცხენისებური პროფილი არასოდეს დაემსგავსება არც მამაჩემის კარიბულ პროფილს და მით უმეტეს, არც დედაჩემისას, რომელსაც რომაელი იმპერატორის პროფილი ჰქონდა. საქმე ის არის, რომ სიბერის პირველი ნიშნები ისე ნელნელა გეპარება, რომ თითქმის ვერც ამჩნევ, რადგან შინაგანად არ იცვლები, იგი ხარ, რაც იყავი წლების წინ. სამაგიეროდ სხვები ამჩნევენ შენს ცვლილებას.

მეხუთე ათეულში გადამდგარი თანდათან ვხვდებოდი, რა იყო სიბერე. შევამჩნიე, მეხსიერება ხანდახან მღალატობდა. რამდენჯერ გადამიბრუნებია მთელი სახლი სათვალის ძებნაში და ბოლოს საკუთარ ცხვირზე მიპოვნია. რამდენჯერ სათვალიანი შევმდგარვარ შხაპქვეშ... ერთხელაც მეორედ ვისაუზმე, თუმცა ახალი ნასაუზმევი კი ვიყავი. ჩემი მეგობრებიც გვარიანად შეშფოთდნენ, ერთი კვირის წინ მოყოლილი ამბავი ხელმეორედ რომ ვუამბე. მართალია, ბევრი ნაცნობისა თუ მეგობრის სახელი მეხსიერებაში ჯერ კიდევ მქონდა შემონახული, მაგრამ მისალმებისას ვერაფრით ვუკავშირებდი ერთმანეთთან სახელს და პიროვნებას.

სექსის საკითხში ასაკი არასოდეს მადარდებდა, რადგან ჩემი შესაძლებლობები იმდენად ჩემზე არ იყო დამოკიდებული, რამდენადაც ქალზე. ქალებს თუ უნდათ, ძალიან კარგად იციან, რა დროს რა და როგორ არის საჭირო. დღეს სასაცილოდ არ მყოფნის ოთხმოცი წლის ბიჭების საქციელი. როგორც კი რაღაც არ გამოუვათ, მაშინვე ექიმთან გარბიან, ის კი არ იციან, ოთხმოცდაათი წლისანებს უარესი დაემართებათ, მაგრამ აზრი აღარაფერს ექნება: ეს რისკი — შურისძიებაა იმისათვის, რომ ცოცხალი ხარ და ცხოვრების, სიცოცხლის დღესასწაულიც სწორედ ის არის, რომ მოხუცების მეხსიერება დიდხანს არ იჩერებს თავისთან ნაკლებად არსებით ამბავს და მხოლოდ ძალზე იშვიათად გვღალატობს იგი მართლაც რაღაც მნიშვნელოვანის დროს. ციცერონმა ეს მოვლენა ერთ ფრაზაში ჩაატია: „არ არსებობს მოხუცი, დაავიწყდეს, სად გადამალა განძი“.

ამ ნაფიქრსა და განსჯილს კიდევ რაღაც-რაღაცეები დავუმატე და პირველი შავად ჩანაწერი რომ დავამთავრე, აგვისტოს მზემ იფეთქა კიდეც პარკის ნუშის ხეებში და სამდინარო-საფოსტო გემიც გვალვის გამო ერთი კვირის დაგვიანებით გუგუნით შემოვიდა პორტში. გავიფიქრე, აი, შემოცურდა ჩემი ოთხმოცდამეათე წელი-მეთქი. ვერ ვიტყვი, რატომ და ვერც ვერასოდეს გავიგებ ამას, მაგრამ ალბათ შელოცვასავით იმოქმედა ყოვლისდამანგრეველი მოგონების გასაბათილებლად, მყისიერად გადავწყვიტე როსა კაბარკასთან დამერეკა და მეთხოვა, დამხმარებოდა ჩემი იუბილეს აღსანიშნავად თავაწყვეტილი ღამის მოწყობაში. უკვე რამდენი წელიწადია უშფოთველად ვარსებობთ მეც და ჩემი სხეულიც, რამდენი წელიწადია დავბორიალობ ჩემი საყვარელი ლათინელი ავტორების წაკითხულ-გადაკითხულ წიგნებში, თავით ფეხამდე ვარ ჩაფლული კლასიკურ მუსიკაში, მაგრამ იმ დღეს ისეთმა სურვილმა წამომიარა, ნამდვილად ღვთის ნიშნად მივიღე. სატელეფონო საუბრის შემდეგ წერის თავი აღარ მქონდა. ჰამაკი ბიბლიოთეკის იმ კუთხეში გავკიდე, სადაც დილაობით მზე არ აღწევს, და ჩავწექი. გული მეწურებოდა მტანჯველ მოლოდინში.

დედაჩემი პატარაობიდანვე განებივრებდა. იგი მრავალმხრივ განათლებული ქალი იყო. ორმოცდაათი წლისა გარდაიცვალა ჭლექით. მამაჩემმა, უწესიერესმა პიროვნებამ, ვისაც ცხოვრებაში, მგონი, ერთი შეცდომაც კი არ მოსვლია, თავის ეულ საწოლში, ქვრივი კაცის საწოლში დალია სული განთიადისას. სწორედ ამ დღეს მოეწერა ხელი ნეერლანდიის პაქტს, რომელმაც წერტილი დაუსვა გასულ საუკუნეში წამოწყებულ ათასდღიან ომსა და, საერთოდ, არაერთ სამოქალაქო ომს. მშვიდობამ სრულიად მოულოდნელად და არასასურველად შეცვალა ქალაქი. თავისუფალი ქალების ტალღამ აავსო ღვინის სარდაფები „ფართო ქუჩაზე“, რომელსაც შემდგომში აბელიოს ქუჩა დაერქვა. ამჟამად კი კოლოუმბის პროსპექტი გახდა ამ ასერიგად საყვარელ ქალაქის გულში, ქალაქისა, რომელიც ერთნაირად უყვარს თავისიანსაც და უცხოელსაც გულკეთილობისა და კაშკაშა შუქის გამო.

უფულოდ არც ერთ ქალთან არ ვწოლივარ. ქალზე იშვიათად, როცა არაპროფესიონალთან მიწევდა დაწოლა, ვცდილობდი ძალით, ლაპარაკით, შეგონებით აელო ფული და მერე თუნდაც ნაგავში გადაეყარა. ოცი წლის ასაკიდან შევადგინე მათთან ანგარიშსწორების დავთარი. ვიწერდი სახელს, ასაკს, შეხვედრის ადგილს, საერთოდ, ვითარებასა და თვითეულის სტილს. ორმოცდაათი წლისას სიაში უკვე ხუთას თოთხმეტი ქალი მყავდა ჩაწერილი, აქ ერთხელ ნამყოფებიც ერია. ჩაწერა მხოლოდ მაშინ შევწყვიტე, როდესაც სხეულს ძველებური სიჩაუქე წაერთვა. ახლა უკვე გონებაში ვიწერდი, უქაღალდოდ. მე ჩემი ეთიკა მქონდა. არასოდეს ვმონაწილეობდი ჯგუფურ სექსში ან ხალხმრავალ ადგილას, არასოდეს არავისთვის გამიმხელია ჩემი სხეულისა თუ სულის თავგადასავალი, რადგან ბავშვობიდანვე ვიცოდი, არც ერთი და არც მეორე დაუსჯელი არ დარჩებოდა.

მხოლოდ ერთადერთი და ისიც უცნაური კავშირი წლობით გრძელდებოდა ერთგულ დამიანასთან. იგი თითქმის პატარა გოგო იყო, ძლიერი და მოველურო. ინდიელთა სისხლი ჩქეფდა მის ძარღვებში, ლაპარაკობდა მოკლედ და დაჯერებულად. სახლში ფეხშიშველი დადიოდა, რათა არ შევეწუხებინე წერისას. მახსოვს, დერეფანში გაკიდულ ჰამაკში ვიყავი ჩაწოლილი, ვკითხულობდი, შემთხვევით დავინახე, ვარცლზე დახრილ რეცხვაში გართულ დამიანას ქვედაკაბა აწეოდა და მადის აღმძვრელი წვივები უჩანდა. ცეცხლი მომეკიდა, ჰამაკიდან გადმოვხტი, ვეცი, ნიფხავი მუხლებამდე ჩავხადე, წავკუზე და უკნიდან ვატაკე. „ოი, სენიორ, — საწყალობლად შეჰყვირა მან. — ეს შესასვლელი კი არა, გამოსასვლელია“. მთელი ტანით ცახცახებდა, მაგრამ ბოლომდე გაუძლო. თავად ვიგრძენი თავი შეურაცხყოფილად იმის გამო, რომ ის შეურაცხვყავი. მინდოდა ორჯერ მეტი გადამეხადა მისთვის, იმაზე მეტი, ვიდრე ძვირადღირებული კახპები ილებდნენ იმ ხანებში, მაგრამ დამიანამ არ აიღო. სამაგიეროდ ხელფასი გავუზარდე, რათა მეხმარა იგი რეცხვისას და ყოველთვის — უკნიდან.

ერთხელაც ის იყო გავიფიქრე, იქნებ ეს საწოლის არითმეტიკა ჩემი მზარეული ცხოვრების აღწერისას გამომადგეს-მეთქი, რომ სათაურიც იმწამსვე თითქოს ციდან ჩამოვარდა: „ჩემი მოწყენილი მეძავების გახსენებისას“. რაც შეეხება ჩემს საზოგადოებრივ ცხოვრებას, ის ნაკლებად საინტერესო იყო: ობოლი, უმომავლო ბერბიჭა, კარგი ჟურნალისტი, ოთხგზის ფინალისტი კარტახენა დე ინდიასში გამართულ „ყვავილების თამაშებში“ და კარიკატურისტების ამორჩეული ობიექტი უმაგალითო ულამაზობის წყალობით. მოკლედ: დაღუპული ცხოვრება მქონდა და დაღუპულად წავიდა იმ დღიდან, როცა დედაჩემმა ხელჩაკიდებული მიმიყვანა „დიარიო დე ლა პასში“ იმის გასარკვევად, თუ დაბეჭდავდნენ ჩემს ქრონიკას სკოლის ცხოვრებიდან, რომელიც ესპანური ენისა და რიტორიკის გაკვეთილზე დავწერე. დაბეჭდეს კვირის ნომერში და ზედაც დირექტორის დიდი იმედების მომცემი წინათქმაც დაურთეს. წლების მერე გავიგე, თურმე დედაჩემს ამ პუბლიკაციისა და მომდევნო შვიდი პუბლიკაციის გამოსაქვეყნებლად ფული გადაუხდია. სირცხვილით ტანჯვა გვიან იყო. ჩემმა ყოველკვირეულმა საგაზეთო სვეტმა მალე საკუთარი ფრთები შეისხა, მეც უკვე ახალი ამბების შემდგენელი და კრიტიკოსი გახლდით მუსიკის დარგში.

როგორც კი ბაკალავრის ხარისხი და წარჩინებულის დიპლომი მივიღე, ერთდროულად სამ კოლეჯში დავიწყე მუშაობა ესპანური და ლათინური ენების მასწავლებლად. უნდა ვაღიარო, მასწავლებლად ვერ გამოვდექი. არც საკმარისი განათლება გამაჩნდა, არც მოწოდება და თქვენ წარმოიდგინეთ, არც უბედური ბავშვების მიმართ თუნდაც ერთი წვეთი სიბრალულისა. მათთვის ხომ სკოლა იოლზე იოლი საშუალება იყო გაქცეოდნენ მშობლების ტირანიას. ერთადერთი, რისი გაკეთებაც მე შემეძლო მათთვის — ეს იყო შიში ჩემი ხის სახაზავის მიმართ და გაკვეთილებიდან, სხვა თუ არაფერი, ჩემს საყვარელ პოეტურ სტრიქონებს ჩასწვდენოდნენ: „ყველაფერი, რასაც ახლა ხედავ, ფაბიო, სევდიანი ბორცვია მხოლოდ, უკაცრიელი ხეობაა, ოდესღაც კი დიდ იტალიკად იწოდებოდა“. მხოლოდ სიბერეში და ისიც შემთხვევით გავიგე, მოსწავლეებს რა საძაგელი სახელი შეურქმევიათ ჩემთვის — „სევდიანი ბორცვი“.

გაბრიელ გარსია მარკესი

ჩემი მოწყენილი მეძავების გახსენებისას

აი, ეს არის ყველაფერი, რაც ცხოვრებამ მიბოძა, მე კი თითიც არ გამინძრევია, მეტი მიმეღო მისგან. დასვენებაზე მარტო ვსადილობდი, საღამოს ექვს საათზე რედაქციაში მივდიოდი და ვარსკვლავურ სივრცეში სიგნალებს ვიჭერდი. ღამის თერთმეტ საათზე რედაქცია იკეტებოდა და ჩემი ნამდვილი ცხოვრებაც მაშინ იწყებოდა. კვირაში ორჯერ თუ სამჯერ ღამეს ჩინურ კვარტალში, ჭრელჭრულა ხალხში ვატარებდი. ორჯერ მოვიპოვე „წლის კლიენტის“ გვირგვინი. მახლობელ კაფე „რომში“ ვახშმობის მერე ალალბედზე ვირჩევდი რომელიმე ბორდელს და სამარქაფო შესასვლელით ჩუმად ვიპარებოდი შიგნით. პირველად სიამოვნებისთვის დავდიოდი იქ, მერე და მერე იქაურობა ჩემი სამუშაოს ნაწილი გახდა. ენადგაკრეფილი ბონზები მეძავეებთან ერთ ღამეში ფქვავდნენ სახელმწიფო საიდუმლოებებს და ფიქრადაც არ მოსდიოდათ, მუყაოს თეჯირს მიღმა სხვებსაც რომ ესმოდათ, სწორედ ამ გზით — აბა, სხვანაირად ვინ გამიბედავდა პირში თქმას! — გავიგე, ჩემს უსიხარულო ბერბიჭულ ცხოვრებას პედერასტობისკენ მიდრეკილებით ხსნიდნენ თურმე, ბინძურ ჟინს კარმენის ქუჩის ბიჭ-ბუჭებთან იკმაყოფილებსო. ჩემდა საბედნიეროდ, დავივიწყე ეს ყველაფერი როგორც ბევრი სხვაც, რადგან იმავდროულად ბევრი კარგიც მესმოდა ჩემზე და ღირსეულად შემიფასებია და შემიფერებია კიდეც.

ახლო მეგობრები არასოდეს მყოლია, ისინი კი, ვისთანაც მომიწია დაახლოება, თითზე ჩამოსათვლელი და თანაც ნიუ-იორკში იყვნენ გადასულები. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვა, მოკვდნენ, რამეთუ, ჩემი აზრით, სწორედ იქით მიეშურებიან მწუხარე სულები თავიანთი წარსული ცხოვრების სიმართლის დასავიწყებლად. რაც პენსიაზე გავედი, საქმეებიც შემიმცირდა. პარასკეობით საღამო ხანს მიმქონდა სტატია რედაქციაში, „ბედი არტეს“ დარბაზში კონცერტებს ვესწრებოდი, სამხატვრო ცენტრში, სადაც წევრ-დამფუძნებელიც ვიყავი, ნახატების გამოფენას ვაწყობდი, საზოგადოებრივი კეთილმოწყობის საზოგადოებაში ლექციებს ვკითხულობდი, არ ვტოვებდი არც ერთ მნიშვნელოვან მოვლენას, მაგალითად, თეატრ „აპოლოში“ გამართულ ფაბრეგასის ფილმების ჩვენებას. ახალგაზრდობაში საზაფხულო, ღია კინოთეატრებში დავდიოდი. იქ ერთნაირი წარმატებით შეგეძლო თვალი გედევნებინა მთვარის დაბნელებისთვის და ორივე ფილტვის ანთებაც აგეკიდა. მოულოდნელად წამოსულ შხაპუნა წვიმაში გალუმპულს. ფილმებზე მეტად ღამის ჩიტუნიები მიზიდავდნენ. ისინი გემორჩილებოდნენ კინოს ბილეთის ფასად, ზოგჯერ უფულოდაც და თქვენ წარმოიდგინეთ — ნისიადაც. მოკლედ, კინო ჩემი ჟანრი არ არის. შირლი ტემპლის ურცხვობის კულტი ხომ ყელში მქონდა ამოსული.

რაც შეეხება მოგზაურობას, სულ ოთხჯერ ვიმოგზაურე. ოცდაათი წლისა არ ვიყავი, კარტახენა დე ინდიასში „ყვავილების თამაშებზე“ რომ გავემგზავრე პირველად. ერთხელ კიდევ ძრავიანი ნავით წაველი სანტა მარიაში საკრამენტო მონტელიას მიწვევით მისი ბორდელის საზეიმო გახსნაზე. საშინელი ღამე გავატარე ნავით მგზავრობისას. რაც შეეხება ჩემს შინაურულ ოჯახურ ცხოვრებას, წუნია არ ვარ, ცოტას ვჭამ. დამიანა რომ დაბერდა, სადილს ველარ მიმზადებს, ამჟამად ჩემი მუდმივი საჭმელი კარტოფილი გახდა, რომელსაც გემრიელად მივირთმევ კაფე „რომში“.

თარგმნა
ელზა ახვლედიანმა

(გაგრძელება იქნება)

ჩანართზე მუშაობდნენ:
ნინო ხოფერია, მამუკა ვაშაკიძე, ლევან ბოჭორიშვილი.
მხატვარი კარლო ფაჩულია.

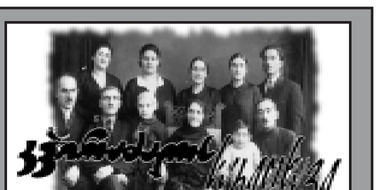

შეერთებული შტატები ერაყში კონტინგენტს შეამცირებს

ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა დაადასტურა, რომ შეამცირებს ერაყში ამერიკელთა საჯარისო კონტინგენტს. ასეთი განცხადება გააკეთა ამ ქვეყანაში ვიზიტის დროს შეერთებული შტატების თავდაცვის მინისტრმა დონალდ რამსფელდმა.

როგორც თავდაცვითი უწყების მეთაურმა დააზუსტა, საქმე ეხება ერაყში ამერიკელთა სამხედრო ყოფნის შემცირებას ორი საჯარისო ბრიგადით, ანუ დაახლოებით 8-10 ათასი კაცით.

დამატებითი შემცირებების შესაძლებლობებს განიხილავენ „2006 წელს გარკვეულ ეტაპზე“ დასძინა რამსფელდმა.

ეს თავდაცვის მინისტრმა განაცხადა ამერიკელ ჯარისკაცთა წინაშე ქალაქ ფალუჯაში, რომელიც ერთის წლის წინათ ამერიკელმა სამხედროებმა აიღეს შტურმით ამბოხებულთა წინააღმდეგ ოპერაციის დროს.

რამსფელდი ბაღდადში უნდა შეხვდეს ერაყის პრეზიდენტს ჯალალ თალაბანის.

როგორც ცნობილია, 20 ათასი ამერიკელი ჯარისკაცი დამატებით გაგზავნეს ერაყში არჩევნების გამართვის წინ. თავდაცვის მინისტრმა წინათ უკვე აღნიშნა, რომ ისინი დაბრუნდებოდნენ შინ იანვარში, ერაყში კი დაახლოებით 138 ათასი სამხედრო მოსამსახურე დარჩებოდა.

2003 წლის აპრილში აქტიური საომარი მოქმედების დასრულების შემდეგ, ერაყში დაიღუპა 2100-ზე მეტი ამერიკელი სამხედრო. ერაყელთა მხრიდან დაღუპულთა რიცხვი 30 ათას აღემატება.

ერაყთან დაკავშირებით თვით შეერთებულ შტატებში სულ უფრო მეტად იზრდება ზემოქმედება ქვეყნის პრეზიდენტზე. გამოკითხვათა მონაცემების თანახმად, ამერიკელთა უმრავლესობა უკმაყოფილოა ამ კონფლიქტის დროს პრეზიდენტის მოქმედების შედეგად, კანონმდებლები კი უკვე სვამენ საკითხებს, თუ რამდენად მიზანშეწონილია ამერიკელთა ჯარების ხანგრძლივი ვადით ყოფნა ერაყში.

ბენ ლადენის ძმისწულმა ჟურნალისთვის ფოტო გადაიღო

ჟურნალმა GQ გამოაქვეყნა ინტერვიუ მსოფლიოში ნომერ პირველი ტერორისტის, „ალ-ყაიდას“ ლიდერის უსამა ბენ ლადენის ძმისწულთან.

2001 წლის 11 სექტემბრის ტერაქტების შემდეგ ვაფა ბენ ლადენმა აიღო დედის გვარი — დუფური, მაგრამ მისი, როგორც მომღერლის და მოდელის კარიერას დიდი საფრთხე დაემუქრა. „ყოველთვის, როცა მიწევს ახალი ადამიანების გაცნობა, ჩვენს წინაშე აღემართება ხოლმე რაღაც ყრუ კედელი, რომლის გარღვევაც ძალზე მომქანცველია“, — თქვა დუფურმა.

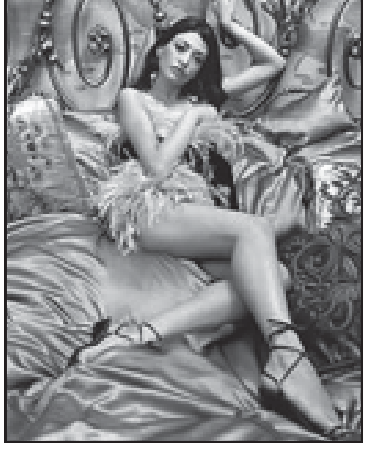

იგი არასდროს შეხვედრია უსამას: „ყველას მის ნათესავად მივაჩნივარ, ჩვენ კი არაფერი საერთო არ გვაქვს... მას 400 ნათესავი ჰყავს, მაგრამ ისინი ყველა საუდის არაბეთში ცხოვრობენ, აქ კი მე სულ მარტო ვარ“, — თქვა ვაფამ, რომელიც დაიბადა შეერთებულ შტატებში და ამჟამად ცხოვრობს ნიუ-იორკში, ქალაქში, რომელზეც 11 სექტემბერს ტერორისტებმა მიიტანეს იერიში გატაცებული თვითმფრინავების მეშვეობით.

ვაფა, შეიძლება ითქვას, ამერიკის დიდი პატრიოტია: „მწამს, ამერიკელები ბოლოს და ბოლოს შეიგნებენ, თუ რა ხდება სინამდვილეში და დაინახავენ სამართლიანობას. ეს ხალხი კი ძალზე სამართლიანია, ამიტომაც მიყვარს ამერიკა. ჩემს დედასაც ასევე ძალიან უყვარს ამერიკა“, თქვა ვაფამ.

32 წლის სერგეი ბრინი გაზეთმა „ფაინენშლ ტაიმსმა“ დაასახელა წლის ადამიანად Google-ში მის პარტნიორ ლარი პეიჯთან ერთად. ამჟამად კომპანიის კაპიტალიზაციამ მიაღწია 130 მილიარდ დოლარს, რის წყალობითაც მან ფაქტობრივად, გაუსწრო IBM-ის დონეზე და დაიკავა მესამე ადგილი „მაიკროსოფტის“ და „ინტელის“ კომპანიების შემდეგ.

* * *

ჟურნალმა „საიენსმა“ ევოლუციის თეორიას უწოდა 2005 წლის მთავარი სამეცნიერო მოვლენა. ჟურნალის რედაქტორები წერენ, რომ მიმდინარე წელს გამოქვეყნდა სხვადასხვა გამოკვლევები, კერძოდ, იმის თაობაზე, რომ თურმე, არსებობს მხოლოდ 4 პროცენტი განსხვავება და შიმპანზეს დნმ-ს შორის. ეს გამოკვლევები ეფუძნებოდნენ ჩარლზ დარვინის ცნობილ ნაშრომს და ბუნებრივი შერჩევის პრინციპს.

* * *

შეერთებული შტატების კონგრესის წარმომადგენელთა პალატამ „პატრიოტული აქტის“ ძირითადი დებულებების მოქმედების ვადა გაახანგრძლივა მხოლოდ მომავალი წლის 3 თებერვლამდე. „პატრიოტული აქტი“, რომელიც მიიღეს 2001 წლის 11 სექტემბერს ნიუ-იორკსა და ვაშინგტონში განხორციელებული ტერორისტული აქტების შემდეგ, მიზნად ისახავს ამერიკის სპეცსამსახურების ბრძოლის გაძლიერებას ტერორიზმის წინააღმდეგ.

* * *

ჩინეთში, ქალაქების დუძიანგუანის და ვენჩუანის დამაკავშირებელ გზატკეცილის მონაკვეთზე მშენებარე გვირაბში მომხდარი აფეთქებების შედეგად დაიღუპა 40 და დაშავდა 11 ადამიანი. კატასტროფის ადგილზე მიმდინარეობს ნანგრევების გაწმენდის ინტენსიური სამუშაოები, რომლებშიც სამთო-მაშველთა რამდენიმე ბრიგადა მონაწილეობს.

◎ რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

სააკაშვილი გაზს ირანში ეძებს

„გაზპრომის“ გადაწყვეტილებამ, რომელიც ახალი წლიდან აპირებს საქართველოში მიწოდებული რუსული გაზის ღირებულება თითქმის ერთიორად გაზარდოს, აიძულებს ოფიციალურ თბილისს სასწრაფოდ ეძებოს ენერგოშემცველთა მიწოდების სადაზღვევო სქემები. 22 დეკემბერს, თბილისში „გაზპრომის“ ხელმძღვანელის მოადგილესთან ალექსანდრე რიაზანოვთან მოლაპარაკების რაუნდის დასრულების შემდეგ, საქართველოს სათბობისა და ენერგეტიკის მინისტრი ნიკა გილაური სასწრაფოდ გადაფრინდა ბაქოში. აზერბაიჯანის დედაქალაქში ერთდღიანი ვიზიტის დროს იგი აპირებს განიხილოს აზერბაიჯანის ტერიტორიის გავლით საქართველოში ირანის, პერსპექტივისთვის კი ყაზახეთის გაზის ტრანსპორტირების შესაძლებლობები.

ამ მისიის დიდ მნიშვნელობას ხაზს უსვამს ისიც, რომ ბაქოში გილაურთან ერთად საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრი გელა ბეჟუაშვილიც გაემგზავრა. „ჩვენ განვიხილავთ ორი ქვეყნის, და იმედი გვაქვს, რომ მთელი ევროატლანტიკური გაერთიანების ენერგეტიკული უშიშროების საკითხებს“, — თქვა ბეჟუაშვილმა გამგზავრების წინ. საქართველოს საგარეო-პოლიტიკური უწყების მეთაურს ამ საკითხზე მსჯელობა დაგეგმილი ჰქონდა არა მარტო აზერბაიჯანელ კოლეგასთან ელმარ მამედიაროვთან, არამედ ქვეყნის პრეზიდენტ ილჰამ ალიევთანაც. ენერგეტიკის მინისტრი ნიკა გილაური კი უფრო კონკრეტული იყო. მან აღიარა, რომ ვიზიტის დროს განიხილავენ „ირანული გაზის ტრანსპორტირებისას აზერბაიჯანის სატრანზიტო პირობებს“.

საქართველომ და ირანმა 2005 წლის გაზაფხულზე მოაწერეს ხელი შეთანხმებას ენერგეტიკის სფეროში თანამშრომლობის შესახებ. ირანის მთავრობამ იკისრა გამოყოს 2,5 მილიონი დოლარის ოდენობის გრანტი ირან-აზერბაიჯან-საქართველოს გაზსადენის რეაბილიტაციისთვის. გარდა ამისა, ირანის მხარემ განაცხადა, რომ მზად არის ბუნებრივი აირი თბილისს ხელსაყრელ ფასებში მიაწოდოს, ოღონდ იმ პირობით, რომ თეირანს უნდა ჰქონდეს ამ სათბობის დასავლეთის ბაზრებზე ექსპორტირების შესაძლებლობა. ირანის პერსპექტივებს თბილისში ჯერ კიდევ ცოტა ხნის წინათ მიიჩნევდნენ, როგორც ძალზე შორეულს. მაგრამ 20 დეკემბერს „გაზპრომთან“ გამართულმა მოლაპარაკებამ აიძულა საქართველოს მხარე მიეღო სასწრაფო ზომები.

მოსკოვის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებას, რომელიც საქართველოში მიწოდებული ყოველი ათასი კუბური მეტრი გაზისთვის 110 დოლარის გადახდას მოითხოვს, თბილისში მშვიდად შეხვდნენ. ჯერ ერთი, ფასების მომავალი გადიდების შესახებ საქართველოში შეიტყვეს მოსკოვში ნიკა გილაურის წარუმატებელ ვიზიტამდე ერთი თვით ადრე. და მეორეც, თბილისს დადებული აქვს შეთანხმება ყაზახეთთან, რომლის მიხედვითაც 1000 კუბომეტრი იმპორტირებული გაზისთვის იგი 68 დოლარს გადაიხდის. და მართალია, ყაზახეთიდან ბუნებრივი აირის ტრანსპორტირება საქართველოში მხოლოდ „გაზპრომის“ მაგისტრალებით თუ მოხერხდება (ამ უკანასკნელმა კი სასწრაფოდ განაცხადა, რომ შესაძლოა გაზარდოს სატრანზიტო ტარიფები) მაინც არის იმის იმედი, რომ ყაზახეთის მხარე შეძლებს მორიგების მიღწევას რუს მონოპოლისტთან ორმხრივი ხელსაყრელი პირობების შესახებ. და ბოლოს, რაც მთავარია, 2006 წელს საექსპლოატაციოდ გადაეცემა ბაქო-თბილისი-ერზერუმის სამხრეთ კავკასიის გაზსადენი, რის წყალობითაც საქართველოს გარანტირებულად გამოუჩნდება გაზმომარაგების ალტერნატიული წყარო.

მაგრამ ამ გაზსადენის ამოქმედება მხოლოდ 2006 წლის დამლევისთვის არის დაგეგმილი, საქართველოს კი პრობლემები წარმოექმნა უკვე ახლა — რესპუბლიკის მრავალ რაიონს დეკემბერში გაზის შეფერხებებით მიეწოდება.

აზერბაიჯანის საგარეო საქმეთა სამინისტროს წყაროები ირწმუნებიან, რომ სადღეისოდ ბაქოსა და თბილისს შორის სუფევს სრული გაგება, მით უმეტეს, რომ ორივე ქვეყანა მონაწილეობს უმნიშვნელოვანეს ტრანსეროვნულ ენერგეტიკულ და სატრანსპორტო პროექტებში, აგრეთვე თბილისი და ბაქო ერთიანი პოზიციით გამოდის საერთაშორისო ორგანიზაციებში. მაგრამ ავტორიტეტიან აზერბაიჯანელ ანალიტიკოსს ანვარ იბრაჰიმლის მიაჩნია, რომ არ არის საჭირო გადაჭარბებით შევაფასოთ ორი ქართველი მინისტრის ვიზიტი ბაქოში. „საქართველოსთვის ბუნებრივი აირის ერთ-ერთი ალტერნატიული წყაროა მისი მიწოდება ირანიდან სომხეთის ან აზერბაიჯანის ტერიტორიების გავლით,— თქვა იბრაჰიმლიმ. — მაგრამ პირველი ვარიანტი ნაკლებად პერსპექტიულია, რადგან გარკვეულწილად ლახავს „გაზპრომის“ ინტერესებს. რაც შეეხება აზერბაიჯანის ვარიანტს, პრინციპში, ეს ბაქოსთვის არ არის ხელსაყრელი. 2006 წლის შემოდგომაზე საექსპლოატაციოდ გადაეცემა ბაქო-თბილისი-ერზერუმის მილსადენი, რომლიდანაც კასპიის ზღვის „შაჰ-დენიზის“ საბადოდან დაგეგმილია ბუნებრივი აირის ექსპორტირება თურქეთში, საბერძნეთსა და ევროპის სხვა ქვეყნებში. და ამ თვალსაზრისით აზერბაიჯანი, ისევე როგორც რუსეთი, არ არის დაინტერესებული, რომ ირანის სახით გამოჩნდეს ახალი კონკურენტი. არც ის ფაქტი უნდა დაგვავიწყდეს, რომ ირანის პროექტის განხორციელებას ნეგატიურად აღიქვამენ შეერთებულ შტატებში“.

ახლა ძნელი სათქმელია შეძლებს თუ არა მიხეილ სააკაშვილი ილჰამ ალიევის დათანხმებას ირანიდან თბილისში გაზის ტრანზიტის შესახებ. როცა საქმე ეხება გლობალური მოთამაშეების ინტერესებს, რეგიონული ლიდერების მეგობრობა, როგორც წესი, საკმარისი არ არის ხოლმე.

იური სიმონიანი,
სოჰბეტ მამედოვი,
23 დეკემბერი.

НЕЗАВИСИМАЯ

განცხადება

ეკონომიკისა და ბიზნესის ფაკულტეტის დაუსწრებელი სწავლებისა და მეორე სპეციალობის სტუდენტთათვის ლექციები ჩატარდება 2005 წლის 26 დეკემბრიდან 2006 წლის 28 იანვრამდე.

დეკანატი.

ს/ს „ელექტრონიკა-94“ 2006 წლის 23 იანვარს 14 საათზე ქ. თბილისში კ. გამსახურდიას ქ. №14-ში ატარებს აქციონერთა რიგგარეშე საერთო კრებას.

დღის წესრიგი:

საორგანიზაციო საკითხებში ცვლილებების შეტანის შესახებ.

(მომხს. გენერალური დირექტორი ნ. ურუმაშვილი)ძ.

საქართველოს რესპუბლიკა

ქრონოგრაფი

26 დეკემბერი, 1492 წელი

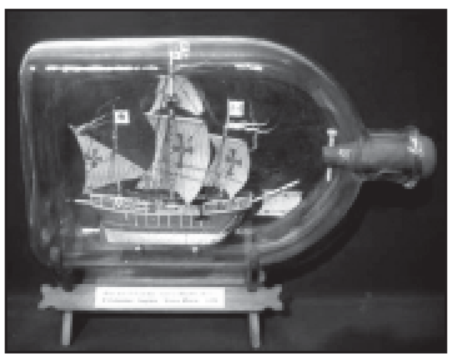

კუნძულ ჰაიტის მახლობლად წყალქვეშა კლდეს შეეჯახა და ჩაიძირა ქრისტეფორე კოლუმბის ექსპედიციის ფლაგმანი ხომალდი „სანტა-მარია“. იალქნიანი გემის სიგრძე 23 მეტრი, სიგანე 6,7 მეტრი, ხოლო წყალწყვა 237 ტონა იყო. ხომალდი აღჭურვილი იყო სხვადასხვა კალიბრის 18 ქვემეხით. ეკიპაჟის 90 წევრის გადარჩენა შეძლეს.

27 დეკემბერი, 1932 წელი

საბჭოთა კავშირში შემოიღეს საპასპორტო სისტემა და სავალდებულო ჩაწერა, რომელიც ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ გაუქმებული იყო, როგორც „სამეფო კარის დესპოტიზმისა და ჩამორჩენილობის“ გამოვლინება. საპასპორტო სისტემის დამრღვევები ისჯებოდნენ ადმინისტრაციული სასჯელით, უკიდურეს შემთხვევაში კი სისხლის სამართლის კანონითაც. პასპორტს გასცემდნენ მხოლოდ ქალაქში, მუშა დასახლებებსა და ახლადმშენებლობებზე მცხოვრებთათვის. კოლმეურნეები პასპორტის აღებას არ ექვემდებარებოდნენ. ეს მათ იძულებულს ხდიდა ყოფილიყვნენ „თანამედროვე ყმები“, რათა არ მიეტოვებინათ კოლმეურნეობები. მხოლოდ 60-იან წლებში გახდა შესაძლებელი კოლმეურნეებისთვის პასპორტების გაცემა და მათ უფლება მიეცათ, მუშაობა დაეწყოთ ქალაქებში ქარხნებსა და მშენებლობებზე. 1974 წლის 28 აგვისტოდან საბჭოთა კავშირში ყველა მოქალაქეს 16 წლის ასაკიდან საშუალება მიეცა აეღო პასპორტი.

28 დეკემბერი, 1065 წელი

ინგლისის მეფე ედუარდ აღმსარებელმა ლონდონში დააარსა ვესტმინსტერის სააბატო, რომელიც შემდგომში ინგლისელ მონარქთა მეფედკურთხევის ადგილად იქცა. პირველი მეფე, რომელიც სააბატოში 1066 წელს აკურთხეს, იყო ვილჰელმ დამპყრობელი. დღესდღეობით ვესტმინსტერის სააბატო არქიტექტურის ულამაზეს ძეგლს წარმოადგენს, რომელიც იქმნებოდა და მშვენდებოდა საუკუნეების მანძილზე. სააბატოში სამუდამო განსასვენებელი ჰპოვეს ისეთმა ცნობილმა პიროვნებებმა, როგორებიც გახლდნენ დედოფალი ელისაბედ I, კომპოზიტორი ჯორჯ-ფრედერიკ ჰენდელი, ფიზიკოსი ისააკ ნიუტონი, მეცნიერი ჩარლზ დარვინი, პოეტი ჯეფრი ჩოსერი, მწერალი ჩარლზ დიკენსი. აქვეა უცნობი ჯარისკაცის საფლავიც — პირველ მსოფლიო ომში დაღუპულ მეომართა სიმბოლო.

29 დეკემბერი, 1984 წელი

ინდოეთის პარლამენტში დამაჯერებელი გამარჯვება მოიპოვა ინდოეთის ეროვნულმა კონგრესმა რაჯივ განდის მეთაურობით. 1984 წლის 31 ოქტომბერს, როდესაც სინგხმა ტერორისტებმა სიცოცხლეს გამოასალმეს პრემიერი ინდირა განდი, რაჯივ განდიმ ფიცი დადო პრემიერ-მინისტრის რანგში, ცოტა ხანში იგი ეროვნულ კონგრესს ჩაუდგა სათავეში. დიდ პოლიტიკაში რაჯივ განდი ამ მოვლენიდან რამდენიმე წლით ადრე მივიდა, თავისი ძმის სანდჯაის ავიაკატასტროფაში დაღუპვის შემდეგ (რაჯივი თავადაც მფრინავი გახლდათ).

პრემიერ-მინისტრის პოსტზე ყოფნის დროს რაჯივ განდი ებრძოდა ბიუროკრატიას ქვეყნის ეკონომიკის ლიბერალიზაციისთვის, ამკვიდრებდა მართვის სისტემების რეფორმებს. იბრძოდა პენჯაბსა და ქაშმირში სეპარატიზმის წინააღმდეგ. მიუხედავად ამისა, რაჯივის მმართველობამ სასურველი შედეგი ვერ გამოიღო, მისმა რეიტინგმა დაბლა დაწია და იგი იძულებული შეიქნა 1989 წელს გადამდგარიყო პრემიერ-მინისტრის თანამდებობიდან და დაჯერებულიყო ეროვნული კონგრესის გენერალური მდივნის პოსტს. რაჯივ განდი 1991 წლის 21 მაისს ტრაგიკულად დაიღუპა მის წინააღმდეგ თამილი სეპარატისტების მიერ მოწყობილი ტერორისტული აქტის დროს.

ისინი არავის ემალებოდნენ. ბევრ მათგანს არც გვარი გამოუცვლია. ისინი ათასობით გაიქცნენ, დაჭერით კი მათგან მხოლოდ ერთეულები დაიჭირეს. ეძებდნენ კი მათ?

„შავი ვირთხის“ ბუნების საიდუმლო

გრუპენფიურერ მიულერის კვალდაკვალ

ნაწილი III

წინა ნაწილების მოკლე შინაარსი: 44 წლის განმავლობაში დახურულ გერმანულ კოლონისტთა დაბა „ვილა ბავარიაში“ (ჩილეძ ადგილობრივმა მცხოვრებლებმა ფოტოზე გესტაპოს ლიდერი ამოიცნეს. მოგვიანებით ამ ადამიანის კვალს ბოლივიაში მიაგნეს, სადაც ის ადგილობრივი ნარკობარონის სს-ის ჰაუპტშტურმანფიურერის კლაუს ბარბიეს კომპანიონი გახდა, ბარბიეს დაჭერამდე სამი თვით ადრე კი ის პარაგვაიში წავიდა...

ნაცისტების საიდუმლო სამსახურის ხელმძღვანელობა. ცენტრში ჰიმლერი, მარჯვნიდან პირველი მიულერი

— ბატონი პრეზიდენტი არავის ღებულობს. რა გნებავთ?

— მინდოდა ერთ ადამიანზე დავლაპარაკებოდი მას, რომელიც მის ქვეყანაში ცხოვრობდა. აი, მისი ფოტო. მინდა გავიგო, რა დაემართა ამ ადამიანს 1982 წლის შემდეგ.

მცველმა ფოტო გამომართვა და გაუჩინარდა. ნახევარი საათის შემდეგ რკინის ჭიშკარი გაიღო.

— მობრძანდით, შიგნით დაელოდეთ. ბატონი პრეზიდენტი მოგვიანებით შეგატყობინებთ თავის გადაწყვეტილებას.

ვილის კარამდე მიმაცილეს. პარაგვაის ექს-დიქტატორი, 93 წლის ალფრედო სტრესნერი, რომელმაც თავის ქვეყანაში ათასობით სს-ის ოფიცერი შეიფარა და მათ შორის ოსვენციმელი ჯალათი ექიმი მენგელე, ბრაზილიის დედაქალაქის გარეუბანში ცხოვრობს.

... 1945 წლის შემდეგ ამაზონის ჯუნგლებში ყოფილი ესესელებით დასახლებული მთელი სოფლები გაჩნდა, ზოგ ადგილობრივ სახელმწიფოს კი შავფორმიანი მკვლელები მართავდნენ. ჯერ მარტო ნაცისტებზე მონადირე სიმონ ვიზენტალის სიებში ბოლივიაში, ჩილეში, პარაგვაისა და ბრაზილიაში ყალბი დოკუმენტებით მცხოვრები თითქმის 100 ათასი „შავი ვირთხა“ ირიცხებოდა. ესენი იყვნენ საკონცენტრაციო ბანაკების მცველები, მოხელეები ადოლფ ჰიტლერის გარემოცვიდან, სს-ისა და გესტაპოს უმაღლესი ოფიცრები. როგორ მოახერხეს მათ იქ მოხვედრა?

ესესელები სოფლებსა და კომბოსტოში იმალებოდნენ

გზა პირველი — „ვირთხების გასასვლელები“ და „სს-ის ყოფილ ოფიცერთა ორგანიზაცია“. გფრ-ს დაზვერვის პირველი უფროსის გენერალ რეინჰარდ გელენის აზრით, ამ სტრუქტურების შექმნის გეგმა პირადად მიულერის მიერ იყო შემოთავაზებული 1945 წლის თებერვალში. გერმანიის განადგურებამდე ორი თვით ადრე მილიარდობით დოლარი ოქროთი და ბრილიანტებით ლათინური ამერიკის ბანკებსა და ადგილობრივ გერმანულ კოლონიებში იქნა გადათავსებული. მაისის დასაწყისში ათასობით სს-ის ოფიცერი ჯარისკაცის საბუთებით იტალიაში, იქიდან კი — ნეიტრალურ ესპანეთში იქნა გადაყვანილი. სამი-ოთხი წლის შემდეგ (კვლავ სხვა საბუთებით) ესესელები უკვე ლათინური ამერიკისკენ მიცურავდნენ — მარტო სს-ის ხორვატული დივიზია „კამას“ „მებრძოლებისთვის“ არგენტინის პრეზიდენტმა პერონმა 5000 (!) ვიზა გასცა. პორტში ჰიტლერელებმა კვლავ ახალი პასპორტები და „ფეხზე დასადგომად“ საჭირო თანხები (აშშ-ს

იხ. მე-17 გვ.

◎ აბა, თქვენა ყოფილხართ!

სად კოკაინი და სად ყველი

ამერიკული ქალაქის მემფისის მცხოვრებმა, 18 წლის ქალიშვილმა, ერთი სახლის ფანჯარაში თეთრ ფხვიერ ნივთიერებას რომ

მოჰკრა თვალი, კოკაინად მიიღო და ცოდვა ჩაიფიქრა.

ჯესიკა ბუსი მოდელობას აპირებდა და ოცნების ასახდენად 7900 დოლარი სჭირდებოდა — სამოდელო სააგენტოსთვის რომ გადაეხადა. ჰოდა, „კოკაინის“ დახმარებით გადაწყვიტა ფინანსური პრობლემის მოგვარება: ქილერს დაიქირავებდა, რომელიც შევარდებოდა იმ სახლში, სადაც ჯესიკას „ბანგი“ — ეგულებოდა, დახოცავდა იქ მცხოვრებლებს და სასურველ „ნარკოტიკს“ წამოიღებდა.

პოტენციურ მსხვერპლთა საბედნიეროდ და ბრიყვი ქალიშვილის საუბედუროდ, ქილერი მკვლელი კი არა, გადაცმული პოლიციელი აღმოჩნდა... ჯესიკა სამხილითურთ აიყვანეს და გირაოდ ერთი მილიონი დოლარი დაუნიშნეს, რომლის გადახდის თავი, რა თქმა უნდა, არა აქვს. ბრალდებად წაეყენა მკვლელობაზე წაქეზება და „აქტის“ მომზადება.

კოკაინი? ბინადართა თანხმობით, სახლში ჩხრეკა მოაწყვეს და მართლაც მიაგნეს ფხვნილს. „ნარკოტიკი“ აღმოჩნდა... ყველი queso fresco (სიტყვა-სიტყვით, ქორფა ყველი), რომელსაც ფართოდ იყენებენ მექსიკურ სამზარეულოში. ეს ფხვიერი ყველი უფრო ხაჭოს წააგავს, ვიდრე კოკაინს...

უნიტაზისგან განუყოფელი

ოდესაში, საგანგებო შემთხვევათა სამინისტროს თანამშრომლები დიდხანს ხითხითებდნენ, როცა მორიგი შეტყობინება შემოუვიდათ. „სასწრაფოდ გამოემგზავრეთ სიცივის აკადემიის საერთო საცხოვრებელში. ჩვენს მეგობარს ხელი უნიტაზში გაეჭედა“.

გამოძახება სახუმარო როდი გამოდგა. მაშველებმა ტუალეტის კაბინაზე გართხმული ლიბანელი სტუდენტის ფიგურა იხილეს, რომლის ხელი კანალიზაციის წიაღში ჩაკარგულიყო. გამოირკვა, რომ ყველაფერში დამნაშავე მობილური ტელეფონი ყოფილა, რომელიც სრულიად შეუფერებელ მომენტში ამოვარდნილა ჯიბიდან. პატრონს დაუპირებია ჩაყვინთული მობილურის დაჭერა, მაგრამ თავად გაბმულა მახეში... პროფესიონალები სამი საათი უტრიალებდნენ სტუდენტს. უნიტაზიდან ხელის გასანთავისუფლებლად მილის გადაჭრა მოუწიათ. საბედნიეროდ, მხოლოდ განაკაწრები დატყობოდა. ტელეფონმა კი უკან მოუხედავად გაცურა...

საუნიტაზო ქრონიკა

●კარელიაში ერთ სანტექნიკოსს სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებისას გაეჭედა უნიტაზში ხელი. მის გადარჩენას 7 საათი დასჭირდა.

●ტიუმენში 47 წლის ქალი 3 საათი რჩებოდა „ტყვეობაში“, როცა უნიტაზში ჩაძვრა ჩაგდებული ჩვრის ამოსაღებად.

●სარატოვში კი სულ ოციოდ წუთში დაიხსნეს, უნიტაზის ხუნდებისგან გადაკრულში მყოფი 50 წლის მოქალაქე, რომელსაც არეული ფეხი აუცურდა. ტყუილად კი არ ამბობენ, მთვრალს [illegible]

მეცნიერების სიახლენი

გზა აებნათ

ჩვენს გალაქტიკაში სხვა სამყაროებიდან შემოიჭრა გზააბნეულება.

ჰართფორდის (დიდი ბრიტანეთი) უნივერსიტეტის ასტროფიზიკური კვლევის ცენტრის ასტრონომებმა კოსმოსში სხვა გალაქტიკიდან მოვლენილი სტუმარი აღმოაჩინეს — ვარსკვლავი სახელად HE 0437-5439, ის კოლოსალური სიჩქარით — წამში 722,2 კილომეტრი — მოფრინავს ჩვენს მხარეს. ცენტრში ფიქრობენ, რომ ეს იდუმალი ვარსკვლავი რძის გზის თანამგზავრის — დიდი მაგელანის ღრუბლის გალაქტიკიდან გამოდევნეს.

ყსმინეთ ციყვებს

ჩვეულებრივ ციყვებს თურმე ცხოველთა სამყაროში ერთ-ერთი ყველაზე რთული ურთიერთობის ხერხი სცოდნიათ. მანიტობის (კანადა) უნივერსიტეტის ბიოლოგებმა დაადგინეს, რომ მათ სხვა მღრღნელთათვის სულ სხვადასხვა შეტყობინების გაგზავნა შეუძლიათ ჟესტების, დასტვენების, ჟღურტულის, წკიპურტების კომბინაციის დახმარებით. მაგალითად, სიგნალს საშიშროების შესახებ სამი სხვადასხვა რედაქციით ახმიანებენ: „ფრთხილად! სადღაც ახლოს მტაცებელია“, „ყურადღება! ახლოს მტაცებელი ჩანს“ და „პირდაპირი ხიფათი მემუქრება! მტაცებელს გავურბივარ!“

ბიოლოგთა დაკვირვებების შედეგი გახდა ისტორიაში პირველი ციყვური ლექსიკონი, რომლის საშუალებით შეიძლება გაგება, თუ რაზე „ლაპარაკობენ“ ისინი. მაგალითად: თუ თქვენს დანახვაზე ციყვი კბილებით ხეებიდან კანის ნაჭრების აგლეჯას იწყებს, ეს კუზოს ფიცრამდე სიყვარულს ნიშნავს...

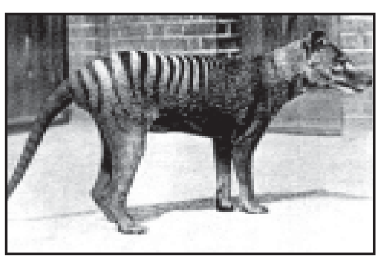

დოლის შემცვლელი

ახლა კი მეცნიერებმა მგლების მოშენებას მოჰკიდეს ხელი. ტალაცინი, თასმანიური ჩანთოსანი მგელი, ერთ-ერთი ყველაზე იდუმალი ცხოველია ამ პლანეტაზე ოდესმე მცხოვრებთა შორის. სპეციალისტებს აქამდე ვერ გადაუწყვეტიათ, ვინ არის ის სინამდვილეში — ვეფხვი თუ მგელი? უკანასკნელად ტალაცინი 70 წლის წინათ დაინახეს, ხოლო მას შემდეგ, რაც 1936 წელს სიდნეის ზოოპარკში მოკვდა ამ ცხოველთა ბოლო წარმომადგენელი, ტალაცინები სრულიად ამოწყდარ სახეობად ითვლება.

ბიოლოგი მაიქ არჩერი (ახალი სამხრეთ უელსის უნივერსიტეტიძ კი ფიქრობს, რომ ჯერ ყველაფერი დაკარგული არ არის — თასმანიური მგლების კლონირება ხომ შესაძლებელია. გენეტიკური მასალა შემონახულია ავსტრალიის ეროვნული მუზეუმის შესანახებში, სადაც უკანასკნელი ტალაცინის სიკვდილის შემდეგ დააკონსერვეს მისი თავი.

ეგეც კია, პროფესორ არჩერის პირველი ცდა წარუმატებლად დასრულდა — ქრომოსომებში არსებული მნიშვნელოვანი დაზიანებების გამო კლონირება გადაიფიქრეს. მეცნიერი მაინც არ ნებდება: ახლახან განუცხადებია, რომ აღმოაჩინა ტალაცინის დნმ-ის სუფთა ნიმუშები მისი კბილების ძსოვილებში — ამ ნიმუშებს ასცდათ სპირტთან კონტაქტი. აქვე სათქმელად, ერთმა ავსტრალიურმა ჟურნალმა უკვე აღუთქვა პროფესორს 1 მილიონი დოლარის გადახდა წარმატების შემთხვევაში.

გათვალისწინებული დარტყმა

თვალები მართლაც რომ სულის სარკეა; პოლ მითჩელმა და მისმა კოლეგებმა სიდნეის უნივერსიტეტიდან 50 წელს გადაცილებული 3654 ავსტრალიელის თვალები შეისწავლეს — შვიდი წლის განმავლობაში ილებდნენ თვალების ბადურას და სისხლძარღვების მცირე დაზიანებებს ავლენდნენ.

ის ინსულტებიც მონიშნეს, რომლებიც პაციენტებს ამ პერიოდში დაემართათ.

გამოირკვა, რომ თვალთა სისხლძარღვების მდგომარეობა მჭიდროდაა დაკავშირებული შესაძლო ინსულტთან. ადამიანები, რომელთაც ბადურის დეგენერაცია სჭირთ, 70-პროცენტიანი ალბათობით ავადდებიან. საერთოდაც, თვალების სისხლძარღვები თურმე ტვინის სისხლძარღვთა დაპატარავებული მოდელია.

ქრონოგრაფი

30 დეკემბერი, 1658 წელი

რუსეთსა და შვედეთს შორის სამი წლით დაიდო ველიესარიის დროებითი საზავო ხელშეკრულება. 1956-1958 წლების რუსეთ-შვედეთის ომის შემდეგ სწორედ სამი წლით რუსეთს მიუერთეს ბალტიისპირეთის ქალაქები ნეიგაუზენი, სირენსკი, დინაბურგი, ანზელი, იურიევი, კოკენგაუზენი, მარიენბურგი, რეჟიცა, ლიუტინი, მარნაუზი; გათავისუფლებული იქნა ზავის პირობებით ტყვეები და აღდგა სავაჭრო ურთიერთობა ორ ქვეყანას შორის. შემდგომი, კარდიისკის სამშვიდობო ხელშეკრულება, რომელიც 1661 წელს დაიდო რუსეთის დიპლომატისათვის სასარგებლო არ ყოფილა: ამ ხელშეკრულებით რუსეთი იძულებული გახდა, შვედეთისთვის უკან გადაეცა ბალტიისპირეთის ქალაქები.

31 დეკემბერი, 1968 წელი

გამოსაცდელი გაფრენა შეასრულა მსოფლიოში პირველმა ზებგერითმა სამგზავრო თვითმფრინავმა TY-144, რომელმაც რამდენიმე წლის შემდეგ 1971 წლის ზაფხულში დიდი აღფრთოვანება გამოიწვია პარიზში მოწყობილ საერთაშორისო ავიაგამოფენის ორგანიზატორებსა და დამსწრეთა შორის. „საბჭოთა ფრინველის“ შესაძლებლობების დასამტკიცებლად თვითმფრინავი მოსკოვიდან დილის 9 საათზე გაფრინდა ბულგარეთში და ზუსტად დილის 9 საათზე სოფიის აეროპორტში დაეშვა. სოფიასა და მოსკოვს შორის დროის სხვაობა ერთი საათია.

1 იანვარი, 404 წელი

რომში მოეწყო გლადიატორთა შორის უკანასკნელი ორთაბრძოლა. თითქმის ექვსი საუკუნის მანძილზე, მოყოლებული ძველი წელთაღრიცხვის III საუკუნის შუა წლებიდან ლეგენდარული ორთაბრძოლები სპეციალურად გაწვრთნილ მონათა შორის, დიდებულთა უსაყვარლეს გართობას წარმოადგენდა. სისხლისმღვრელი ორთაბრძოლები ქრისტიანულმა ეკლესიამ ხელისუფლებასთან შეთანხმებით აკრძალა.

„შავი ვირთხის“ ბუნაგის საიდუმლო

(მეთექვსმეტე გვერდიდან)

დოლარებშიძ მიიღეს. სწორედ ასეთი მრავალსაფეხურიანი გეგმა შეიმუშავა თავად მიულერმა — შესაძლოა, საბოლოო ჯამში მან თვითონვე ისარგებლა ამ გეგმით. გარდა ამისა, ნაცისტები ეგრეთ წოდებული „ვირთხების გასასვლელებითაც“ შველოდნენ თავს: კათოლიკურმა ეკლესიამ აღიარა, რომ მისი მღვდლები ვატიკანში (ისეთები, როგორიცაა ალოიზ ხუდალიძ, ასობით მაღალჩინოსან ესესელს (ისეთებს, როგორიც ადოლფ ეიჰმანიაძ დაეხმარნენ დამალვაში — მკვლელებს საერთაშორისო წითელი ჯვრის მეშვეობით აპარებდნენ!

გზა მეორე — სპეცსამსახურები, მიულერის თანამებრძოლი სს-ს ჰაუპტშტურმანფიურერი კლაუს ბარბიე ბოლივიაში 1955 წელს აღმოჩნდა. საერთაშორისო ძებნის მიუხედავად, ბარბიე 10 წელი ბრიტანეთისა და აშშ-ს სპეცსამსახურებისთვის მუშაობდა — ამ ქვეყნის აგენტებს ტყვე ბერძენი კომუნისტებისთვის „ენის ამოდგმევინების“ ხელოვნებას ასწავლიდა. კარგი მუშაობისთვის დაზვერვის ცენტრალურმა სამმართველომ მადლობის ნიშნად იგი ფულითა და საბუთებით უზრუნველყო და ბოლივიაში გადაიყვანა. სამართლიანობა მოითხოვს ითქვას, რომ ამგვარი „პროფესიონალების“ გადაბირებას არც სტალინისეული ჯალათები ერიდებოდნენ. ვიზენტალის თქმით, აღმოსავლეთგერმანული სპეცსამსახური „შტაზი“ შინსახკომმა სს-ს ოფიცრების (მაგალითად, დანციგის გესტაპოს ყოფილი შეფის იაკობ დოლგენისძ დახმარებით შექმნა. ამიტომაც ითვლებოდა ის ერთ-ერთ საუკეთესოდ. უამრავი წყარო — იგივე გენერალი გელენი, ჰიტლერის პირადი პილოტი ჰანს ბაური და პოლონეთის კონტრდაზვერვის უფროსის მოადგილე გოლონევსკი ყვებოდნენ, რომ მიულერი შინსახკომზე მუშაობდა: სწორედ „ჩვენებმა“ გამოიყვანეს გრუპენფიურერი ბერლინიდან ძვირფასი ინფორმაციის სანაცვლოდ. დაზვერვის ცენტრალურ სამმართველოს პირველობა არ ეთმობა: აშშ-ში გამოვიდა გრეგორი დუგლასის წიგნი „მიულერი: გადასაბირებელი საუბრები“. ავტორი ირწმუნება, რომ მას ხელში ჩაუვარდა საიდუმლო არქივი, რომლის თანახმადაც, გრუპენფიურერი მიულერი ამერიკაში იქნა გადაყვანილი, სადაც მას აქტიურად იყენებდნენ სსრკ-ს საწინააღმდეგო მუშაობაში.

გზა მესამე — გლეხთა ფერმები და წყალქვეშა ნავები. „ნომერი ორი ნაცის“ მარტინ ბორმანის უფროსმა ვაჟიშვილმა ჩვენი გაზეთისთვის მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა: 45-ის მაისში მამამისი მის კუთვნილ მერძევეობის ფერმებში აპირებდა გაქცევას, გლეხებში რომ მიმალულიყო. მთავარი იყო „ცხელ დროს“ გადარჩენოდა, შემდეგ ნაცისტების ძებნით დაიღლებოდნენ. ობერშტურმანფიურერმა ეიჰმანმა ერთხანს ბავარიულ სოფელში იმუშავა, 1950 წელს კი მშვიდად გაემგზავრა არგენტინაში, ტყვეობიდან გაქცეული ოტო სკორცენი კომბოსტოს ალებაზე მუშაობდა, 1949 წელს კი ესპანეთში დასახლდა; გამორიცხული არ არის, რომ ასევე თავისუფლად შეეძლო დამალულიყო მიულერსაც. დაბოლოს, 1945 წ. 23 მაისს ქ. ფლენსბურგში ჰიტლერის მემკვიდრის — ადმირალ დენიცის დაპატიმრების შემდეგ გაირკვა, რომ გერმანიის სამხედრო-საზღვაო ძალების ადგილობრივი ბაზიდან ერთბაშად ასი წყალქვეშა ნავი დაიკარგა. საით წავიდა ეს ნავები და ვინ იმყოფებოდა მათ ბორტზე (მწერალი იულიან სემიონოვი ირწმუნება, რომ მიულერი ერთ-ერთი ასეთი ნავის მგზავრი იყო) — ეს მართო ღმერთმა უწყის.

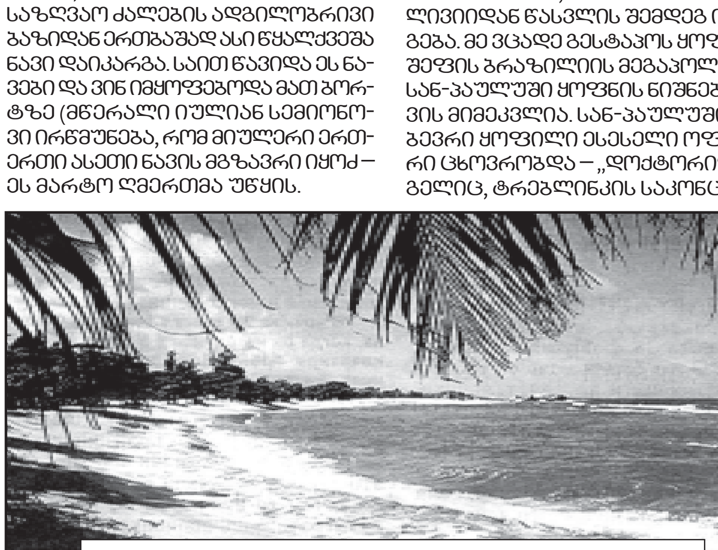

ამ სანაპიროზე მრავალი ნაცისტი დამნაშავე ისვენებდა.

შეიძლებოდა, რომ მიულერს 105 წელი ეცოცხლა?

... თავაზიანმა მამაკაცმა ერთი საათის შემდეგ მომაკითხა მოსაცდელ ოთახში.

— ძალიან ვწუხვარ. პრეზიდენტმა გადაწყვიტა ინტერვიუ არ მოგცეთ. წაიღეთ თქვენი ფოტოსურათი.

— მან იცნო, ვინ არის ფოტოსურათზე?

— პრეზიდენტი წერს მემუარებს, რომლებიც მას შემდეგ გამოქვეყნდება, რაც ის ღმერთის სასუფეველში გადაინაცვლებს. შეიძლება, თქვენ მაშინ გაიგოთ ყველაფერი, რაც გაინტერესებთ.

— მე ერთადერთი კითხვა მაქვს: ცხოვრობდა თუ არა ეს ადამიანი პარაგვაიში?

— ჩვენთან მაშინ ათასნაირი ხალხი ცხოვრობდა...

იმ ადამიანის კვალი, რომელიც ორი წვეთი წყალივით ჰგავს ჰენრიხ მიულერს, 1982 წელს მისი ბოლივიიდან წასვლის შემდეგ იკარგება. მე ვცადე გესტაპოს ყოფილი შეფის ბრაზილიის მეგაპოლისში, სან-პაულუში ყოფნის ნიშნებისთვის მიმეკვლია. სან-პაულუში ხომ ბევრი ყოფილი ესესელი ოფიცერი ცხოვრობდა — „დოქტორი“ მენგელიც, ტრებლინკის საკონცენტრაციო ბანაკის კომენდანტის ჰაუპტშტურმანფიურერი შტანგელიც და მიულერის ხაზინდრად მიჩნეული სს-ის მაიორი შვენდეც. მაგრამ როგორც საუბრის თემას შეიტყობდნენ, მათი ნათესავები კარს ცხვირწინ მიხურავდნენ. 1992 წ. პენსიონერმა ენრიკე ლარკომ ათამდე ადგილობრივ გაზეთს მისცა ინტერვიუ და განაცხადა, რომ მუშაობდა მიულერის პირად პილოტად, რომელიც ბოლივიასა და არგენტინაში საკუთარ რანჩოებზე ცხოვრობდა. მისი თქმით, მიულერს მოშორებით ფერმაც ჰქონდა, სადაც საქონელს აშენებდა (აქ მან თვითმფრინავი „სენსის“ დასაჯდომი მოედანი ააგოძ. ენრიკესთან შეხვედრა ვცადე, მაგრამ მხოლოდ მის ვაჟთან ალესანდრო ლარკოსთან ტელეფონით დალაპარაკება მოვახერხე.

— მამა ვერ იჯერებდა, რომ შეიძლება მიულერი მკვდარი იყოს, — მიაჩნია ალესანდროს, — ის ამბობდა, რომ გრუპენფიურერი 82 წლის ასაკშიც მხნედ იყო და შეეძლო შეუსვენებლივ გაევლო ხუთი კილომეტრი. თანაც, მიულერი ხშირად ამბობდა, თუ მოვკვდები, ამას ისე ვიზამ, რომ ამის შესახებ მთელმა მსოფლიომ გაიგოს და მთელი მსოფლიო მიხვდეს, რომ მე მას დავცინოდიო. როგორც ჩანს, ის ჯერ კიდევ ცოცხალია. თქვენ რა, ის გაცბუნებთ, რომ იგი უკვე 105 წლისაა? ბევრი ადამიანი კიდევ უფრო მეტხანსაც ცოცხლობს.

... ძალიან გამაკვირვა იმან, რომ ასე ადვილი აღმოჩნდა მიულერის ლათინურ ამერიკაში გამოჩენის თუნდაც პირველ ეტაპთან დაკავშირებული ამბების გარკვევა. და მე დავფიქრდი: ნამდვილად კი ეძებდნენ მას? 60 წელი ჩვენ გვიამბობდნენ, რომ ასეთი ადამიანები იატაკქვეშეთში იმალებიან, რადგან გამოჩენისა ეშინიათ: სინამდვილეში კი ბევრი მათგანი არც კი იმალებოდა, თავისი ნამდვილი გვარით და საბუთებით აგრძელებდა ცხოვრებას. ომის შემდეგ აქ გამოქცეული ასი ათასი ნაცისტიდან ცოტა ვინმე თუ იქნა დაპატიმრებული და ევროპისთვის გადაცემული — ორმოცდაათი კაციც კი არ იქნება. ცხადზე ცხადია, რომ სპეცსამსახურები თვალს ხუჭავდნენ ტროპიკული მზის ქვეშ დასახლებულ ყოფილ ესესელებზე. დაზვერვის ცენტრალურმა სამმართველომ აშშ-ს კონგრესის მოთხოვნითაც კი უარი თქვა სსთან თანამშრომლობის დამადასტურებელი ყველაზე „გემრიელი“ დოსიეების გახსნაზე. მაგრამ ჩვენ როდისმე მაინც გავიგებთ ზუსტად, თუ რა დაემართა მიულერს ომის შემდეგ. თუმცა ამას არც ახლა ასაიდუმლოებს ვინმე: „შავმა ვირთხამ“ მაინც შეძლო და თავს უშველა...

АРГУМЕНТЫ И ФАКТЫ

◎ ვაი ჭკუისაგან

კბენსაც გააჩნია...

ერთ-ერთ კრებსით კონცერტზე რუსეთული ესტრადის ორი „დინოზავრი“ გაიჩითა – იური ანტონოვი და ალექსანდრე ბარიკინი.

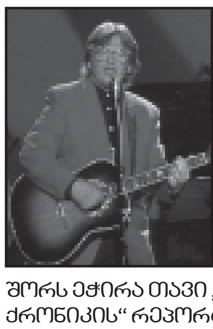

იმ საღამოს პირველს შორს ეჭირა თავი „მაღალი წრის ქრონიკის“ რეპორტიორებისგან: ჯერ კიდევ ვერ მოესწრო იმ პრესისგან გაბერილი ინციდენტის დავიწყება, რომელსაც ხელთ ჩაუვარდა სამედიცინო ცნობა მომღერლის ტრავმაზე.

საქმე ისაა, რომ ანტონოვი დედაქალაქის ერთ კლინიკაში მოხვდა. მისმა ახალგაზრდა მეგობარმა ქალმა, თავდავიწყებული სურვილობისას, ისე დაკარგა საკუთარ გრძნობებზე კონტროლი, რომ „იქ“ უკბინა. ჰოდა, მომღერალს ისე დაუშავდა ინტიმური ნაწილი, რომ თეთრხალათიანთა შეწუხება მოუხდა.

კონცერტის შემდეგ ანტონოვი ფერმკრთალი გამოიყურებოდა და მალევე მიეფარა თვალს – მინერალურას მოყლურწვის შემდეგ.

სამაგიეროდ, ბარიკინი პირდაპირ ასხივებდა ბედნიერებას და სიამოვნებით ეზაზრებოდა ჟურნალისტებს: იმასთან ხომ მთელი საღამო ხელჩაკიდებული იყო შთამბეჭდავი გარეგნული მონაცემების (ფორმების!) მქონე თანამგზავრი. ბარიკინისა და ფოტორეპორტიორების ყურადღებისგან გოგონა ლამის დნებოდა. დასანანია, რომ მომღერალმა არ გაამხილა მშვენიერი უცნობის ვინაობა, რომელიც, სხვათა შორის, შვილად ერგებოდა.

დაამშვიდებენ...

სპორტულ მოედანზე გამომხტარი შიშველი ფანატი დასავლეთში იშვიათობა როდია – პირიქით, ასეთი სტრიპტიზიორები, რომლებიც სტრიკერებად მონათლეს (ინგლისური სიტყვიდან streaker-ტიტველიძ, სულ უფრო მეტნი ხდებიან და უკვე ღიმილსაც აღარ იწვევენ. ტიტლიკანები „ფორმულა-1“-ის ტრასებზეც კი გაიჩითნენ. უიმბლდონის ცენტრალურ კორტზე „ნიუ“ სტილში

გარბენა ხომ საერთოდაც ტრადიციად იქცა. ამასწინანდელ „ღონისძიებათაგან“ აღვნიშნოთ 19 ნოემბერს ესპანეთში შემდგარი ფეხბურთის მატჩი „რეალი-ბარსელონა“, რომელიც არა იმდენად „ბარსას“ გამარჯვებით დაამახსოვრდათ, რამდენადაც მინდორზე სტრიკერის გამოვარდნით.

ევროპის საფეხბურთო ფუნქციონერებმა სპეციალური შალითა გამოიგონეს, რომელსაც სტადიონების მუშაკები ოპერატიულად ჩამოაცვამენ მორიგ სტრიკერს თავზე და მთლიანადაც დაფარავენ. შიშველუკანალა ფანატისთვის ასეთი შალითა საფეთქელში ტყვიის დახლასავითაა: ვერავინ ხედავს იმის სიშიშვლეს და მაშასადამე, მთელი განაზრახი წყალში ჩაეყარა...

ნაღმს ვქებდითო...

კიევში, სასახლე „უკრაინაში“, გასტროლებზე ჩასულ ფილიპ კირკიროვის საგრიმე ოთახში, დაცვის აქეთ-იქით მიმოფანტვით შეცვივდნენ საგანგებო საქმეთა სამინისტროს მებრძოლები, თან ძაღლიც შეიყოლეს. აქვე ფილიას (როგორც ალა პუგაჩოვას ქმარყოფილს ეძახიანძ აპარტამენტიდან მდულარედასხმულივით გამოხტა უკრაინელი მომღერალი ნატალია მოგილევსკაია, რომელთანაც წინა დღეს სტუმარმა დუეტი ჩაწერა. იმას აშკარად შეჩქვიფებული ფილიპიც მოჰყვა, კედელს მიეყუდა და დარეტიანებულივით მიაშტერდა თავის მცველებს.

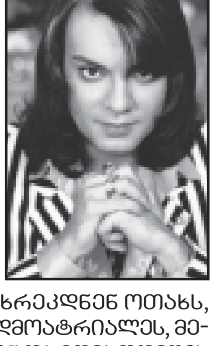

– ნუთუ ნარკოტიკებს ეძებენ? – ერთმანეთს გადახედა მოსამსახურე პერსონალმა.

სამინისტროელები რამდენიმე წუთის განმავლობაში ჩხრეკდნენ ოთახს, იქაურობა გადმოატრიალეს, მერე გამოვიდნენ და მოიბოდიშეს – უკაცრავად, რომ ასეთ დღეში ჩაგაგდეთ, სიგნალი შემოვიდა, თითქოს შენობა დანაღმულიაო.

ფილიპმა ნერვიულად გადაყლაპა ნერწყვი და ნაძალადევად გაიღიმა...

◎ სენსაციის ზღვარზე

ატლანტთა სასავალმყოფო

რუსეთის მეცნიერთა ექსპედიციებმა აზიაში მარტო სავარაუდოდ ატლანტების მიერ აშენებული მკვდარი ქალაქები კი არ აღმოაჩინეს, არამედ უძველესი ტაძრებიც. ექსპედიციის ხელმძღვანელის პროფესორ ე. მულდაშევის აზრით, ეს ტაძრები ჩვენი წინაპრების საავადმყოფოები იყო. ერთ-ერთი მათგანია საბაანის ტაძარი სირიაში.

ცენტრალური სასწაულმოქმედი ლოდი სამაანის ტაძარში

– ერთი მხრივ, ეს ტაძარი ტიპიურია სირიის, ლიბანის და ეგვიპტის ტაძრებისთვის: გასაოცრად აგებული თაღები, მიწისქვეშეთში შესასვლელები, ამოუცნობი გზით მოზიდული გიგანტური ქვის მონოლითები, წარმოუდგენელი საშუალებებით დამუშავებული კლდეები, რომლებშიც სხვადასხვა მოყვანილობის ღრმულებია გამოკვეთილი. მაგრამ, მეორე მხრივ, ეს ტაძარი გამოირჩევა თავისი ჯვარისებრი ფორმით, რის გამოც მისი აგება ქრისტიანებს მიაწერეს. ისიც საინტერესოა, რომ ამ ტაძარში იმყოფება კვარცხლბეკზე მოთავსებული უზარმაზარი კვერცხისებური ქვა, ლეგენდის თანახმად, განდეგილი ბერი ამ ქვის საშუალებით ხალხს მკურნალობდა.

– ეს რას ნიშნავს?

– ნემსრეფლექსოთერაპიის სახელით ცნობილი მთელი ძველი ჩინური და ინდუისტური მედიცინა ემყარება ე. წ. „ტიბეტურ ჯვარს“, რომელიც წარმოადგენს ლეგენდარული ხუთი ელემენტის – ცეცხლის, წყლის, ქარის, დედამიწისა და მეხუთე ელემენტის – სიმბოლოს.

ამ საკითხს ყურადღება პირველად 1999 წლის ტიბეტის ექსპედიციის დროს მივაქციეთ, მაშინ ჩვენ კაილასის მთის რაიონში ვმუშაობდით. ძველ ტიბეტურ ტექსტებში ეწერა, რომ კაილასის კომპლექსი ხუთი ელემენტის ენერგიის დახმარებით აშენდა. როდესაც კაილასის მთის გარშემო მრავალრიცხოვანი პირამიდისებრი კონსტრუქციები აღმოვაჩინეთ და რუკა-სქემა შევადგინეთ, დავინახეთ, რომ ის ძალიან ჰგავდა ДНК სტრუქტურას. გარდა ამისა, კომპლექსი დაყოფილი იყო ხუთ ზონად, რომლებსაც ძველი ტიბეტური ტექსტების შესაბამისად ცეცხლის, წყლის, ქარის, დედამიწის და მეხუთე ელემენტის, ანუ თჰიკლეს ზონებად იყო დაყოფილი. ამასთან, ცეცხლის ზონა დასავლეთით მდებარეობდა, წყლისა – აღმოსავლეთით, ქარისა – ჩრდილოეთით, დედამიწისა – სამხრეთით, თჰიკლეს ზონა კი – ცენტრში.

– სირიაში არსებული სამაანის ტაძარი რაღა შუაშია?

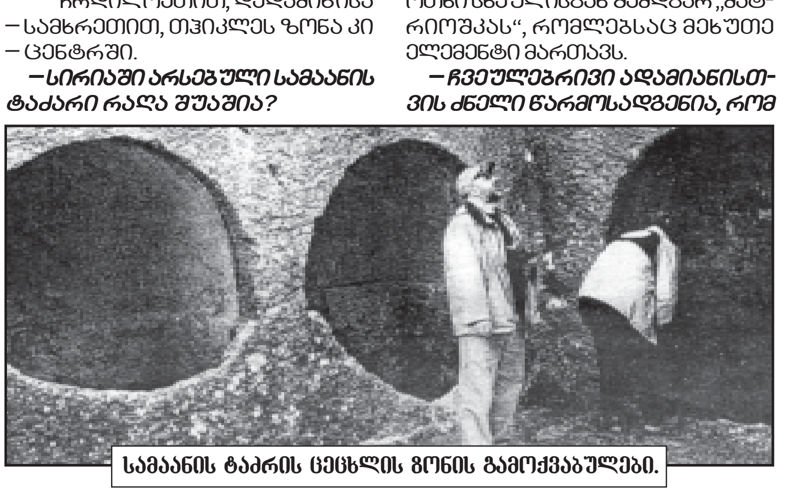

სამაანის ტაძრის ცეცხლის ზონის გამოქვაბულები.

– საქმე ისაა, რომ ამ ტაძარშიც ხუთი ზონაა: დასავლეთი ფრთა – სადაც ცეცხლის დაავადებებს მკურნალობდნენ, აღმოსავლეთი ფრთა – სადაც წყლის დაავადებებს მკურნალობდნენ, ჩრდილო ფრთა – სადაც ქარის დაავადებებს მკურნალობდნენ, სამხრეთი ფრთა – სადაც დედამიწის დაავადებებს მკურნალობდნენ და ცენტრალური ზონა უზარმაზარი კვერცხისმაგვარი ქვით – სადაც მკურნალობდნენ ყველაფერს.

– თანამედროვე ადამიანისთვის მცნებები „ცეცხლის დაავადებები“ ან „ქარის დაავადებები“ ხომ გაუგებარია.

– დიდი ხნის განმავლობაში ეს ჩვენთვისაც გაუგებარი იყო, მაგრამ საექსპედიციო და სამედიცინო გამოკვლევების შედეგად ჩვენ იმ დასკვნამდე მივედით, რომ ადამიანის სხეულში შედის ხუთივე ელემენტი. ტიბეტური მითოლოგიის მიხედვით ელემენტი დედამიწა ქმნის ადამიანის მკვრივ სხეულს, ანუ ხორცს, ელემენტი წყალი – ადამიანის წყლის სხეულს (ადამიანის წონის 80-90 პროცენტიძ, ელემენტი ქარი – ადამიანის ეთერულ სხეულს, ანუ ფანტომს, ელემენტი ცეცხლი – ადამიანის დროის სხეულს, ხოლო მეხუთე ელემენტს წარმოადგენს რაღაც ენერგია, ე. წ. თჰიკლეს ზონა, რომელიც ადამიანის ოთხივე სხეულს აერთიანებს. ასე რომ, სავსებით შესაძლებელია ჩვენ წარმოვადგენთ ოთხი სხეულისგან შემდგარ „მატრიოშკას“, რომლებსაც მეხუთე ელემენტი მართავს.

– ჩვეულებრივი ადამიანისთვის ძნელი წარმოსადგენია, რომ მას ერთი კი არა, ოთხი სხეული აქვს...

– წყლის სხეულის არსებობა ძნელი დასაჯერებელი არ არის, ვინაიდან ჩვენ ძირითადად წყლისგან შევდგებით. თუ ეთერულ სხეულზე ვილაპარაკებთ, ბევრი ადამიანისთვის ცნობილია „ფანტომური ტკივილების“ მეცნიერება, როდესაც ფეხის მოკვეთის შემდეგ ადამიანს არარსებული თითი სტკივა. ხოლო დროის სხეულის გარეშე ძნელი წარმოსადგენია ადამიანის მთელი ორგანიზმის ფუნქციონირება, თითოეული უჯრედი ხომ დროის საკუთარ მკაცრ რიტმში ცხოვრობს. მაგალითად, თუ კანის უჯრედი რამდენიმე დღე ცოცხლობს, მისი სიცოცხლის შემოკლება ტროპიკულ წყლულებს გამოიწვევს, ხოლო მისი სიცოცხლის რიტმის აჩქარება – კიბოს. რაღაც მძლავრი მექანიზმი არეგულირებს დროის მდინარებას ორგანიზმში.

კაილასის კომპლექსის სქემა

– იმის თქმა გინდათ, რომ ატლანტები მკურნალობდნენ არა მარტო მკვრივ სხეულს, არამედ დანარჩენ სხეულებსაც?

– დიახ. სამაანის ტაძრის დასავლეთ ფრთაში, სადაც კლდეში გამოკვეთილია საოცარი ნიშები, ისინი დროის სხეულის დაავადებებს მკურნალობდნენ, დასავლეთ ფრთაში, სადაც წყლისთვის მრავალი ღრუა, – წყლის სხეულის დაავადებებს, და ასე შემდეგ, ხოლო ტაძრის ცენტრალურ ქვაში შესაძლოა, მთელი ორგანიზმისთვის განკუთვნილი „ქვის ფაილი“ იყოს თავმოყრილი. ჩვენ, სამწუხაროდ, ჯერჯერობით მხოლოდ მკვრივი სხეულის დაავადებების მკურნალობა შეგვიძლია, ამიტომაც ვცოცხლობთ ასე ცოტა ხანს...

ექსპედიციის მონაწილეთა ვერსიით, ატლანტებს შეეძლოთ მედიცინის საშუალებით ათობით წლით გაეხანგრძლივებინათ სიცოცხლე. მაგრამ ისინი კი არ გადაშენდნენ, არამედ საკუთარი ხელითვე შექმნილი კატასტროფის შედეგად დაიღუპნენ.

ტექნიკის საოცრებანი

ციფრული ტელევიზიის ახალი ერა

მსოფლიოში სულ უფრო და უფრო იკიდებს ფეხს ციფრული ტელევიზია. დიდ ბრიტანეთში, გერმანიასა და ფინეთში უკვე ფართოდაა გავრცელებული DVB-T სისტემის საერთოევროპული სტანდარტების ციფრული სატელევიზიო მიღება, ხოლო ესპანეთის, საფრანგეთის, შვედეთისა და პორტუგალიის მცხოვრებნი ამ სიახლით ახალი წლიდან დატკბებიან. რაც შეეხება რუსეთს, მისი ყველა ტელეგადაცემები ციფრულად ჩვენებას 2015 წლისათვის მიაღწევენ. Philips-სა და FlatTV სისტემის უახლესი ტელევიზორები, რომელთა ეკრანის დიაგონალი 26-დან 50 დუიმს აღწევს, ყოველგვარი დამატებითი მოწყობილობების გარეშე მიიღებენ ციფრულ პროგრამას. მაყურებელს შესაძლებლობა ექნება ჩაბნელებულ ან მაქსიმალურად განათებულ ოთახში ტელევიზორში გამოსახულების ფონი სასურველი ფონით შეცვალოს, აგრეთვე თავად არეგულიროს ფერთა გამა.

ელექტრონული პოლიგლოტი

მსოფლიოს გარშემო მოგზაურობისას შესაძლოა პირისპირ შეხვდეთ ადამიანებს, რომლებიც საყოველთაოდ გაბატონებულ ენებს ინგლისურს, რუსულს, გერმანულსა და ფრანგულს ვერ ფლობენ. თვით ინგლისური ენაც შორეულ აღმოსავლეთში, იაპონიაში, ჩინეთსა და ინდონეზიაში მოსახლეობის 80 პროცენტს არ ესმის. ადრე თუ მოგზაურობისას ათასგვარ სასაუბროებს დაატარებდნენ ტურისტები, ახლა საკმარისია ჯიბეში გქონდეთ მინიატიურული ელექტროსასაუბრო, რომ მსოფლიოს ნებისმიერ კუთხეში თავს შინაურად იგრძნობთ. ახალი პოლიგლოტი სასაუბრო

Magic Talker LM-407 Global Talk, რომელიც კორეულმა ფირმამ Eintech-მა გამოუშვა, 32 ათას გამოთქმას იტევს. მას თარჯიმნობა შეუძლია ინგლისურ, იაპონურ, გერმანულ, ფრანგულ, ესპანურ, რუსულ, ჩინურ და კორეულ ენებზე. საკმარისია ამოირჩიოთ საჭირო გამოთქმა მონაცემთა მენიუში და ეს ფრაზა მოსაუბრის სასურველ ენაზე დაიწერება ეკრანზე, სურვილისამებრ შეიძლება ხმოვანი ინფორმაციის გაცემაც. ელექტროთარჯიმანი მეტად მოსახერხებელია – იგი აუდიოკასეტის ზომისაა, მისი მახსოვრობის მოცულობა 512 მეგაბაიტია. „თარჯიმნის“ გამოყენება შეიძლება, როგორც არამარტო სასაუბროსი, არამედ, როგორც ლექსიკონისა, ელექტრონული წიგნისა და ხმის ჩამწერისა. უარყოფითი მხარეა ის, რომ მას არ გააჩნია გაგონილი პასუხის ამოცნობის ფუნქცია და მისი თარგმნა სასურველ ენაზე.

განცხადება

ქ. თბილისის მიწის მართვისა და განკარგვის (საკონკურსო) კომისია აცხადებს კონკურსს ავტოსატრანსპორტო საშუალებების პარკირებისათვის მიწის ნაკვეთების იჯარით გაცემის მიზნით

დაინტერესებულმა პირებმა საკვალიფიკაციო მონაცემები და საკონკურსო წინადადებები უნდა წარმოადგინონ ქართულ ენაზე 2005 წლის 26 დეკემბრის 11 სთ-დან 2006 წლის 26 იანვრის 17-სთ-მდე შემდეგ მისამართზე: ქ. თბილისი, თავისუფლების მოედანი №2, ქალაქ თბილისის მიწის მართვისა და განკარგვის (საკონკურსო) კომისიაში.

კონკურსში მონაწილეობისთვის პრეტენდენტმა საკონკურსო კომისიას უნდა წარუდგინონ:

• განცხადება კონკურსში მონაწილეობის შესახებ;
• განაცხადი დალუქული პაკეტის სახით, რომელიც უნდა აკმაყოფილებდეს საკონკურსო პროგრამის 4.7 და 4.8 პუნქტებით გათვალისწინებულ მოთხოვნებს.
• ფიზიკური ან იურიდიული პირის რეკვიზიტები;
• შემდეგი ცნობები[1]:

o იურიდიული პირისთვის:

• ცნობა საგადასახადო და სასამართლო ორგანოდან ადგილმდებარეობის მიხედვით, რომ არ ხორციელდება იურიდიული პირის რეორგანიზაცია ან ლიკვიდაცია და არ მიმდინარეობს გაკოტრების ან სანაციის საქმე;
• ცნობა საჯარო რეესტრიდან, რომ მის ქონებაზე არ არის დადებული ყადაღა;
• ამონაწერი სამეწარმეო რეესტრიდან;
• სადამფუძნებლო დოკუმენტაციის (წესდება და ოქმი) ასლი;
• „ბეს“ გადახდის დამადასტურებელ საბუთს, საწყისი წლიური საიჯარო ქირის 5 პროცენტის ოდენობით ლარებში;
• საწყისი წლიური საიჯარო ქირის 25%-ის საბანკო გარანტია, რომელიც ძალაში იქნება 1 წლის ვადით, ან ამავე თანხის ქონების იპოთეკით ან გირავნობით დატვირთვის ვალდებულება.

o ფიზიკური პირისთვის:

• პირადობის მოწმობის ასლი;
• ცნობა სასამართლო ორგანოდან ადგილმდებარეობის მიხედვით, რომ არ ხორციელდება ფიზიკური პირის გაკოტრების საქმე;
• ცნობა შესაბამისად უფლებამოსილი სამედიცინო დაწესებულებიდან, რომ ფიზიკური პირი ქმედუნარიანია;
• „ბეს“ გადახდის დამადასტურებელ საბუთს, საწყისი წლიური საიჯარო ქირის 5 პროცენტის ოდენობით ლარებში;
• საწყისი წლიური საიჯარო ქირის 25%-ის საბანკო გარანტია, რომელიც ძალაში იქნება 1 წლის ვადით, ან ამავე თანხის ქონების იპოთეკით ან გირავნობით დატვირთვის ვალდებულება.

„ბეს“ გადახდა უნდა მოხდეს ქ. თბილისის შემოსულობების ერთიან ანგარიშზე:
ანგარიშის №200122900
საქართველოს ეროვნული ბანკი

სახაზინო კოდი:
• **გლდანი-ნაძალადევის რაიონი 300014042**
• **დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონი 300024042**
• **მთაწმინდა-კრწანისის რაიონი 300034042**
• **ვაკე-საბურთალოს რაიონი 300044042**
• **ისანი-სამგორის რაიონი 300054042**

იურიდიული და ფიზიკური პირი ვერ გაივლის საკვალიფიკაციო შერჩევას თუ იგი ზემოთ დადგენილ ვადებში არ წარმოადგენს ყველა მოთხოვნილ ცნობას და ინფორმაციას, ან რომელიმე მათგანი ყალბი აღმოჩნდება.

საკონკურსო კომისია ერთი კვირის ვადაში აცნობებს კონკურსში მონაწილე ყველა პირს კონკურსის შედეგების შესახებ.

კონკურსში გამარჯვებულთან გაფორმდება სათანადო ხელშეკრულება, სადაც გათვალისწინებული იქნება გამარჯვებულის საკონკურსო წინადადება და მხარეთა შორის ურთიერთობათა რეგულირების სხვა პირობები

დამატებითი ინფორმაცია დაინტერესებულ პირებს შეუძლიათ მიიღონ შემდეგი პირისაგან: **ილია შარაშენიძე, საკონკურსო კომისიის მდივანი, საკონტაქტო ტელეფონი 99-53-26, 899 33-22-11, მისამართი: ქ. თბილისი, თავისუფლების მოედანი №2;**

ქ. თბილისის მერიის ურბანული დაგეგმარების საქალაქო სამსახური, ტელ: 96-91-26(111), მისამართი, დ. აღმაშენებლის გამზ. 89/24

[1] უცხო ქვეყნის წარმომადგენლის მიერ საკვალიფიკაციო მონაცემები წარმოდგენილი იქნება შესაბამისი ქვეყნის სახელმწიფო ორგანოდან

ავტოსატრანსპორტო საშუალებების პარკირებისათვის, სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული საზოგადოებრივი სარგებლობის მიწის ნაკვეთების იჯარით გაცემის საკონკურსო პროგრამა

1. შესავალი

1.1 საქართველოს პარლამენტის მიერ, ქვეყანაში სამეწარმეო საქმიანობის ხელშეწყობის მიზნით „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ და „თავისუფალი ვაჭრობისა და კონკურენციის შესახებ“ საქართველოს კანონების მიღების შემდეგ ლიცენზირებას და ნებართვის გაცემას დაქვემდებარებული საქმიანობების შემცირებასთან და კონკურენციის განვითარებისთვის პირობების შექმნასთან ერთად, შესაძლებელი გახდა გაფართოვდეს თანამშრომლობის სფეროები ადგილობრივ ორგანოებსა და მეწარმეებს შორის და ადგილობრივმა ხელისუფლებამ აქტიურად გამოიყენოს ქალაქის მართვის თანამედროვე ინსტრუმენტები.

„სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის მართვისა და განკარგვის შესახებ“ საქართველოს კანონის საფუძველზე, ადგილობრივ ორგანოს შესაძლებლობა ეძლევა იჯარით გასცეს სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული საზოგადოებრივი სარგებლობის მიწის ნაკვეთები.

საქართველოს მთავრობის 2005 წლის 13 დეკემბრის №222 დადგენილებით, ქ. თბილისის მთავრობას მიეცა ნებართვა განკარგოს (იჯარით გასცეს) სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული საზოგადოებრივი სარგებლობის მიწის ნაკვეთები.

1.2 პროგრამა შემუშავებულია ქ. თბილისში პარკირების სფეროს მოწესრიგების მიზნით, საქართველოს მთავრობის 2005 წლის 13 დეკემბრის №222 დადგენილებისა და საქართველოს მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად.

[1] უცხო ქვეყნის წარმომადგენლის მიერ საკვალიფიკაციო მონაცემები წარმოდგენილი იქნება შესაბამისი ქვეყნის სახელმწიფო ორგანოდან

2. არსებული მდგომარეობა

2.1 დღეის მდგომარეობით პარკირების სფეროს რეგულირების მექანიზმი ქ. თბილისში ფაქტობრივად აღარ არსებობს და ქ. თბილისის ბიუჯეტი 2005 წლის სექტემბრიდან ვერ იღებს არასაგადასახადო შემოსავალს ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა პარკირებიდან. გარდა ფინანსური დანაკარგისა, აღნიშნული სფეროს მოუწესრიგებლობა მნიშვნელოვან პრობლემებს უქმნის ქ. თბილისში სატრანსპორტო მოძრაობას და ფეხით მოსიარულეთა უსაფრთხოებას. ამასთან ერთად, პარკირების სფეროში დასაქმებული მომსახურე პერსონალი დარჩა სამუშაოს გარეშე.

3. პროგრამის მიზნები და მოსალოდნელი შედეგები

3.1 ამ პროგრამის რეალიზაციის მიზნით გამოცხადებული კონკურსის მთავარი მიზანია, გამოავლინოს სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული საზოგადოებრივი სარგებლობის მიწის ნაკვეთების, რომლებიც გათვალისწინებულია ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა პარკირებისთვის, პოტენციური ოპერატორი (ოპერატორები), რომლის წინადადებები და შემოთავაზება საუკეთესოდ იქნება მიჩნეული კომისიის მიერ.

3.2 კონკურსის შედეგების მიხედვით, ქ. თბილისის მიწის მართვისა და განკარგვის (საკონკურსო) კომისია (შემდგომში მოიხსენიება, როგორც საკონკურსო კომისია), კონკურსში გამარჯვებულ პრეტენდენტთან გააფორმებს ხელშეკრულებას, რომელშიც აისახება ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა პარკირებისთვის, სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული საზოგადოებრივი სარგებლობის მიწის ნაკვეთების ოპერირების და მიწის იჯარით გადაცემის პირობები.

4. კონკურსის თემა და პირობები:

4.1 ქ. თბილისის მიწის მართვისა და განკარგვის (საკონკურსო) კომისია აცხადებს კონკურსს, რომლის პირობებითაც გათვალისწინებულია სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული საზოგადოებრივი სარგებლობის მიწის ნაკვეთების 1 წლით იჯარით გაცემა, ავტოსატრანსპორტო საშუალებების პარკირების ადგილების მოსაწყობად. იჯარით გასაცემი, სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული საზოგადოებრივი სარგებლობის მიწის ნაკვეთები დაყოფილია 5 ნაწილად (შემდგომში მოიხსენიება, როგორც ლოტი). წლიური საიჯარო ქირის საწყისი ოდენობა განისაზღვრება ლოტების მიხედვით (დანართი №3).

4.2 საიჯარო ქირის გადახდა უნდა მოხდეს ყოველთვიურად, წინასწარი გადახდის წესით.

4.3 ახალი საიჯარო ურთიერთობების გამოცხადების შემთხვევაში, თანაბარი პირობების არსებობისას, მოიჯარეს ეძლევა უპირატესი უფლება სხვა კონკურენტებთან შედარებით. საიჯარო ხელშეკრულების მოქმედების პერიოდში შექმნილი ინტელექტუალური და მატერიალური ქონება, ხელშეკრულების დასრულების ან შეწყვეტის შემთხვევაში გადაეცემა ქ. თბილისის მთავრობას.

4.4 კონკურსში მონაწილეობის მიღება შეუძლიათ იურიდიულ და ფიზიკურ პირებს (შემდგომში ეს პირები მოიხსენიება, როგორც პრეტენდენტი), რომლებიც აიღებენ ვალდებულებას, რომ კონკურსში გამარჯვების შემთხვევაში გააფორმებენ ხელშეკრულებას საკონკურსო კომისიასთან, წარმოდგენილი საკონკურსო პირობების შესაბამისად.

4.5 კონკურსში მონაწილეობისთვის პრეტენდენტმა საკონკურსო კომისიას უნდა წარუდგინონ:

I. განცხადება კონკურსში მონაწილეობის შესახებ;
II. ფიზიკური ან იურიდიული პირის რეკვიზიტები;
III. ცნობები[1]:

• **იურიდიული პირისთვის:**

o ცნობა საგადასახადო და სასამართლო ორგანოდან ადგილმდებარეობის მიხედვით, რომ არ ხორციელდება იურიდიული პირის რეორგანიზაცია ან ლიკვიდაცია და არ მიმდინარეობს გაკოტრების ან სანაციის საქმე;
o ცნობა საჯარო რეესტრიდან, რომ მის ქონებაზე არ არის დადებული ყადაღა;
o ამონაწერი სამეწარმეო რეესტრიდან;
o სადამფუძნებლო დოკუმენტაციის (წესდება და ოქმი) ასლი
o „ბეს“ გადახდის დამადასტურებელ საბუთი, საწყისი წლიური საიჯარო ქირის 5 პროცენტის ოდენობით ლარებში;
o საწყისი წლიური საიჯარო ქირის 25%-ის საბანკო გარანტია, რომელიც ძალაში იქნება 1 წლის ვადით, ან ამავე თანხის ქონების იპოთეკით ან გირავნობით დატვირთვის ვალდებულება.

• **ფიზიკური პირისთვის:**

o პირადობის მოწმობის ასლი;
o ცნობა სასამართლო ორგანოდან ადგილმდებარეობის მიხედვით, რომ არ ხორციელდება ფიზიკური პირის გაკოტრების საქმე;
o ცნობა შესაბამისად უფლებამოსილი სამედიცინო დაწესებულებიდან, რომ ფიზიკური პირი ქმედუნარიანია;

იხ. მე-20-21-ე გვ.

(მეცხრამეტე გვერდიდან)

○ „ბეს“ გადახდის დამადასტურებელ საბუთი, საწყისი წლიური საიჯარო ქირის 5 პროცენტის ოდენობით ლარებში

○ საწყისი წლიური საიჯარო ქირის 25%-ის საბანკო გარანტია, რომელიც ძალაში იქნება 1 წლის ვადით, ან ამავე თანხის ქონების იპოთეკით ან გირავნობით დატვირთვის ვალდებულება.

4.6 საზღვარგარეთის ქვეყნებში მუშაობის გამოცდილება განხილული იქნება როგორც უპირატესობა.

4.7 პრეტედენტმა, განცხადებასთან ერთად, საკონკურსო კომისიას წერილობით დალუქული პაკეტის სახით უნდა წარუდგინოს განაცხადი და წინადადებები (შემდგომში - განაცხადი), რომელშიც ასახული უნდა იყოს პრეტენდენტის ხედვა იჯარით გასაცემი ტერიტორიის ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა პარკირების ოპერირების საკითხებთან დაკავშირებით. განაცხადი უნდა მოიცავდეს, მაგრამ არ შემოიფარგლებოდეს შემდეგი საკითხებით:

ა) შემოთავაზებული წლიური საიჯარო ქირის ოდენობა ლოტზე (ლოტში შემავალი სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული საზოგადოებრივი სარგებლობის თითეული მიწის ნაკვეთის წლიური საიჯარო ქირის მითითებით), რომელსაც პრეტენდენტი სთავაზობს საკონკურსო კომისიას (ეს შეთავაზება არ უნდა იყოს ამ პროგრამის დანართი №3-ით განსაზღვრულ ლოტის საწყის წლიურ საიჯარო ქირაზე ნაკლები). ლოტის შემოთავაზებული წლიური საიჯარო ქირა უნდა იყოს ლოტში შემავალი თითეული მიწის ნაკვეთის შემოთავაზებული წლიური საიჯარო ქირების ჯამი.

ბ) რა ღონისძიებების გატარებას აპირებს პრეტენდენტი იმისთვის, რომ გაუმჯობესდეს ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა პარკირების სფეროში არსებული მდგომარეობა.

გ) რა ვადებში აპირებს პრეტენდენტი ამ პროგრამის 4.8 მუხლით განსაზღვრული აუცილებელი ვალდებულებების შესრულებას.

დ) რა გამოცდილება გააჩნია პრეტენდენტს, ან მის პარტნიორს (პარტნიორებს) პარკირების სფეროს ოპერირების საქმეში.

4.8 გარდა ამისა, განაცხადში უნდა აისახოს მთავრობის მიერ განსაზღვრული, კონკურსში მონაწილეობის სხვა აუცილებელი პირობები, რომელთა შესაბამისად პრეტენდენტმა უნდა აიღოს შემდეგი ვალდებულებები:

ა) იზრუნოს იჯარით აღებული ტერიტორიის მოვლა-პატრონობაზე;

ბ) ხელშეკრულების გაფორმების დღიდან მაქსიმუმ 3 კვირის ვადაში აღჭურვოს ავტოსადგომი შესაბამისი საგზაო ნიშნებითა და საინფორმაციო დაფებით (დანართი №1);

გ) ხელშეკრულების გაფორმების დღიდან მაქსიმუმ 3 კვირის ვადაში დახაზოს გასაჩერებელი ადგილები პარკირების ტიპის შესაბამისად (დანართი №2);

დ) გაითვალისწინოს მძღოლთა და ქვეითთა უსაფრთხოების ნორმები;

ე) ავტოსადგომებზე გამოყოს ადგილები შეზღუდული შესაძლებლობების პირთათვის (დანართი №2);

ვ) ავტოსადგომზე მომუშავე პერსონალი შემოსოს ერთნაირი, ქალაქის მთავრობის მიერ დადგენილი დიზაინის უნიფორმით;

ზ) ავტოსატრანსპორტო საშუალებების პარკირებისთვის მაქსიმალური საფასური კა-

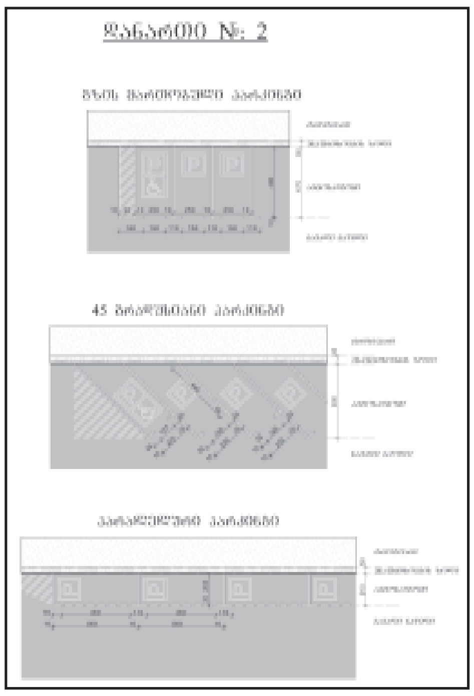

[illegible]

№	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	14,300	849584

№	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1–59	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
60–102	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	14,300	-	-	-	-	-

№	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	8,832	381558

№	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1–38	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	-	-	-	-	-

ტეგორიების მიხედვით ერთ საათში არ იქნება ამ პროგრამით გათვალისწინებულ ოდენობაზე მეტი (დანართი №3);

თ) ავტოსადგომზე ფასიანი დგომის დრო და სამუშაო დღეების რაოდენობა წელიწადში არ იქნება ამ პროგრამით გათვალისწინებულ პარამეტრებზე მეტი (დანართი №3);

ი) ხელშეკრულების გაფორმებიდან ერთი თვის ვადაში ქ. თბილისის მთავრობას წარმოუდგინოს ინფორმაცია იჯარით აღებულ თითეულ ადგილზე ავტოსატრანსპორტო საშუალებების პარკირების ადგილებზე ფასიანი დგომის კონკრეტული დროისა და შეზღუდული შესაძლებლობების პირთათვის გამოყოფილი ადგილების შესახებ;

კ) იჯარით გასაცემ ადგილებს გამოიყენოს მხოლოდ ავტოსადგომის ფუნქციით;

ლ) სამუშაო საათების შემდეგ არ შეზღუდავს ამ ადგილებით სარგებლობას;

მ) დამატებითი მომსახურების შეთავაზების შემთხვევაში, პირობები შეათანხმოს ქ. თბილისის მთავრობასთან.

4.9 კონკურსში მონაწილეობისთვის პრეტენდენტმა, „ბეს" სახით, საკონკურსო კომისიის მიერ მითითებულ ანგარიშზე უნდა შეიტანოს საწყისი წლიური საიჯარო ქირის 5 პროცენტი ლარებში, რომელიც გამარჯვებულ პრეტენდეტს ჩაეთვლება იჯარის ვადის დასასრულს გადასახდელი იჯარის ქირაში, ხოლო დამარცხებულს (დამარცხებულებს) და ამ პროგრამის 5.6. პუნქტით გათვალისწინებულ პირს (პირებს) - ერთი კვირის ვადაში დაუბრუნდება იმავე წესით, რომლითაც მან ეს თანხა შემოიტანა.

4.10 კონკურსში გამარჯვებული, მის მიერ საიჯარო ხელშეკრულების პირობების დარღვევის ან მისი ვადამდე ადრე შეწყვეტის შემთხვევაში, ქ. თბილისის მთავრობას გადაუხდის პირგასამტეხლოს მის მიერ შემოთავაზებული წლიური საიჯარო ქირის 25%-ს.

4.11 საკონკურსო კომისია იტოვებს უფლებას საჭიროების შემთხვევაში:

○ გააუქმოს ან დაამატოს ცალკეული ავტოსადგომი ან ავტოსადგომთა რიგი;

○ შეცვალოს ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა პარკირების ტიპი, დრო, დგომის ხანგრძლივობა, ფასიანი დგომის ხანგრძლივობა;

5. კონკურსის ორგანიზება და შედეგების გაფორმება.

5.1 საკონკურსო კომისიის მიერ დადგენილ ვადაში, პრეტენდენტი წარუდგენს საკონკურსო კომისიას განცხადებას კონკურსში მონაწილეობის თაობაზე, „ბეს" გადახდის დამადასტურებელ საბუთს, საწყისი წლიური საიჯარო ქირის 25%-ის საბანკო გარანტიას, რომელიც ძალაში იქნება 1 წლის ვადით, ან ამავე თანხის ქონების იპოთეკით ან გირავნობით დატვირთვის ვალდებულებას, განაცხადს ერთი დალუქული პაკეტის სახით, სახელწოდებით „განაცხადი" და წარწერით: „გაიხსნას მხოლოდ საკონკურსო კომისიის თანდასწრებით" და ამ პროგრამის 4.5 პუნქტით გათვალისწინებულ რეკვიზიტებს და ცნობებს.

5.2 საკონკურსო კომისია, კონკურსის დღეს, დანიშნულ დროს, პრეტენდენტთა წარმომადგენლების თანდასწრებით, გახსნის „განაცხადი"-ს დალუქულ პაკეტებს და დაიწყებს პრეტენდენტთა წინადადებების განხილვას.

5.3 კონკურსში ერთ ლოტზე გამოვლინდება მხოლოდ ერთი გამარჯვებული.

5.4 კონკურსში გამარჯვებულად გამოცხადდება იმ პრეტენდენტის მიერ წარმოდგენილი განაცხადი, რომელიც საუკეთესოდ იქნება ცნობილი საკონკურსო კომისიის მიერ და სრულად დააკმაყოფილებს ამ პროგრამით დასმულ საკონკურსო პირობებს. თუ წარმოდგენილი იქნება 2 ან მეტი განაცხადი, რომელიც საკონკურსო კომისიის მიერ შეფასებული იქნება როგორც თანაბარი, უპირატესობა მიენიჭება იმას, რომელიც ითვალისწინებს უფრო მეტი საიჯარო ქირის გადახდას.

5.5 თუ წარმოდგენილი განაცხადი, ან დართული დოკუმენტები საჭიროებს შემოწმებას ან დაზუსტებას, საკონკურსო კომისიამ შეიძლება გადადოს გადაწყვეტილების მიღება იმ ვადით, რაც დაჭირდება ამ მონაცემების შემოწმებას ან დაზუსტებას, მაგრამ არაუმეტეს ერთი კვირისა.

5.6 თუ პრეტენდენტის განაცხადში ერთი ან მეტი კომპონენტი დამოკიდებულია სხვა პრეტენდენტის მიერ შემოთავაზებულ საიჯარო ქირაზე, ან სხვა რაიმე პირობაზე, ამგვარი განაცხადი არ განიხილება.

5.7 გამარჯვებულ პრეტენდენტთან, რომელიც შემდგომში მოიხსენიება როგორც ოპერატორი, საკონკურსო კომისია ქ. თბილისის მთავრობის მიერ კონკურის შედეგების დამტკიცებიდან 2 კვირის ვადაში გააფორმებს მიწის საიჯარო ხელშეკრულებას. (შემდგომში - ხელშეკრულება). ხელშეკრულების პირობები განისაზვრება საქართველოში მოქმედი კანონმდებლობის, გამოცხადებული კონკურსის პირობების და შემოტანილი განაცხადის საფუძველზე.

5.8 ხელშეკრულებით ოპერატორს დაეკისრება ამ პროგრამით გათვალისწინებული მოთხოვნების, საკონკურსო პირობების, აგრეთვე მის მიერვე აღებული ვალდებულებების შესრულება. ქ. თბილისის მთავრობა დააწესებს მონიტორინგს ხელშეკრულების შესრულებაზე. ხელშეკრულების დარღვევა შეძლება გახდეს მისი გაუქმების საფუძველი და დამრღვევ მხარეს დაეკისროს მატერიალური პასუხიმგებლობა.

5.9 ხელშეკრულების შესრულებისას ოპერატორი იქნება დამოუკიდებელი კონტრაქტორი, მაგრამ მას არ შეუძლია თავისი უფლები გადასცეს სხვა იურიდიულ ან ფიზიკურ პირს, მათ შორის მისივე მონაწილეობით შექმნილ სააგენტოს, ამხანაგობას, ერთობლივ საწარმოს ან რაიმე სხვა ერთობლივ ორგანიზაციას ქ. თბილისის მთავრობასთან შეთანხმების გარეშე.

5.10 ხელშეკრულების შესრულებაზე პასუხისმგებელია მხოლოდ ოპერატორი. ოპერატორის მიერ დაქირავებული ყველა თანამშრომელი, წარმომადგენელი თუ ქვემოიჯარადე, იქნება ამ კომპანიის სრული კონტროლის ქვეშ.

5.11 ქ. თბილისის მთავრობა არ ჩაერევა ოპერატორის საქმიანობაში, წინამდებარე საკონკურსო პროგრამით, ხელშეკრულებით და კანონმდებლობით გათვალისწინებული ურთიერთობების გარდა.

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]				
[illegible]	[illegible]	8,346	[illegible]				
	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
13	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
14	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
16	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
17	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
18	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
19	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
20	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
21	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
22	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
23	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
24	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
25	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
26	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
27	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
28	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
29	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
30	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
31	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
32	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
33	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
34	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
35	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
36	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
37	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
38	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
39	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
40	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
41	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
42	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
43	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
44	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
45	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
46	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
47	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
48	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
49	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
50	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
51	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
52	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	-	-	-	-	-

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]				
6	[illegible]	4,730	[illegible]				
	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
13	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
14	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
16	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
17	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
18	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
19	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
20	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
21	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
22	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	4,730	-	-	-	-	-

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]				
5	[illegible]	[illegible]	[illegible]				
	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
13	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
14	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
16	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
17	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
18	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	-	-	-	-	-

◉ სეოკი

ოლიმპიური ჩირაღდანი – 2014 მეტრის სიმაღლეზე?!

გუშინ საქართველოს ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის სესია გაიმართა, რომელმაც წლის განმავლობაში გაწეული მუშაობის შედეგები შეაჯამა და რამდენიმე მნიშვნელოვან საკითხზეც იმსჯელა.

სეოკის პრეზიდენტმა ბადრი პატარკაციშვილმა სესიის მონაწილეებს 2005 წელს ჩატარებული მუშაობის ანგარიში წარუდგინა, რომელშიც ხაზგასმით არის აღნიშნული, რომ პეკინის ოლიმპიური თამაშებისთვის მზადების პირველ წელს მნიშვნელოვან წარმატებებს მიაღწიეს ქართველმა ათლეტებმა. განსაკუთრებით გამოირჩნენ თავი რევაზ მინდორაშვილმა, ლუკა კურტანიძემ, ლაშა გუჯეჯიანმა, ნინო სალუქვაძემ, ოთარ თუშიშვილმა, ბადრი ხასაიამ, მირიან გიორგაძემ, დავით ბედენიძემ, დავით ქევხიშვილმა და ბესარიონ გოჩაშვილმა.

უხვმოსავლიანი გამოდგა ახალგაზრდა სპორტსმენთა მონაგარი მსოფლიო და ევროპის პირველობებზე. მათ სპორტის 7 სახეობაში 47 მედალი მოიპოვეს. ეს წარმატება ორმაგად სასიხარულოა, რადგან ზოგიერთ მათგანს ქვეყნის სპორტული ღირსების დაცვა, ალბათ, პეკინში მოუწევს და, იმედია, ისინი იქაც გვასახელებენ.

მომხსენებელი წარმატებებთან ერთად ხარვეზებსა და ნაკლოვანებებსაც შეეხო. განსაკუთრებული გულისტკივილით აღნიშნა ის ფაქტი, რომ წლეულს სულ მოპოვებულია 11 მედალი, მათ შორის – ორი ოქროსი. ეს მაშინ, როცა სიდნეის ოლიმპიადის მომდევნო წელს (2001წ) ქართველმა ათლეტებმა მსოფლიო და ევროპის ჩემპიონატებზე 24 მედალი დაიმსახურეს, მათ შორის – რვა უმაღლესი სინჯისა, არადა, 2005 წელს მაღალი მიღწევების სპორტში დახარჯული თანხები 2001 წლისას ხუთ-ექვსჯერ აღემატება.

სეოკის გენერალურმა მდივანმა ემზარ ზენაიშვილმა სესიის მონაწილეებს აუწყა საქართველოს ოლიმპიური ფონდის მიერ 2005 წელს დახარჯული თანხების შესახებ. კერძოდ, აღნიშნა, რომ წლეულს ოთხმხრივი ხელშეკრულებების ფარგლებში ფონდმა 1,5 მილიონი ლარით დააფინანსა 59 ლონისძიება – უმთავრესად მსოფლიო და ევროპის ჩემპიონატებისთვის მზადება და მათში მონაწილეობა. ამ პროგრამაში ჩართული იყო 900-მდე სპორტსმენი, მწვრთნელი და სამედიცინო პერსონალი. ყოველთვიურ ოლიმპიურ სტიპენდიას 350-დან 2000 ლარამდე 120 სპორტსმენი, მწვრთნელი თუ ვეტერანი ოლიმპიელი ღებულობდა. სულ ოლიმპიური ფონდის ბიუჯეტით გათვალისწინებული იყო 3 მილიონი ლარი, დაიხარჯა 4076482 ლარი. ოლიმპიურმა ფონდმა თავის თავზე აიღო ევროპის ახალგაზრდობის ზამთრისა და ზაფხულის ოლიმპიურ ფესტივალებში ქართველ სპორტსმენთა მონაწილეობის დაფინანსება, გაიღო ყველა ხარჯი, რომელიც უკავშირდება ბორჯომის 2014 წლის ზამთრის ოლიმპიადის მასპინძლობის განაცხადს, საქართველოს ოლიმპიური ფესტივალისა და ვიქტორ სანეევის საიუბილეო ღონისძიებების გამართვას.

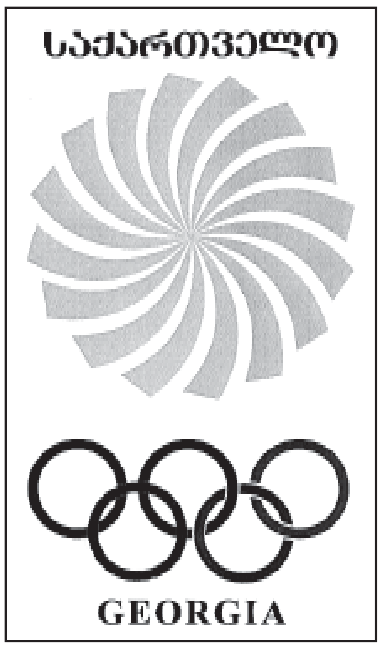

ზამთრის XX ოლიმპიური თამაშებისთვის (ტურინი, იტალია, 10-26 თებერვალი, 2006 წ.) მზადების შესახებ სეოკის ვიცე-პრეზიდენტმა გოგი თოფაძემ ილაპარაკა. ტურინში ჩვენი ქვეყნის ოთხი სპორტსმენი იასპარეზებს: ფიგურულად მოციგურავეები – ელენე გედევანიშვილი და ვახტანგ მურვანიძე, სამთო-მოთხილამურეები – სოფიო ახმეტელი და იასონ აბრამაშვილი. ისინი დიდი ხანია, უცხოეთის სპორტულ ბაზებზე ემზადებიან. მათგან ყველაზე მეტ წარმატებას ახმეტელისგან ველოდით, მაგრამ სოფიკომ ოქტომბერში მძიმე ტრავმა მიიღო და ავსტრიაში ოპერაცია გაიკეთა. მართალია, ვარჯიში განაახლა, მაგრამ თებერვლამდე სპორტული ფორმის აღდგენას, ალბათ, ვერ მოასწრებს.

ბატონმა გოგი თოფაძემ იანვრის მეორე ნახევარში სესიის მონაწილეები ბაკურიანში ახალი სპორტული კომპლექსის პირველი რიგის გახსნაზე მიიპატიჟა.

სესიაზე „ბორჯომი-2014“-ის საგანაცხადო კომიტეტის ინფორმაციით წარსდგა კომიტეტის გენერალური მენეჯერი ვაჟა შუბლაძე, რომელმაც დამსწრეთ გააცნო იმ სამუშაოთა მიმდინარეობა, რომელსაც სეოკი ეწევა, რათა ბორჯომმა 2014 წლის ზამთრის ოლიმპიურ თამაშებს უმასპინძლოს და ბაკურიანში 2014 მეტრის სიმაღლეზე ოლიმპიური ჩირაღდანი აგიზგიზდეს.

ვაჟა დანელია

◉ დარბაზის ფეხბურთი

ლიდერის პირველი დამარცხება

სპორტკომპლექს „ქარიშხალას“ დარბაზში გრძელდება საქართველოს XII ეროვნული ჩემპიონატის მეორე წრის კალენდარული შეხვედრები ფუტსალში (დარბაზის ფეხბურთი). როგორც ჩვენი გაზეთის მკითხველებმა იციან, პირველი წრის დამთავრების შემდეგ, ჩემპიონატს უდანაკარგოდ ლიდერობდა „ცენტრპოინტის“ საკმაოდ ახალგაზრდული გუნდი, რომელმაც ყველა – 8 მატჩი მოიგო. კარგად მახსოვს, მაშინ, საქართველოს ახალგაზრდული ნაკრების უფროსმა მწვრთნელმა ლევან გრიგოლიამ მითხრა: კარგი იქნება, თუ ჩემს ყოფილ აღსაზრდელებს თავში არ აუვარდებათ ეს წარმატება და მეორე წრეშიც ისევე გააზრებულად ითამაშებენ, როგორც პირველშიო. მწვრთნელის ვარაუდი ნაწილობრივ გამართლდა. მეცხრე ტურის პირველი შეხვედრა გათამაშების ლიდერმა (5:7წ) დათმო „ნიკორასთან“ და პირველი დამარცხება იგემა მიმდინარე ჩემპიონატში. გუნდის კრებაზე საგანგებოდ იმსჯელეს ამ საკითხზე, ფეხბურთელებს მიუთითეს ნაკლოვანებებზე. გათამაშების ლიდერმა სწორი დასკვნები გააკეთა და X-XI ტურის კალენდარული შეხვედრები „ცენტრპოინტმა“ ისევ ძველებური ალმავლობით ჩაატარა. გთავაზობთ მეორე წრის X, XI, XII, XIII ტურების კალენდარული შეხვედრების ტექნიკურ შედეგებს:

„იმედი“ – „ბერმუხა“ (საქართველოს აგრარული უნივერსიტეტი) – 4:4, „საბურთალო“ – „იბერია-2003“ – 2:2. „სოხუმისა და „ქართლის“ მატჩი გადაიდო.

„ბერმუხა“ – „სოხუმი“ – 6:5, „საბურთალო“ – „იმედი“ – 8:5, „ნიკორა“ – „იბერია“ – 3:2, „ცენტრპოინტი“ – „აჭარა“ 6:2.

„იბერია“ – „სოხუმი“ – 7:3, „აჭარა“ – „ქართლი“ – 7:4, „ცენტრპოინტი“ – „ბერმუხა“ – 11:3, „ნიკორა“ – „საბურთალო“ – 7:10.

„საბურთალო“ – „სოხუმი“ – 13:8, „აჭარა“ – „იმედი“ – 7:2, „იბერია“ – „ბერმუხა“ 8:7, „ნიკორა“ – „ქართლი“ – 7:4.

საქართველოს XII ეროვნულ ჩემპიონატს 13 ტურის შემდეგ 27 ქულით კვლავ „ცენტრპოინტის“ ფეხბურთელთა გუნდი ლიდერობს. 23 ქულით მეორე ადგილზეა „საბურთალო“, ქვეყნის არაერთგზის ჩემპიონს თბილისის „იბერიას“ 21 ქულა აქვს. ჩემპიონატის მეორე წრე 28 დეკემბერს დასრულდება.

შალვა ძორიძე

◉ ორბიტა

ნუთუ საკუთარი ვერ გამონახეს?

რუსეთში წლის საუკეთესო ფეხბურთელი ვერ გამონახეს და ეს საპატიო ტიტული ცსკ-ს ბრაზილიელ ნახევარმცველს დანიელ კარვალიოს მიაკუთვნეს. ასეთია პოპულარული ყოველკვირეული გაზეთის „ფუტბოლ“ ტრადიციული გამოკითხვის შედეგები.

გამოკითხვის შედეგად კორვალიომ მიიღო 158 – პირველი, 37 – მეორე და 20 – მესამე ადგილი, რამაც საბოლოოდ მას 568 ქულა მოუტანა. ამის ნახევარიც კი ვერ დააგროვა მეორე ადგილზე გამოსულმა სანკტ-პეტერბურგის „ზენიტისა“ და რუსეთის ნაკრების თავდამსხმელმა **ანდრეი არშავინმა** – 265 ქულა. მესამე ადგილი კი კორვალიოს თანაგუნდელს, ცსკ-ს და ქვეყნის ნაკრების მეკარეს **იგორ აკინფეევს** ერგო – 263 ქულა.

საუკეთესოთა ხუთეულში მოხვდნენ აგრეთვე „მოსკოვის“ ფორვარდი და რუსეთის ჩემპიონატის

საუკეთესო ბომბარდირი **დიმიტრი კირიჩენკო** – 60 ქულა და შარშანდელი ლუარეატი **დიმიტრი სიჩევი** „ლოკომოტივიდან“ – 51 ქულა.

მასობრივი სპორტის განვითარებისთვის

რუსეთის მთავრობამ მოიწონა ფედერალური მიზნობრივი პროგრამა „ფიზკულტურისა და სპორტის განვითარება 2006-2015 წლებში“. მის დასაფინანსებლად გათვალისწინებულია 106,6 მილიარდი რუბლი, საიდანაც 27 მილიარდი – ფედერალური ბიუჯეტიდან დაიხარჯება.

როგორც ფიზიკური კულტურისა და სპორტის ფედერალური სააგენტოს ხელმძღვანელმა ვიაჩესლავ ფეტისოვმა განაცხადა, 10 წლის შემდეგ ამ პროგრამის განხორციელების შედეგად რუსეთის მოქალაქეთა 30 პროცენტი ჩაბმული იქნება სისტემატურ სპორტულ მეცადინეობებში, ახლა ეს ციფრი მხოლოდ 11 პროცენტს უდრის.

მთავრობის თავმჯდომარის მოადგილის ალექსანდრე ჟუკოვის თქმით, ეს პროგრამა რუსეთისათვის პირველ რიგში ნიშნავს სპორტული ობიექტების მშენებლობას. „ბოლო სამ წელიწადში ჩვენ მნიშვნელოვან შედეგებს მივაღწიეთ, – თქვა მან, – მათ შორის ბიუჯეტიდან დაფინანსებით და სპორტული ობიექტების მშენებლობებისადმი ფედერაციის სუბიექტების ყურადღების გაძლიერებით“.

მარადონა აბობოქრდა

დიეგო მარადონა, მას შემდეგ, რაც მონაწილეობდა სახელოვანი ბრაზილიელი ფეხბურთელის ზიკოს საქველმოქმედო მატჩში (4:4წ, რომელშიც ეს ორი ლეგენდარული ფეხბურთელი ერთად თამაშობდა, არგენტინელი პოლიციაში მოხვდა.

მარადონასა და მის ოთხ მეგობარს დააგვიანდათ თვითმფრი-

ნავზე, რომელსაც ისინი რიო-დე-ჟანეიროდან ბუენოს-აირესში უნდა ჩაეყვანა.

როდესაც ამ ჯგუფმა შეიტყო, რომ თვითმფრინავი მათ გარეშე გაფრინდა, ავიაკომპანიის დიდმნიშვნელოვანი პერსონების დარბაზი მილეწ-მოლეწეს. ისინი დააპატიმრეს და რიოს ცენტრში, ფედერალურ პოლიციაში გადაიყვანეს.

მარადონამ სამედიცინო შემოწმება გაიარა, რომელსაც უნდა ეჩვენებინა, ხომ არ იყო სახელგანთქმული ფეხბურთელი მთვრალი ან ნარკოტიკულ ზემოქმედებაში. თუმცა შემოწმების შედეგები ჯერჯერობით ცნობილი არაა, მაგრამ დიეგო და მისი ამხანაგები გამოუშვეს. მარადონა აანაზღაურებს აეროპორტისთვის მიყენებულ ზარალს. მან ბრაზილია სხვა რეისით დატოვა, რისთვისაც მეზობელ ქალაქ სან-პაულუში ჩასვლა მოუხდა.

ეს ხომ დისკრიმინაციააა!

ასე წამოიძახა სუპერმოდელის ჰაიდი კლუმის მამამ, როდესაც შეიტყო, რომ ირანის ტელევიზიამ, ფეხბურთში 2006 წლის მსოფლიოს ჩემპიონატის კენჭისყრის მიმდინარეობის ტრანსლაციის დროს, ახერხებდა, როგორღაც ამოეჭრა მისი ქალიშვილის გამოსახულება, რომელიც ტელეკომპანიის ABD წამყვანთან რაიჰოლდ ბეკმანთან ერთად უძღვებოდა ამ ცერემონიას. ცისფერკანიანი ლამაზმანი ძალზე მიმზიდველი იყო. მაგრამ ირანის ტელევიზიამ საშუალება არ მისცა თავის მაყურებელს, დამტკბარიყო მისი ულამაზესი ფიგურის ცქერით. რადან ეს „ამორალურად“ მიიჩნია. ამ დროს კი მთელი მსოფლიოს გულშემატკივრები თვალს არ აშორებდნენ ტელეეკრანს, სადაც გერმანელი სუპერმოდელი ბრწყინავდა.

ჰაულის განრისხებულმა მამამ – კონტერმა ისიც თქვა, რომ ამ გადაცემაში მოცეკვავეებიც ხომ მონაწილეობდნენო და მათ კი უფრო მეტი რამ უჩანდათ, ვიდრე ჩემს ქალიშვილსო.

სურათზე: რა უფრო იზიდავდა მაყურებლებს მრგვალი ბურთი, თუ...?

◎ ძველი ზღაპრის კვალზე

ახალი ნაცარქექია

იყო და არა იყო რა, იყო ერთი უმუშევრობისა და უსაქმურობისაგან გაზარმაცებულ-გაოგნებული კაცი. მას სამსახური დაუხურეს და სხვებთან ერთად გარეთ გამოაპანღურეს. რას იზამდა? — ცოლ-შვილი ხომ უნდა ერჩინა, ჰოდა, დაიწყო სამუშაოს ძებნა და განცხადებების ქექვა. თუ სადმე განცხადებას წააწყდებოდა, გაშმაგებული ეცემოდა, წაიკითხავდა, მაგრამ, რად გინდა?! — ყველა განცხადება ერთი შინაარსის იყო: „სამუშაოდ ვიწვევთ 18-დან 25 წლამდე ფიზიკურად ლამაზ ქალიშვილებსო“. პირველ ხანებში გაბრაზებული იტყოდა ხოლმე: „ეგეთი გოგონები და თანაც ქალიშვილები, არც მე მაწყენდაო“, მაგრამ ცუდმა ეკონომიკურმა პირობებმა, დაბალკალორიულმა კვებამ, ისე დაასუსტა, რომ ქალის სახსენებელი საერთოდ დაავიწყა.

წაიკითხავდა ცნობილი შინაარსის ათასჯერ წაკითხულ განცხადებას, შეიგინებოდა, მიაფურთხებდა და ამით მთავრდებოდა ყველაფერი. სამუშაოს უშედეგოდ ძებნას თავი გაანება და მეზობლებისგან ნათხოვარი ჟურნალ-გაზეთების „ქექვას“ მიჰყო ხელი. ჟურნალ-გაზეთების ქექვით რომ გაბეზრდა, ტელეინფორმაციების „ქექვა“ დაიწყო, მაგრამ მშიერ კაცს ტელევიზორი კი არა, ჭამა უნდა.

კი უნდა, მაგრამ სად ჰქონდა საჭმელი?!

— ამით მაინც გაერთეო — უთხრა ერთ მშვენიერ დღეს ცოლმა და საიდანღაც მოტანილი ერთი სავსე პოლიეთილენის პარკი ნაცარი და ჯოხი დაუდო წინ, — ეს მაინც ქექე, შე უდღეურო, შენაო.

ქექა და ქექა, ქექა და ქექა, მაგრამ მობეზრდა და მიანება თავი.

ახლა მახათი მიართვა ცოლმა, გაიყარ-გამოიყარე და გაერთობიო.

მერე კი ის იყო და ისა, ცოლმა მოხვეტა თავისი ბარგი-ბარხანა, ჩაჰკიდა თავის შვილებს ხელი და საშოვარზე წავიდა. იარეს, იარეს, ცხრა მთა გადაიარეს და ჩავიდნენ ერთ უცხო ქვეყანაში.

ერთი თვის თავზე წერილი მიიღო უსუქმურობისგან გამოლენჩებულმა კაცმა:

„ჩემო საყვარელო ნაცარქექია ქმარო, როგორ ხარ? ნაწოლები ხომ არ გაგიჩნდა ბეჭებისა და წელის არეში? გაუფრთხილდი, საყვარელო, ხანდახან გვერდზე გადაბრუნდი-ხოლმე. მარცხენა გვერდზე არ დაწვე, გული აგტკივდება. თუ ნაწოლები უკვე გაქვს, მარგალიტა ბაბოს უთხარი შარდის საფენები დაგაფინოს. დიდხანს ჯდომამ ბუასილი იცის, ხომ გაგიგონია?! ამიტომ ხან დაწექი, ხან დაჯექი. ისე ბუასილის დროს ცივი წყლით დაბანაა კარგი. ამ ხალხურ საშუალებას იმიტომ გახსენებ, რომ ექიმისა და წამლის ფულს ვინ მოგაშავებს, შე შავ დღეზე დაბადებულო. ჰო მართლა, მახათს სანამ გაიყრიდე, „მარგანცოვკიანი“ წყლით გაწმინდე, თორემ სისხლი მოგეწამლება — თუ დაგრჩა კიდევ ძარღვებში რამე.

ჩვენ კარგად ვართ. ავტობუსიდან ფეხი ჩამოვდგი თუ არა, ერთმა შავტუხა, შავულვაშა კაცმა დამადგა თვალი. ისეთი დაჟინებული მზერა ჰქონდა იმ არგასახარელს, მე მგონი დამაჰიპნოზა. იმ დღესვე შინ წამიყვანა ჩემი შვილებიანად. ერთი კარგი ოთახი მე გამომიყო, ერთი — ბავშვებს. დღისით საოჯახო საქმით ვარ დაკავებული, ღამით კიდევ იმას შემახსენებს-ხოლმე, ქალი რომ ვარ. პირველად რომ უშნოდ მომეჩვენა, ახლა თანდათან სულ უფრო მომწონს. ეჰ, როგორც კი ლოგინში შემომიგორდება, სულ შენ მახსენდები-ხოლმე, შე საბრალოვ. გახსოვს? სანამ უმუშევარი დარჩებოდი, შენც გიყვარდა ლოგინის ამბები, მაგრამ 7 წლის უმუშევრობამ სულ გამოგთიშა ცხოვრებიდან.

აბა, კარგად იყავი, ჩვენი დარდი არ გქონდეს, კარგად ვართ. შენს ჯდომისაგან დაჟეჟილ უკანალს მოუარე! შენი ცუცა მირბენია“.

ცუცას წერილი დედამთილს ჩაუვარდა ხელში და თუ სადმე ბალანი ესხა, სულ ღერა-ღერა დაიგლიჯა. მერე ქმარს წააკითხა და გამწარებული მშობლები იმ მომენტში შეცვივდნენ „ნაცარქექიას“ ოთახში, როცა „მარგანცოვკაში“ ამოვლებული მახათის გაყრას აპირებდა.

— რას შვრები, რას, შე არ გასახარელო, შენა?! აიღე ეს შენი ნაცრით სავსე პარკი და მაგ მახათიანად დაახვიე აქედან, შე უქნარობისგან გაცვედანებულო, თორემ პოლიციაში დავრეკავთ ახლავე! — შეუძახეს მას.

ის იყო და ისა, მას შემდეგ ნაცარქექია არც ცოცხალი უნახავთ მშობლებს და არც მკვდარი. ვიღაცამ თურქეთიდან ამბავი ჩამოიტანა, ნაცარქექია თურქეთშია და ცოლის საყვარელს ყოველ საღამოს ფეხებს ბანსო.

ლხინი იქა
დემოკრატია იქა,
ხვავი და ბარაქა იქა,
ჩვენი ხე-ტყე იქა,
ფერადი ლითონი იქა,
— აქა?!

ნიკოლოზ იოსებიძე

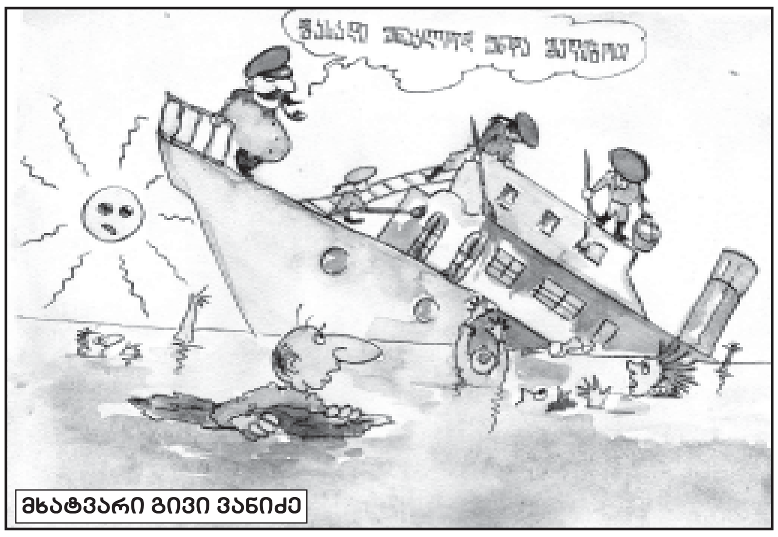

მხატვარი გივი ვანიძე

◎ ანეკდოტები

მიხოს ქიმიის გაკვეთილზე რეაქტივები აერია და გაურკვეველი სითხე მიიღო. მასში თითის ჩაყოფის შემდეგ იგი ვერ მოღუნა. მშობლებისგან მოსა-

ლოდნელი უკმაყოფილების თავიდან აცილების მიზნით, შეშინებულმა კოლბა სახლში წაიღო და მამას ყველაფერი უამბო. მან ყურადღებით მოუსმინა, კოლბა გამოართვა, ბავშვი დაამშვიდა და ათი ლარი აჩუქა.

დილით მიხომ ბალიშის ქვეშ კიდევ ორმოცი ლარი აღმოაჩინა — დედის საჩუქარი.

* * *

მარო დაქალთან წუწუნებს:

— წარმოგიდგენია, ჩემ სასიკვდილე მიხოს ასი ლარი ვთხოვე, სილამაზის სალონში ცოტას გავკოხტავდები-მეთქი, მან კიდევ კარგად შემათვალიერა და, რახან ეს გადაგიწყვეტია, აჰა შენ ხუთასი ლარიო!

* * *

არაყი განსაკუთრებით სასარგებლოა მამაკაცებისთვის. მით უფრო, როცა მას ქალი სვამს.

◎ ხილთა ქების არ იყოს

ჟამთა ქება

არის.
ჟამი დადგომისა და ჟამი განდგომისა.
ჟამი ახვარი მმართველებისა და ჟამი ახალი ქართველებისა.
ჟამი ენატლეკისა და ჟამი პენალტებისა.
ჟამი უშნო ღრეჭვისა და ჟამი ფურშეტებისა.
ჟამი ქარელებისა და ჟამი კმარელებისა.
ჟამი პრეზენტაციისა და ჟამი ზედვე დაცინვისა.
ჟამი ბევრის ხვეჭისა და ჟამი კევის ღეჭვისა.
ჟამი ხიხოს ნებისა და ჟამი ნილბოსნებისა.
ჟამი „სატურნისა“ და ჟამი პატრულისა.
ჟამი უმსგავსო საქციელისა და ჟამი უფასო სადილებისა.
ჟამი ბრაზით გოდებისა და ჟამი კაზინოებისა.
ჟამი ნეოჯარისა და ჟამი ჯეობარისა.
... ბევრნაირია ჟამი,
ველარ მოვნახე ჯამი...

თამაზ ილმელი

პარლამენტში იმისთვის მოგაწყვე, რომ ტყუილები გელაპარაკა?!
მხატვარი ვახტანგ კუცია.

◎ მარადიული ღიმილი

იგონებს ქეთევან ნუცუბიძე

შალვა ნუცუბიძის იუმორი

თავყრილობაზე, როგორც ყოველთვის, მის გარშემო ხალხი იყრიდა თავს. ერთმა შორიდან დაუძახა:

— როგორა ხარ, შალვა ბატონო?

— მეხივით, მეხივით, — ხმამაღლა გასძახა შალვამ.

— გამოიწით, თავში არ დაგვეცეს, — იხუმრა ერთმა გვერდით მდგომმა.

— ნუ გეშინიათ, მეხი ცარიელ ადგილს არ ეცემა! — უმალ მიახალა შალვამ.

* * *

ჩამოიარა ერთმა საკუთარ თავში მეტად დარწმუნებულმა და დიდად დაფასებულმა პოეტმა თავის მეხოტბე მეგობრების ამალით და ყოველგვარი შესავლის გარეშე თავმომწონედ ჰკითხა შალვას:

— შალვა ბატონო, ჩემი შემოქმედებიდან რომელი უფრო მოგწონთ?

— შენი უფროსი ქალიშვილი, — უპასუხა შალვამ და ნაბიჯის შეუნელებლად განვაგრძეთ გზა, ისე, რომ პოეტმა ვერაფრის თქმა ვერ მოასწრო.

* * *

ერთხელ, ღამით, გვიან მარტო გავიდა სასეირნოდ. ციოდა. წავის საყელოიანი ქურქი ეცვა. შინ საყელოშეხსნილი შემობრუნდა.

— ყაჩაღებსაც კი ჰქონიათ სინდისი! — დაიწყო მოყოლა, — ვიღაც ამედევნა, შემოსახვევიდან სტვენაც გავიგონე. ვიღაცის ჩრდილი წამადგა თავს, მივხვდი, მძარცველები იყვნენ. უმალ შევიხსენი ქურქი და ვუთხარი: აჰა, წაიღეთ, ამაზე ძვირფასი თან არაფერი მაქვს, შალვა ვარ ნუცუბიძე და შეგიძლიათ ჩემს სიტყვას ენდოთ-მეთქი.

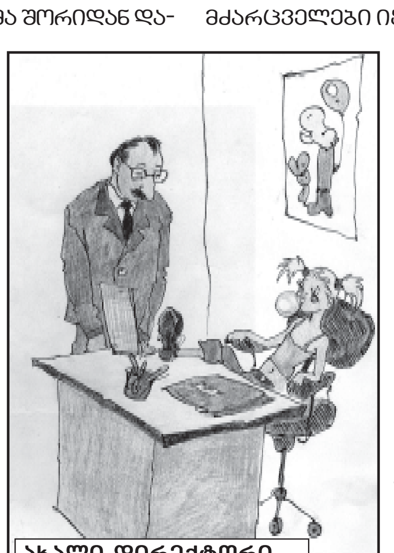

ახალი დირექტორი
მხატვარი გივი ვანიძე

ამის გაგონებაზე ორივენი გაქრნენ. ახლა მოდი და გაიგე, რა ხდება ქვეყანაზე!

* * *

— რამ შეგინარჩუნათ ბატონო შალვა, ახალგაზრდობა? — ჰკითხეს მას.

— კაცს ცხოვრების ხალისი და აზრის სინათლე მანამა გაქვს, ვიდრე ქალის სიახლოვე გაღელვებს, — უპასუხა შალვამ.

* * *

შალვა ნუცუბიძემ გაიხსენა:

ცხოვრება შეკინძული რომ არიყოს კომიკურისა და ტრაგიკულისაგან, შეუძლებელი იქნებოდა არსებობა. რექტორთან შევედი. ვარ გაჩერებული, თვითონ გამომიძახა რაღაც საქმეზე, შემოდიო და არც მაჯენს და არც მიშვებს კაბინეტიდან. მომწყინდა ასე დგომა. პეტრე მელიქიშვილის ძეგლს გავყურებ. აქეთ იყო ახალი რექტორი, იქით — ძველი. ამ დროს ნიკომ შემომხედა დამითხრა:

— რას უყურებ იქით, ხომ არ მოგენატრა მასთან წოლა?

— შენთან დგომას, მასთან წოლა მირჩევნია-მეთქი, — ვუთხარი.

თანამედროვე ანტონიმები

კმაყოფილი — პენსიონერი
ზნეობრივი — მეძავი
ურეკლამო — ტელეგადაცემა
თავზესაყრელი — სამუშაო
დაპირებების შემსრულებელი — დეპუტატი

მამა და შვილი
მხატვარი ვახტანგ კუცია.

ფულის მოძულე — მექრთამე (ბიზნესმენიძ
ზრდილობიანი — თავხედი
უგისოსო — ციხე
ამუშავებული — ფაბრიკა-ქარხნები
პასპორტში ჩაწერილი — ეროვნება
ხელუხლებელი — უღრანი ტყე (შვილებისთვის შენახული ტყეძ
პატიოსანი შრომით — გამდიდრებული კაცი
კაზინოებისგან თავისუფალი — თბილისი
მათხოვრების გარეშე — თბილისის ქუჩები
რევანშალებული — ქართული ჯარი
მოხუცის პატივისმცემელი — ახალგაზრდა.

საეკლესიო კალენდარი

საქართველოში წამებული ღირსი მამანი და დედანი — ყოველნი წმინდანნი

24 დეკემბერს ქართული სამოციქულო ეკლესია იხსენებს ღირს მამებს და დედებს, რომლებიც საქართველოში ეწამნენ.

ქართულ აგიოგრაფიულ ძეგლებისა და საქართველოს ისტორიის გაცნობისას, სამართლიანად იბადება აზრი, რომ ზეციური საქართველო განუზომლად დიდია. კაცთაგან არავინ იცის, რამდენმა მოიბანა მიწიერი მწიკვლი ქრისტესთვის თავდადებით უსჯულოებთან ბრძოლისას, რამდენმა განიწმინდა სული მონასტრის ცივ კედლებში ლოცვით, მარხვითა და მოღვაწეობით, მხოლოდ ღმერთმა იცის ჩუმად მოღვაწე იმ ერისკაცთა და დედათა შესახებ, რომლებიც დაუღალავად ჭედდნენ საქართველოს ეკლესიისა და ერის მომავალს.

... „რაჟამს ერთი ღმერთი გვიცნობიეს, არღარა უარგვიყოფიეს და არცა ოდეს წვალებისა მიმართ მიდრეკილ არს ნათესავი ჩვენი“, — სარწმუნოებრივ-ეროვნული თვითშეგნებით ბრძანა წმინდა გიორგი მთაწმინდელმა თავის დროზე.

„არა გეცრუვნეთ შენ, სიწმინდით მშობელო ჩვენო კათოლიკე ეკლესიაო, არცა განგცეთ შენ, სიქადულო ჩვენო მართლმადიდებლობაო, რომლისა არცა გამცემელ ქმნილ ვართ, ვინაითგან შემეცნებასა შენსა ღირსქმნილ ვართ — მოწამე არს ჭეშმარიტებაი“, — ვკითხულობთ რუის-ურბნისის საეკლესიო კრების ძეგლის — წერაში და ეს იყო ყოველი ქართველის ცხოვრების ქვაკუთხედი.

... შეუძლებელია საქართველოს სამოციქულო ეკლესიიდან ზეციურ, მეღლესასწაულე ეკლესიაში ამაღლებულ ქრისტიანეთა ჩამოთ-

ვლა და მით უმეტეს, შეუძლებელია მათი ღვაწლის აღწერა: „ვინ დათვალოს ზღვაში ქვიშა და ან ცაზე ვარსკვლავები, ვინ შეამკოს ღირსეულად ქართველ გმირთა მხარმკლავები“ (აკაკი წერეთელი).

მოამზადა
გიული ლიპარტიამ.

უჩა ხარძიანს!

გილოცავთ დაბადების 75 წლისთავს. გისურვებთ ჯანმრთელობას, დიდხანს სიცოცხლეს და წარმატებას. დიდ სითბოს, სიტკბოს და სიყვარულს თქვენს ოჯახში. დიდხანს გაგყოლოდეთ ბერმუხული შემართება.

გარდაბნის რაიონის კულტურის, სპორტისა და ძეგლთა დაცვის განყოფილება.

გვემრავლოს!

ბიჭს ექიმის სახელი დაარქვეს

ყველას ეიმედება შპს საავადმყოფო — პოლიკლინიკური გაერთიანების მთავარი ექიმის, მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატის, 2005 წლის საუკეთესო ექიმად აღიარებულ ექიმ ალექსან-

დრე ჭაბაშვილის, გინეკოლოგების გულიკო ყორჩიაშვილის, ლია ბატიაშვილის, გალინა ფილიშვილის, ნინო ფიროსმანაშვილის, უფროსი მედდის მანანა სულაშვილის, ნეონატოლოგ მარინა ხარაშვილის. აქ სექტემბრიდან დღემდე 87 ბავშვი დაიბადა — 45 გოგო და 32 ბიჭი. 21 დეკემბერს კი ჩვენი რაიონის სამშობიარო სახლში 6 ჩვილი დაიბადა, — 2 ბიჭი და 4 გოგო. სიღნაღის რაიონის (ამ რაიონიდანაც მოჰყავთ აქ ქალები მოსამშობიარებლად) დაბა წნორის მკვიდრს ნათია ხატიაშვილ-ბეჟანიშვილს მეორე შვილი შეეძინა. პატარას ნათიამ მისი გადამრჩენელი ექიმის საპატივცემლოდ ალექსანდრე დაარქვა. ნათიას შინ 9 წლის გოგონა ელოდება.

სამშობიარო სახლი უზრუნველყოფილია მედიკამენტებით, მუდმივი ელექტროენერგიით და წყლით. ამ სამშობიარო სახლს არც გაერთიანების გენერალური დირექტორის ვანო ნატროშვილის, დედოფლისწყაროს საკრებულოს თავმჯდომარის თენგიზ გონაშვილის ყურადღება აკლია. ისინი ხშირად სტუმრობენ სამშობიარო სახლს. ამას წინათ ახალმომშობიარებულ დედებს საჩუქრებით მოულოცეს ბარბაროზა და ნიკოლოზობა.

სამშობიარო სახლში „ნაძვის ხე“ დაიდგა, საახალწლო სამზადისია... გვაცნობა დედოფლისწყაროდან ჩვენმა კორესპონდენტმა ნანა ჭიჭინაძემ.

ნათელა ფაილოძე

ჩვენი ტელეფონებია: 93-34-04; 99-73-24.

ლარის კურსი

24 დეკემბრიდან დადგინდა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტების შემდეგი კურსები

ინგლისური გირვ. სტერლ.	1	3,096 ლარი
აშშ დოლარი	1	1,792 ლარი
ევრო	1	2,098 ლარი
რუსული რუბლი	1	0,061 ლარი.

შვილები ნოშრევანი, იამზე, ნორა, გუგული, რძლები ეთერ კაჭახიძე, ინოლა შელია, სიძეები რევაზ ჯავახიშვილი, ბესიკ წილოსანი, დავით ესაძე, შვილიშვილები ნინო, გიორგი სიგუები, ნინო, თეა ჯავახიშვილები, მზერიდა, ნარგიზა წულაიები, მარინა, მანანა სიგუები, თენგიზ ჯანგველაძე იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ნანა ლაზარეს ასული სიგუა

პანაშვიდი 25, 26 XII, 16 სთ. გამოსვენება 27 XII, 14 სთ. მისამართი ი. ხვიჩიას 30 (ყოფილი წით. პარტიზნებისა).

სააქციო საზოგადოება „ენერჯი ინვესტის“ ხელმძღვანელობა და შრომითი კოლექტივი ღრმა მწუხარებას გამოთქვამს აპარატის თანამშრომლის

თინა გორგიაშვილის

ტრაგიკულად დაღუპვის გამო და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის გამოყენებითი მექანიკის, მანქანათმშენებლობისა და მართვის პროცესების განყოფილება თანაუგრძნობს განყოფილების წევრს, სამთო ინსტიტუტის დირექტორს ლევან ჯაფარიძეს დედის, ქალბატონ

მარიამ ჯაფარიძის

გარდაცვალების გამო.

ხსოვნა

ვაჟა გოროზია

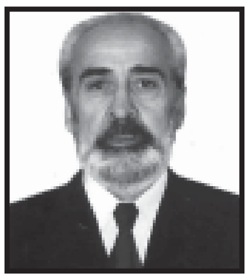

ქართულმა ფილოსოფიურმა და სოციოლოგიურმა საზოგადოებამ დიდი დანაკლისი განიცადა, გარდაიცვალა ცნობილი ფილოსოფოსი და სოციოლოგი **ვაჟა გოროზია**.

ვაჟა გოროზია გახლდათ საქართველოში სოციოლოგიის სპეციალობის ერთ-ერთი დამფუძნებელი, თავის პედაგოგსა და უფროს მეგობარ, პროფესორ ვენორი ქვაცახიასთან ერთად. იგი იყო საქართველოს სოციოლოგთა ასოციაციის წევრი, საერთაშორისო ფენომენოლოგიური საზოგადოების, ინტერდისციპლინარულ მეცნიერებათა კვლევის საქართველოს განყოფილების ვიცე-პრეზიდენტი, თსუ სოციოლოგიის, სოციალური ფილოსოფიისა და პოლიტოლოგიის სამეცნიერო ხარისხის მიმნიჭებელი საბჭოს სწავლული მდივანი.

ვაჟა გოროზია გამორჩეული ინტელექტუალი, პედაგოგი და უბადლო მეგობარი გახლდათ. მისი ლექცია-საუბრები სიღრმის, ნიჭიერებისა და ცხადი და ნათელი აზროვნების გამოხატულება იყო, ხოლო მისი მრავალრიცხოვანი სამეცნიერო გამოკვლევები და სტატიები მაღალი პროფესიული კვალიფიკაციის ილუსტრაციაა. ვაჟა გოროზიას სამეცნიერო ინტერესების სფეროში უპირველესი ადგილი ეკავა ადამიანური გაუცხოების პრობლემის კვლევასა და თავად, მაღალი ზნეობრივი თვითშეგნებით აღჭურვილი, გაუცხოების პრობლემის საზომად ზნეობრიობას მიიჩნევდა.

ბატონი ვაჟასთვის ადამიანზე ზრუნვა ყოველდღიურ მოთხოვნილებად იყო გადაქცეული. მას ხშირად ნახავდით უამრავი წიგნით დატვირთულს, რათა სტუდენტებისთვის მიეწოდებინა სულიერი საზრდო, თუმცაღა ამის საშუალებას მისი შეზღუდული ფიზიკური შესაძლებლობები არ აძლევდა (ახალგაზრდობაში მას ორივე ფეხის ამპუტაცია მოუხდა). ვაჟა ზრუნავდა არა მხოლოდ სტუდენტებზე, კოლეგებსა და მეგობრებზე, არამედ ზოგადად ადამიანებზე. თავისი ტრაგიკული ბიოგრაფიის მიუხედავად, გარშემომყოფთ ოპტიმიზმის, სიცოცხლის სიყვარულისა და მაღალი ზნეობის მაგალითს აძლევდა. ვაჟა გოროზია ოცნებობდა ძლიერ, განათლებულ, დემოკრატიულ საქართველოზე. იგი ამისთვის პრაქტიკულადაც იღწვოდა, ვიტოვებთ იმედს ზეციური საქართველოდან იგი ისევ გააგრძელებს ჩვენს სულებზე ზრუნვას.

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სოციალურ და პოლიტიკურ მეცნიერებების ფაკულტეტი და ჰუმანიტარული ფაკულტეტი

ამირან ახობაძე

მოულოდნელად წავიდა ჩვენგან გულთბილი და გულისხმიერი მეგობარი, პოეტი, მამულისა და ოჯახის სიყვარულით დაფერფლილი, ლომი ძმა და მეგობარი **ამირან ახობაძე.**

ა. ახობაძე დაიბადა 1939 წელს ვანში, დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტი. უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ ის „სოფლის ცხოვრების“ რედაქციაში მუშაობდა, შემდეგ ხანგრძლივად მუშაობდა გაზეთ „საქართველოს კოოპერატორის“ რედაქტორის მოადგილედ.

ა. ახობაძე გამორჩეული ხმის პოეტი იყო და ის 1992 წელს აირჩიეს საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრად, იყო საქართველოს ეროვნული აკადემიის საპატიო წევრი.

ამირან ახობაძის ნათელი და ხალისიანი სახელი მარად იცოცხლებს მეგობრებისა და ახლობლების გულებში.

მეგობრები

ეს გაერთიანებული ნომერი 24-გვერდიანია.

მორიგი ნომერი გამოვა სამშაბათს, 27 დეკემბერს.

გამოიწერეთ

სანდო, მართალი და ტრადიციული გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“

მიმართეთ „საქპრესას“ (ტელ: 35.51.40), „მაცნეს“ (37.40.49), „უწყებანს“ (93.64.72), „პრეს-ექსპრესს“ (96.23.11), „პლანეტა-ფორტეს“ (93.38.73), „ინფოსერვისს“ (34.09.35), „ელვა-სერვისს“ (36.35.75) რაიონებსა და ქალაქებში — „საქპრესის“ ადგილობრივ განყოფილებებს.

ძვირფასო მკითხველებო, ფინანსური სიძნელეების მიუხედავად, რედაქციამ გაითვალისწინა თქვენი შესაძლებლობებიც და, კვლავ თქვენი თანადგომის იმედით, არ გაზარდა გაზეთის ფასი — მისი ერთი ეგზემპლარის ღირებულება კვლავაც 50 თეთრია.

ამდენად, გაზეთის გამოწერა ეღირება: ერთი თვით — 13 ლარი, სამი თვით — 39 ლარი, 6 თვით — 78 ლარი.

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ „საქართველოს რესპუბლიკა“ — მუდამ თქვენი თანამდგომი, სიხარულისა თუ ჭირ-ვარამის გამზიარებელი გაზეთი!

გაზეთის გამოწერა შეგიძლიათ უშუალოდ რედაქციაშიც. კოსტავას ქ. № 14, IV სართული. ტელ: 98.96.32; გაზეთის ინდექსი: 66434.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
იბეჭდება გამომცემლობა კოლორის“ სტამბაში, რკინიგზის ჩიხი, 20.

დამფუძნებლები — გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ თანამშრომლები

გამომცემელი — შპს „თანადგომა-1“ დირექტორი თენგიზ კალანდაძე. ქიზიყის ქ. №12, ტ: 71-68-81, 899 797679

მთავარი რედაქტორი რუსლან რუსია.
მორიგე რედაქტორი ოთარ ხუციშვილი.

ინდექსი 66434,
მისამართი: 0108, თბილისი, მ. კოსტავას ქ. №14.
მთავარი რედაქტორი: 98-96-34.
მთავარი რედაქტორის მოადგილე: 98-96-33.
სარეკლამო განყოფილება: 98-96-32.

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. წერილებში მოყვანილი ფაქტების უტყუარობაზე პასუხს აგებენ ავტორები, რომელთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

ავტორებს ვთხოვთ, კომპიუტერზე აკრეფილ 2-2,5 ნაბეჭდ გვერდზე მეტი მოცულობის სტატიებს ნუ შემოგვთავაზებენ.